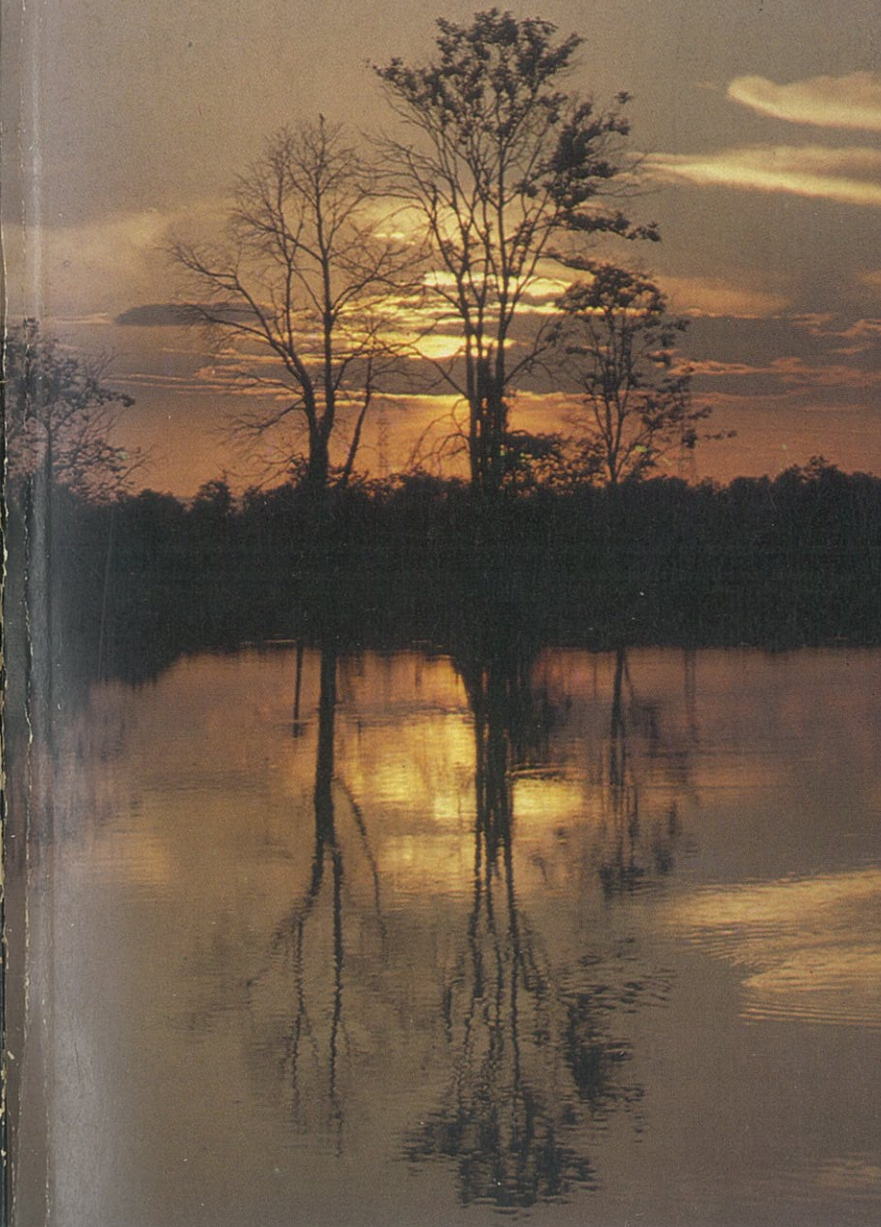

วันวาน

เธอถามมหา'ลัย "จะให้สิ่งใดแก่ฉัน"
วันนี้.....และ.....วันพรุ่ง.....
เราย่อมถูกทวงถาม.....
จะให้สิ่งใดแก่ "ผู้สร้างมหา'ลัย"

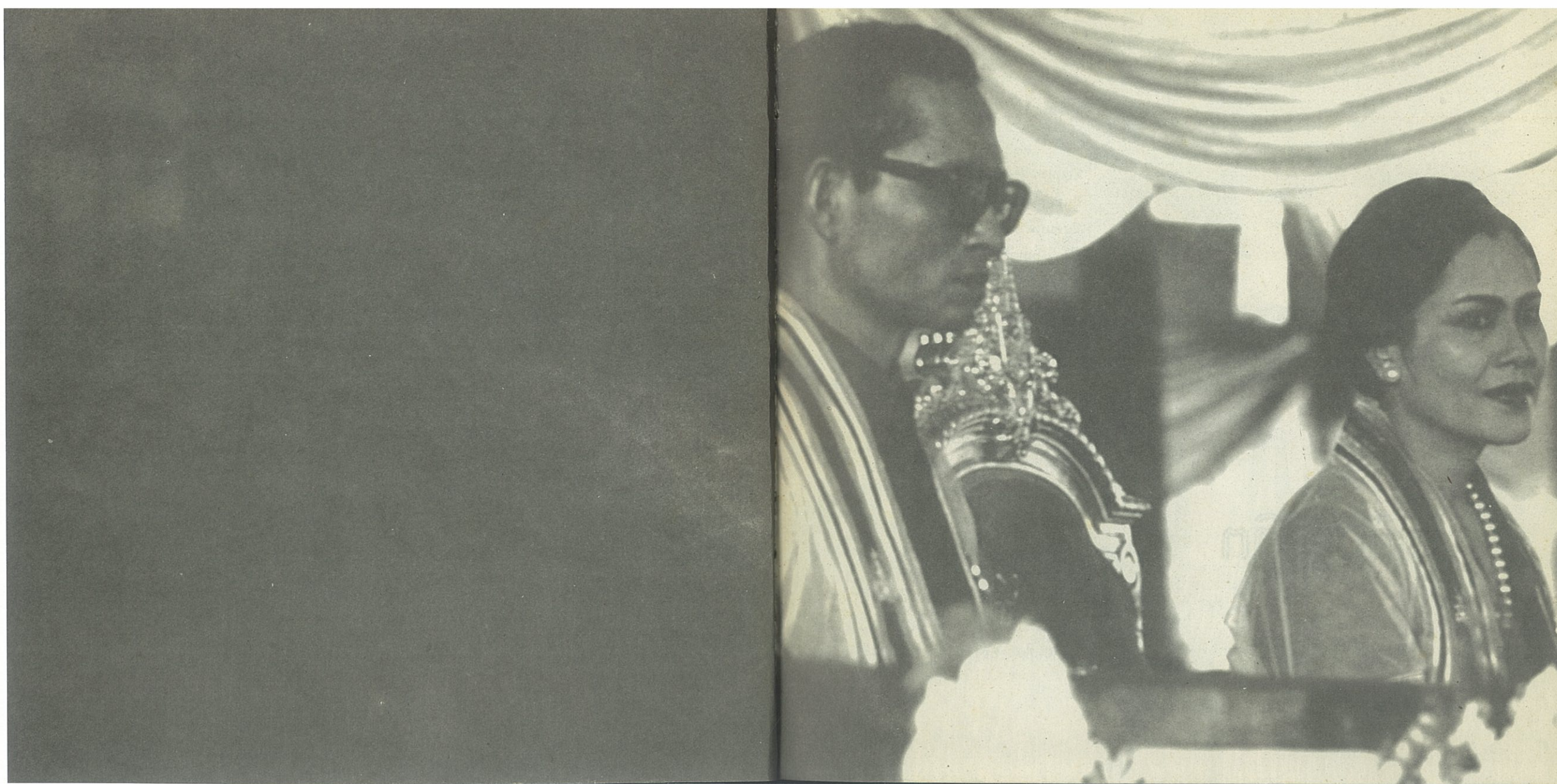
วันวาน ปีที่ดิฉันตอนนั้น 2521-2522

ขอเธอ...จงเป็นเช่นไปไม้
เพื่อร่อนไปหล่นลงตรงจุดเริ่ม
เลี้ยวลำดับแตกข้อห่อเดิม
เป็นผู้เสริมเป็นผู้สร้างท่ามกลางกาล...

จะบินเดี่ยวเปลี่ยวไปถึงไหนนั้น
แหวตะวันไหวไหวใกล้จะหาย
ยังบินข้ามน้ำฟ้าอย่างท้าทาย
จุดมุ่งหมาย.....ชีวิตนี้อยู่ที่ใด

๓๓ได้บันทึก

มหาวิทยาลัยในสำนัก
คือแหล่งฝึกความรู้ศึกษา
ฝึกสมองครองความคิดเป็นนิจมา
ฝึกคนกล้ารับผิดชอบรอบสังคัม
มหาวิทยาลัยในความคิด
แหล่งผลิต "ปัญญาชน" คนเหมาะสม
เพื่อขจัดสิ่งทรมานความโสมม
แม้ร่างถมทอด้ับนับหมื่นพัน
เป็นสะพานก้าวเดินเผชิญหน้า
หาญท้าวทุกขภัยมิไหวหวั่น
อุทิศตนต่อสุหนุ์อารมย์,
จิตคงมั่นไม่ท้อทรชน
แต่ความจริงสิ่งที่ปรากฏชัด
คนยืนหยัดต่อสู้เหตุผล
นั้นจะมีได้เพียงไม่กี่คน
ที่ทอดตนอุทิศสร้างอย่างจริงใจ
ปัญญาในหนึ่งซึ่งชนสร้าง
เป็นภาพร่างลงคนจนหลงใหล
เกียรติยศความฟุ้งเพื่อพาเพื่อไป
เหนืออื่นใดคือเงินตรา "ค่านิยม"

หยาดเหงื่อที่ไหลริน

มิได้สิ้นมลายไป

ก่อสร้างมหาลัย

ให้เราได้เข้าเล่าเรียน

จากครู...ถึงศิษย์...

"ความรู้จากมหาวิทยาลัย ก็ทำนองเดียวกับงานวิจัยที่ทำในสถานทดลอง ซึ่งมักจะนำไปใช้ไม่ได้โดยตรง
ทันทีต้องดัดแปลงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นต่างๆ จึงเป็นหน้าที่ของบัณฑิตที่จะต้องนำความรู้ ที่ได้ จาก
มหาวิทยาลัย ไปประยุกต์ให้เข้ากับสภาพการณ์ในอาชีพของตน และต้องเพียรพยายามหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอ"

ดร.เทอด เจริญวัฒนา

รักษาการอธิการบดี มหาวิทยาลัยขอนแก่น

"ผู้ที่เป็นบัณฑิตแล้ว นับว่าเป็นผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงกว่าคนธรรมดา มีโอกาสที่จะเป็นผู้นำที่ดีของสังคมได้ ขอให้ท่านนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในทางที่จะเป็นประโยชน์ ทั้งสำหรับตนและส่วนรวม อย่าเห็นแก่ตัวและเอาตัวรอดแต่ลำพัง

ขอให้บัณฑิตทุกคนประสบความสำเร็จในชีวิตตามที่ปรารถนา และเป็นผู้ที่สังคมยอมรับว่าเป็นคนดีมีประโยชน์"

ทวี จตุกุล
คณบดีคณะ เกษตรศาสตร์

ชีวิตภายนอกโลกกว้าง ต่างกับชีวิตในขณะที่เป็นนักศึกษาอยู่มากท่านทั้งหลายที่ได้เป็นบัณฑิตใหม่ในวันนี้ คงจะได้มีโอกาสสัมผัสมาแล้วนับตั้งแต่วันที่ท่านสำเร็จการศึกษา ออกไปจนกระทั่งมารับปริญญาในวันนี้ ความก้าวหน้าในชีวิตของท่านทั้งหลาย ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถและประสิทธิภาพ ที่ท่านได้รับหรือชวนช่วยหาได้ภายในมหาวิทยาลัยแต่ส่วนใหญ่แล้วขึ้นอยู่กับ

สติสัมปชัญญะ ความรู้ลึก รับผิดชอบ ชั่วดีและสามัญสำนึก ของตัวท่านเอง

ขออวยพรให้บัณฑิตใหม่ทุกท่าน จงมีผลา นามัยที่เข้มแข็ง สมบูรณ์ ประสบความสำเร็จและสมหวัง ในชีวิตการงานตามที่ทุกท่านปรารถนาจงทุกประการ.

รังษี นันทสาร
คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์

ความรู้สึ่งแก่
ความประพฤติที่มี
รักตำแหน่ง เป็นศรี
ตำแหน่งสั่งให้ได้

ประพฤติดี
สั่งให้
สวัสดิสุข เจริญเฮย
ทรัพย์ทั้ง เกียรติคุณ
ศิโตปเทศคำโคลง

การที่ท่านได้ชื่อว่าเป็นบัณฑิตนั้นย่อมเป็นที่เข้าใจว่าท่านได้รับประสิทธิประสาทความรู้หลัก ๒ ด้านอย่างสมบูรณ์แล้ว ด้านหนึ่งคือ ความรู้ที่มุ่งหล่อหลอม ให้มีจริยธรรม คุณธรรม รสนิยม และค่านิยมเฉกเช่น อริยบุคคล และอีกด้านหนึ่ง ความรู้ในวิชาชีพที่จะเป็นเครื่องมือในการเลี้ยงชีวิตตนเองและครอบครัวสืบไป ก่อนที่ท่านจะอำลาจากแดนกาลพฤกษ์อันเป็นที่รักของเรา ข้าพเจ้าใคร่ขอมอบคติสั้นๆ จากศิโตปเทศคำโคลงนี้แก่ท่านเพื่อเตือนใจ ท่านน่าจะประทับใจผู้ที่ประพันธ์ได้กล่าวฝากคำสอนไว้ว่าวิชาความรู้นั้นจะให้คุณ ยิ่งแก่ผู้ใดดำรงตนอยู่บนพื้นฐานของความประพฤติดี มีคุณธรรมและจะนำไปสู่ ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข อย่างแน่นอน และยังยืน

จินดา โพธิ์เมือง

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

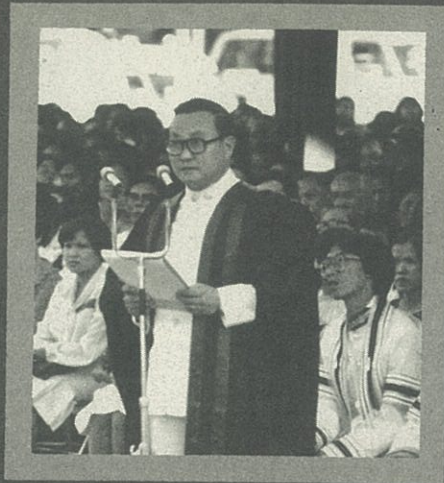
"ขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ทุกคน" ถ้าวแรก ของการพ้นจากสภาพการเป็นนักศึกษา บัณฑิตทุกคนคงทราบดีว่า ความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สังคม เป็นภาวะที่แตกต่างจากเมื่อเป็นนักศึกษา หวังว่า บัณฑิตพร้อมที่จะปฏิบัติงานตามบทบาทของ

แต่ละคนอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อเป็น ศักดิ์เป็นศรีแก่ตนเอง วงศ์ตระกูลวิชาชีพและเป็น ประโยชน์แก่ประเทศชาติของเรา

กัลยา พัฒนศรี

รองคณบดี

รักษาราชการแทนคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์

ในโอกาสที่ท่านทั้งหลายได้รับปริญญาบัตร จากมหาวิทยาลัยขอนแก่นในวันนี้ ผมขออาราธนาคุณพระ
ศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก จงดลบันดาลให้ท่านมีความสุข ความเจริญในวิชาชีพ ตลอดจนเกิด
ปัญญาในการดำรงชีพในทางที่ถูกต้องชอบ ปราศจากการเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น การศึกษามีจบสิ้นอยู่แต่
เพียงแค่นี้ ท่านจะต้องศึกษาต่อไปตลอดชีวิตของท่านจึงจะ เป็นผู้ดีเจริง

ศาสตราจารย์นายแพทย์กวี หังสนบุตร

คณบดีคณะแพทยศาสตร์

"ขอแสดงความยินดีกับบัณฑิตใหม่ทุกท่าน โปรดนำความรู้และประสบการณ์ที่ท่านได้รับจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ไป ช่วยพัฒนาสังคม และประเทศชาติของเราให้มากที่สุด และขอให้ทุกท่านประสบความสำเร็จในสิ่งที่ดีงาม
และถูกต้อง"

ผศ.ดร.วัฑฒิตี อ้นวารชร

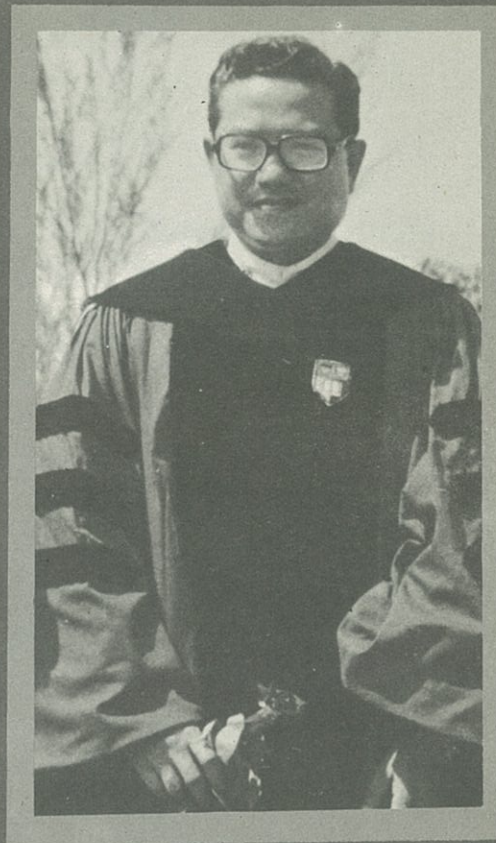
คณบดีคณะวิทยาศาสตร์

เนื่องในโอกาส ที่มหาวิทยาลัยขอนแก่น
มีบัณฑิตเพิ่มขึ้นอีก ๑ รุ่น เป็นรุ่นที่ ๑๒ ข้าพเจ้าใน
นามของคณาจารย์ และ ข้าราชการคณะศึกษา
ศาสตร์ ขอแสดงความยินดีต่อความสำเร็จของ
บัณฑิตใหม่ รุ่นที่ ๑๒ทุกท่าน ความสำเร็จในการ
ศึกษานั้น เป็นขั้นต้นของการก้าวไปสู่ความสำเร็จ
ขั้นต่อไปซึ่งเป็นความสำเร็จร่วมกันของทุกคนของ
ทุกวิชาชีพ ในการสร้างสรรค์ความเจริญให้แก่ประ
เทษชาติ ข้าพเจ้าขอให้กำลังใจแก่ท่านที่จะทำ
หน้าที่ของท่านต่อไป และขออวยพรให้ท่านจงประ
สบความสุขและความสำเร็จตลอดไป

ดร.ปรีชา วงศ์ชูศิริ

คณบดี คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

จาก...สมาคมศิษย์เก่า

ในนามของศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น

ขอแสดงความชื่นชมยินดีกับน้องๆ ที่ได้มานะบากบั่น พยายามจนสำเร็จหลักสูตรการศึกษา เป็นบัณฑิตรุ่นที่ ๑๒ ของ

มหาวิทยาลัยขอนแก่นในโอกาสนี้

ในวันอันยาวนานที่หาความหมายในรั้วมหาวิทยาลัย อาจมีประ
เด็นให้ถกเถียงถึงเป้าหมายของชีวิต ของการศึกษาในทัศนะ
ที่แตกต่างกันออกไปไม่น้อย

"เราเรียนหนังสือไปทำไม รติ โปรดตอบผมหน่อย"

และคำตอบที่ได้จากเพื่อนหญิงก็คือ "...ทุกคนที่เรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยต้องการวิชาความรู้ เพื่อ
จะนำความรู้นั้นไปใช้เป็นเครื่องเลี้ยงชีพ และเลี้ยงดูครอบครัวเมื่อเขาแต่งงาน"แต่ชายหนุ่มได้กล่าวแย้งว่า
"...คนที่ประสงค์เพียงจะหากินเลี้ยงชีพให้สุจริตไปวันหนึ่งๆไม่มีความจำเป็นเลยที่จะเข้ามาในมหาวิทยา
ลัย เพราะคนเกือบทั้งประเทศก็ไม่ได้เข้าเรียน แต่เขาก็หาเลี้ยงครอบครัวได้..." และชายหนุ่มได้กล่าว
เสริมแสดงความเห็นต่อไปว่า "การที่เราเข้ามาเข้ามหาวิทยาลัย เราควรจะมีจุดหมายเพื่อจะได้ช่วยผู้อื่น
ที่ช่วยตัวเองไม่ได้ เพื่อจะได้รับใช้ประโยชน์ต่อผู้อื่น นอกไปจากครอบครัวของเรา"ชายหนุ่มยังได้กล่าว
ประโยคไว้อีกว่า "...รติ คุณไม่ได้ยินเขาพูดกันหรือว่า อนาคตอันแจ่มใสของชาติอยู่ที่เยาวชนรุ่นเรา ผมได้
ยินเขาพูดกันตั้งแต่ยังเด็กอยู่ แต่มีอะไรบ้างเล่าที่แสดงว่าเยาวชนรุ่นเราได้ขานรับคำฝากฝังมอบหมายภาระ
อันศักดิ์สิทธิ์นั้น เพื่อที่จะให้รุ่นของเราไม่ผ่านไปสู่หลุมศพ โดยไร้ความหมาย ผมจึงยืนยันขานรับ และผมเชื่อ

ว่ามีเพื่อนนักศึกษาของเราอีกไม่น้อยคนได้ยิน และจะยืนขึ้นขานรับคำฝากฝัง คือ เขามีส่วนในประการใดประการหนึ่งที่จะนำอนาคตแจ่มใสเปล่งปลั่งมาสู่ชาติของเรา และมาสู่มนุษยชาติ"

ข้างบนนี้คือ ความขัดแย้งและจิตสำนึกที่ศรัทธาได้ให้ตัวละครสะท้อนคำพูดออกมาใน "คำขานรับ" เมื่อเกือบ ๓๐ ปีก่อนโน้น แต่ดูเหมือนว่า อาจจะเป็นถ้อยคำที่เลื่อนลอยและน่าขบขัน ในยุคสมัยนี้ที่ค่านิยมของสังคม เปลี่ยนไปจากชาวเป็นคำ จากบางสิ่งซึ่งครั้งหนึ่งเคยเห็นว่า เลวทรามบัดนี้กลับเห็นว่าเป็น เรื่องธรรมดา ศักดิ์ศรีและคุณค่าของคนไม่ได้อยู่ที่ความสามารถหรือ ความดี แต่กลับวัดกันด้วยเงิน

เมื่อ เป็นนักศึกษา เราเฝ้าหาถึงวันเป็นบัณฑิต เมื่อใกล้วัน เป็นบัณฑิตกลับใจหายใจผวาถามตัวเองว่า จากมอดินแดง แล้วจะไปไหนแห่งใด

และเมื่อจากมาแล้วเราก็คพบว่า โลกทัศน์จากมุมรั้วมหาวิทยาลัย กับโลกของความจริงที่ได้สัมผัส นั้นแตกต่างโดยสิ้นเชิง มัน เป็นโลกความจริงที่ปวดร้าว

ชีวิตและการทำงานมันไม่ได้บู๊ไว้ด้วยพรมอ่อนนุ่ม และโปรยไว้ด้วยกลีบกุหลาบอย่างที่คิดแต่มันเต็มไปด้วยปัญหา อุปสรรค ขวากหนามชวนให้หมดหวัง ท้อแท้ ระทระทวย

แล้ว เราก็กฎจับให้หมุนเวียนอยู่ในวงจรโลโซโครกของระบบเศรษฐกิจที่มีเงิน เป็นสรณะตั้งหน้าตั้งตากันกอบโกยแบบมือใครยาวสาวได้สาวเอา

ถ้าทุกคนเป็นอย่างนี้ มีความคิดอย่างนี้ แล้วสังคมจะเป็นอย่างไร

สังคมนี้ไม่มีอะไรพอที่จะให้พึ่งพิงกันได้เลยหรือ

วันเวลาผ่านไปอีกนานเท่าใดไม่รู้ ในบางขณะของชีวิตที่พอมีเวลาว่าง คงมีคนบางคนหยุดคิดได้

บ้างว่า

" เปลวเทียน ละลายแท่ง

เพื่อ เปล่งแสงอันอำไพ

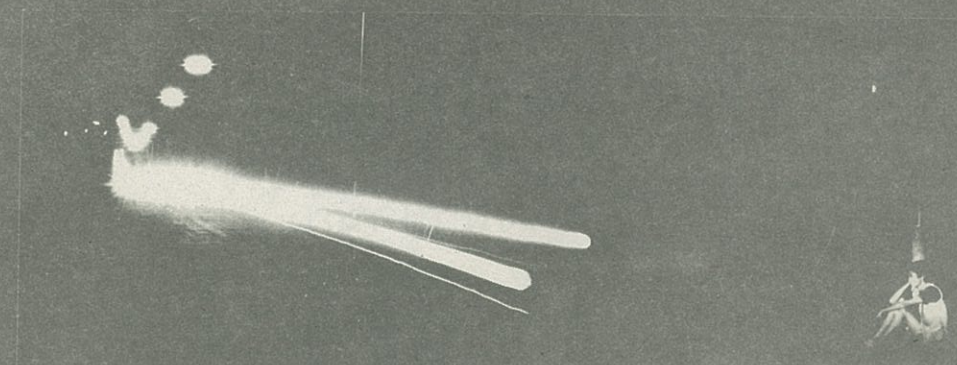
ชีวิต มลายไป

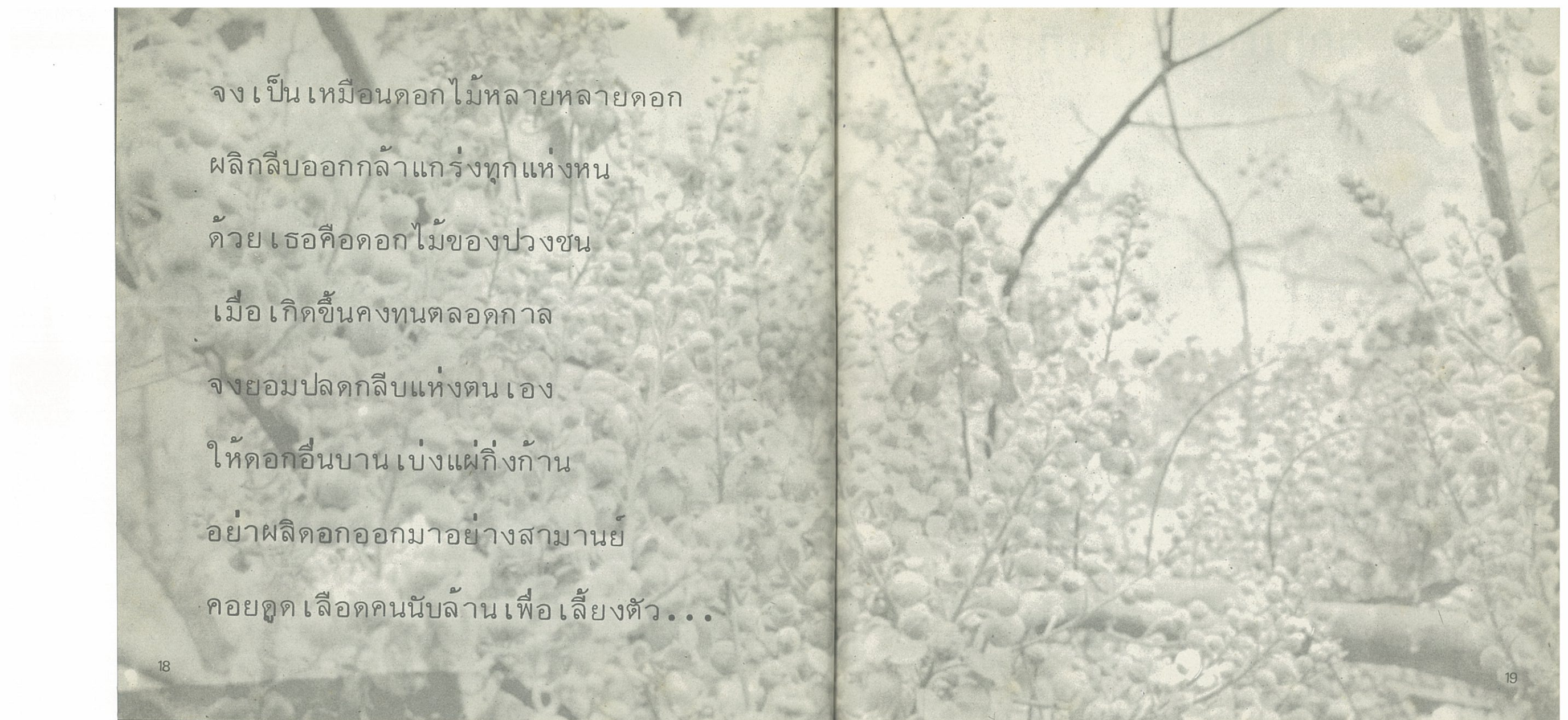
เหลือสิ่งใด ไว้ทดแทน"

อุทัย ผ่านเจริญ

นายกสมาคมศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยขอนแก่น

๒๐ ธันวาคม ๒๕๒๒

จงเป็นเหมือนดอกไม้หลายหลายดอก
ผลิบานออกกล้าแกร่งทุกแห่งหน
ด้วยเธอคือดอกไม้ของปวงชน
เมื่อเกิดขึ้นคงทนตลอดกาล
จงยอมปลดกลีบแห่งตนเอง
ให้ดอกอื่นบานแบ่งแผ่กิ่งก้าน
อย่าผลิดอกออกมาอย่างสามัญ
คอยดู เลือดคนนับล้านเพื่อเลี้ยงตัว...

จดหมาย ถึง บัณฑิต

ถึง เล็ก

คิดว่าคงมีคนแสดงความยินดีกับคุณ ในวันที่ มากเสีย จนผมไม่ควรที่จะทำในสิ่งที่ซ้ำซากนั้นอีกแล้ว ความจริงผม ก็ไม่แน่ใจ นักรอกว่า การสำเร็จการศึกษาชั้นมหาวิทยาลัยของคนเรา เป็นสิ่งที่น่ายินดี มากน้อยเพียงไร ผมรู้แต่เพียงว่า เมื่อผมผ่านช่วงนี้มาผมไม่รู้ลึกลับใจอะไรมากไปกว่า ที่จะ ได้ออกมาจาก สถานที่น่าเบื่อหน่ายแห่งหนึ่ง เพื่อจะได้ออกไปสู่โลกที่กว้างขวางเท่านั้นเอง ดังนั้น เมื่อมีใครมาเรียกผมว่า บัณฑิต หรือ แสดงความยินดีต่อผม อย่างมากมาย ผมจึงได้แต่รู้สึกเชิงๆ แต่คิดว่า ตัวเองกำลังจะมีชีวิต ที่ออกจะไกลเคียงกับตัวละครประเภทผู้หิบบิโหย่งในหนังไทยอยู่สักหน่อยเท่านั้น

คุณกำลังคิดถึงอะไรอยู่ละ ในวันที่ โกลาหล และทุกสิ่งทุกอย่าง เหมือนจะอยู่ในโลก แห่งความผัน เช่นวันนี้ คุณอาจไม่ได้คิดถึงอะไรอยู่เลยหรืออย่างน้อยคุณก็ควรคิดถึงตัวเองบ้าง คำถามเช่น ฉันคือใคร ฉันกำลังจะทำอะไรต่อไป จุดมุ่งหมายในชีวิตคือ อะไร อาจจะแวบเข้ามาในสมองคุณบางครั้ง บางคราว แต่คุณจะได้มีเวลานึกถึงเพื่อนของเราคนอื่นๆ ซึ่งไม่ได้ ก้าวขึ้นมาถึงขั้นนี้ เหมือนอย่างที่ผมเคยนึกบ้างไหมนะ คนรุ่นราวคราวเดียวกับเรายัง ๔๔ คนต่อบัณฑิตแต่ละคน ซึ่งอาจจะไม่มีแม่แต่รอยยิ้ม หรือเสียง หัวเราะ อย่างที่พวกคุณมีอยู่ในเวลานี้

อย่าเพิ่งด่วนหาว่า ผมกำลังชวนคุณให้คิดถึง สิ่งที่อยู่ไกลตัวจนเกินไปอีกเลยนะ ในสังคมสมัยใหม่ ที่เราต้องอยู่ร่วมกับคนอื่น อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เช่นนี้ ไม่มีปัญหาหรืออุปสรรคใดที่รอกที่จะไกลเกินตัวเราไป และผมเองก็ไม่ได้มองเห็นเพื่อนอีก ๔๔ คนจากตารางสถิติในฐานะของนักเรียนเศรษฐศาสตร์แค่นั้น ผม นึกถึงภาพของเพื่อนสมัยเรียนชั้นประถมด้วยกันได้ชัดพอสมควรทีเดียว แม้ว่าผมอาจจะลืมชื่อของพวกเขา จนเกือบหมดแล้ว ผมยังคิดอยู่เสมอว่า ที่ผมได้เรียนถึงชั้นมหาวิทยาลัย ขณะที่เพื่อนบางคนกลับไปเป็นชาว นาชาวไร่หรือคนงานรับจ้างนั้น ไม่ใช่เป็นเพราะผมเก่งกว่าเขาอะไรมากมายนักหรอก ถ้าหากพวกเขาจะ ไม่ต้องเสียเวลาในกับการ เสียขวัญ หาลา หรือช่วยงานบ้านมากนัก เขาก็อาจจะเรียนหนังสือได้ไต่ๆ กับผม หรือบางคนถ้าเพียงแต่พ่อแม่ของเขา มีสตางค์สำหรับใช้จ่ายเพื่อการศึกษาสักเล็กน้อย เขาก็คงที่จะ อยู่ในฐานะที่จะต้องไล่ตามผมขึ้นมาได้โดยไม่ต้องสงสัย แต่สิ่งที่เป็นเครื่องตัดสินใจว่า ใครควรจะไต่เรียน มหาวิทยาลัยและใครควรจะทำงานในบ้านเรา กลับเป็นเรื่องที่ถูก กำหนดมาตั้งแต่ต้นแล้ว ไม่ได้ขึ้นอยู่กับ ความสามารถส่วนบุคคลที่ อาจพัฒนาได้ถ้าเขามีโอกาส ถ้าคุณนึกภาพนี้ออกคุณก็คงพอเข้าใจได้ว่าไม่ใช่สิ่ง ที่ยุติธรรมและถูกต้องเลยสำหรับสังคมซึ่งเราเชื่อกันว่าคนเกิดมาด้วยความเสมอภาค และมีสิทธิที่จะให้และ ได้รับจากสังคมโดยเท่าเทียมหรืออย่างน้อยก็ใกล้เคียงกันมากที่สุด เท่าที่จะเป็นไปได้ถ้าคุณยังหาคำตอบไม่ได้ ว่าคุณคือใคร บางทีอาจจะ เป็นคำตอบซึ่งคุณอาจจะชอบหรือไม่ก็ตามแต่มันก็เป็นส่วนหนึ่งของความจริง คุณ คือคนที่โชคชะตากำหนดให้ได้รับสิทธิพิเศษ ด้วยการได้ศึกษาถึงชั้นมหาวิทยาลัย ซึ่งหาค่าใช้จ่ายมาจากเงิน ภาษีที่รัฐเรียกเก็บจากคนทั้งประเทศ ไม่ว่าลูกหลานของคนที่ถูกเก็บภาษีจะมีโอกาสได้รับการศึกษาถึงขั้น ไหนก็ตาม คุณคือคนที่คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ได้ตัดค่าแรงงานไว้อย่างต่ำเดือนละ ๑๒๕๐ บาท

(สูงกว่ารายได้เฉลี่ยของคนทั้ง ๓๕ ล้านประมาณ ๕ เท่า) และคุณคือคนที่ยืนอยู่ในที่ซึ่งมองเห็นอนาคตได้ชัดกว่าคนรุ่นเดียวกับคุณอีกหลายแสนคน ซึ่งไม่มีโชค หรือไม่มีความสามารถในการแข่งขัน (ที่ไม่ยุติธรรม) พอที่จะได้รับอภิสิทธิ์อันนี้

คุณจะทำอะไรต่อไป ถึงขั้นนี้แล้ว คุณอยู่ในฐานะที่จะเลือกทำอะไรได้มากกว่าคนส่วนใหญ่ทั้งนั้น เพราะสังคมที่แบ่งชั้น แบ่งฐานะลดหลั่นกันมาเป็นชั้นแบบเจดีย์ เช่นของเราเนี่ยย่อมพร้อมที่จะเข้าข้างคนกลุ่มน้อย ผู้ที่อยู่ใกล้ยอดเสมอถ้าคุณคิดว่าคุณยังอยู่ไม่สูงพอ คุณก็อาจจะชวนขวายเป็นเรียนต่อที่หอคองงาข้างในเมืองนอกเมืองนาได้อีก ถ้าคุณไม่อยากออกนอกตัวเองก็จะมีนายทุนในนามของมูลนิธิต่างๆ พร้อมที่จะให้ความสนับสนุนพวกคุณอยู่พอสมควร เพราะเป็นความจำเป็นธรรมดาเท่านั้นที่คนอยู่ใกล้ชั้นยอดด้วยกันจะต้องสนับสนุนกันไว้ก่อน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกันในภายหลังกล่าวโดยสรุปก็คือ ถ้าคุณไม่คิดอะไรมากคุณก็มีวันแต่จะได้ขึ้นยอดเรื่อยเรื่อยไป และถึงเพื่อนและพี่น้องร่วมแผ่นดินของคุณให้ล้มล้างอยู่ตลอดเวลาเท่านั้น คุณอาจจะไม่ต้องตื่นนอนอะไรด้วยซ้ำ ถึงปีเขาก็จะเพิ่มสินจ้างรางวัลให้คุณเอง และภายในไม่ช้าคุณก็จะรู้จักแหงนหน้าไปทางยอดเจดีย์ทางเดียวเท่านั้น คุณสมารถที่จะลืมเพื่อนของคุณที่อยู่ฐานใดสนิททีเดียวเพราะไม่มีอะไรเลยที่คนเราจะลืมไม่ได้ถ้าเขาไม่ได้สนใจที่จะจดจำมัน

แต่จุดมุ่งหมายในชีวิตของคนเราคืออะไรเล่า เพียงเพื่อจะได้ขึ้นยอดเจดีย์โบราณตามๆกันไปแค่นั้นหรือความหมายในการต่อสู้ของชีวิตอยู่เพียงแค่งานทอง และชื่อเสียงเกียรติยศชั่วคราวหรืออย่างไร มันมีความหมายเป็นอันหนึ่งอันเดียวกับความสุข ความสงบ หรือ ถ้าเช่นนั้นทำไมสังคมที่เราพบอยู่จริงๆ จึงมีแต่ความทุกข์ ความเดือดร้อนเล่า ปัญหาที่กำลังเกิดเพิ่มขึ้นทุกวันนี้ เป็นความผิดของคนที่อยู่ตรงฐานเจดีย์ผู้ไม่รู้จักรักช่วยตนเอง หรือเป็นความผิดของตัวเจดีย์ทั้งหมดกันแน่ มหาวิทยาลัยเคยสอนให้เรามองเห็นภาพของเจดีย์ที่แท้จริงไหม หรือเพียงแต่หลอกให้เราฝันเห็นแต่ยอดเจดีย์อันสวยงาม กับให้เครื่องมือเรา สำหรับ

ที่จะบินขึ้นไปสู่เบื้องบนเท่านั้น

ถ้าคุณ เพียงแต่จะหันกลับมามองที่ฐานและใช้ความคิดสักหน่อยคุณก็จะเห็นได้ไม่ยากนักว่าฐานเจดีย์ของเราเวลานี้กำลังเป็นอย่างไร และคุณก็จะตระหนักได้ว่าบนยอดเจดีย์นั้น นอกจากจะเป็นที่ที่ว้าเหว่ มันยังไม่ใช่ที่ปลอดภัยหรือมั่นคงสักเท่าใดเลย เวลาคนเกือบทั้งหมดบนยอดเจดีย์ของเรา กำลังยืนอยู่บนโลกแห่งความฝัน เขาเพียงแต่คิดว่าการบริจาคนิดหน่อย ก็จะช่วยรักษาฐานของเจดีย์ไว้ได้แล้ว เพราะความเชื่องมง่ายของเขาที่ว่าเจดีย์นี้อยู่มานานพันๆ ปี แล้วก็น่าจะอยู่ได้ต่อไป สักวันหนึ่งที่พวกเขาปล่อยให้ฐานเจดีย์แห่งนี้ผุพังจนได้ เขาก็คงจะได้รู้ว่ามันเป็นฝันร้าย

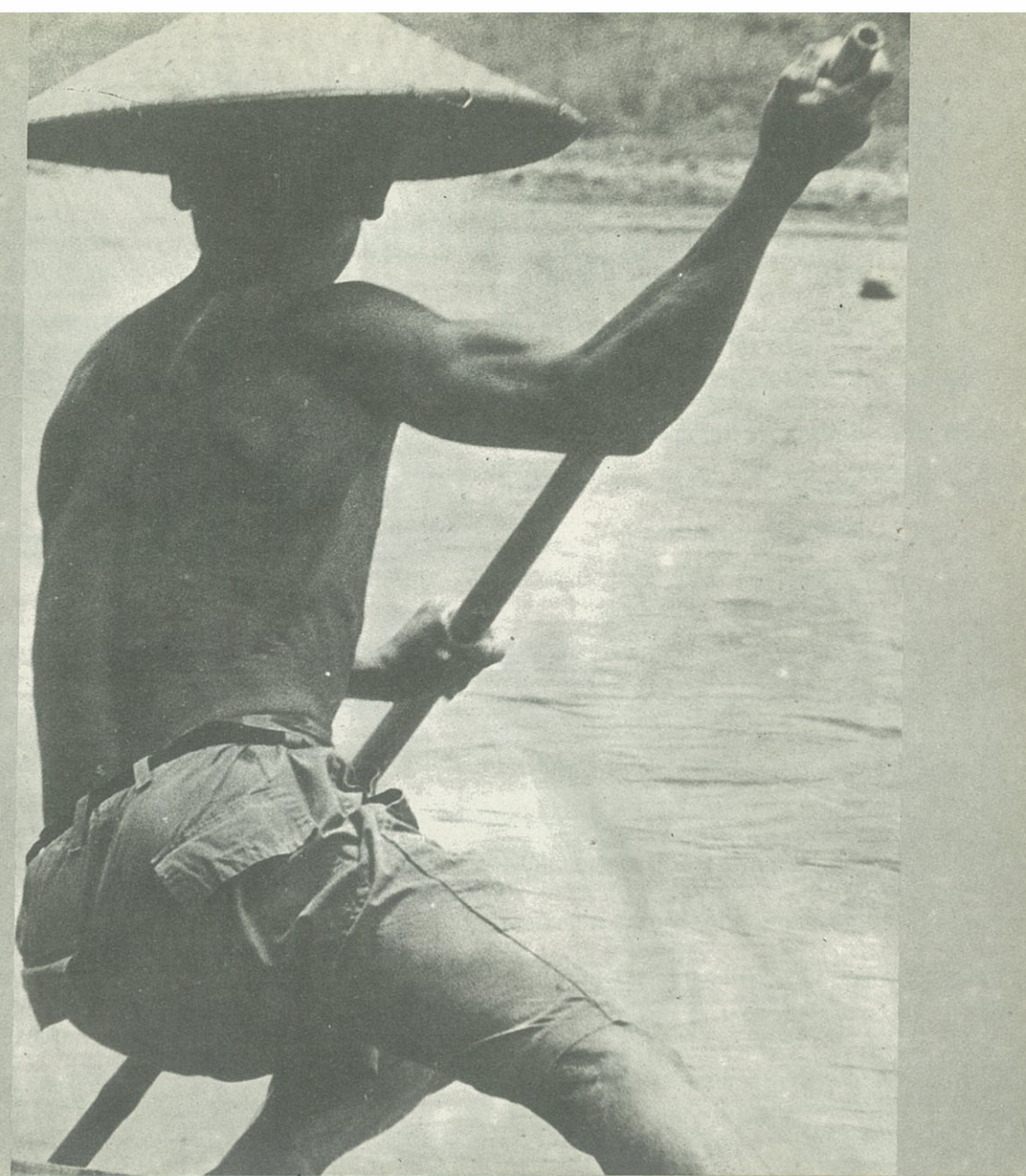
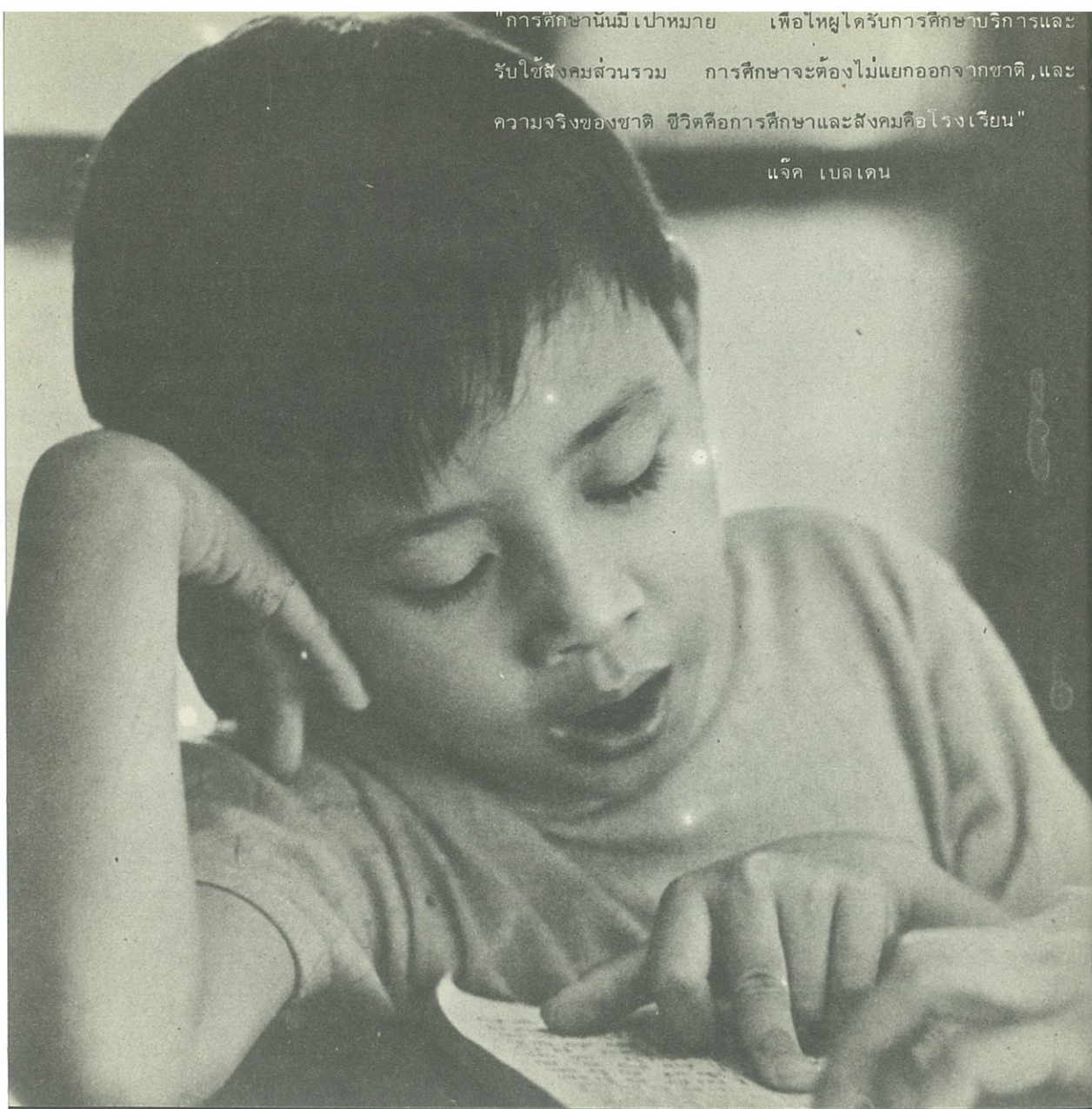
เราอาจจะทำอะไรไม่ได้มาก แต่ถึงอย่างไร เราก็ต้องอยู่ที่ใดที่หนึ่งในเจดีย์แห่งนี้เพราะเราเป็นคนของที่นี่ เราอาจจะไม่เก่งกล้าถึงกับจะไปซ่อมแซมรักษาเจดีย์ไว้ได้ด้วยลำพังตัวเรา (เพราะถึงคราวที่มันจะต้องพังลงจริงๆ ก็คงไม่มีใครช่วยได้ทั้งนั้น) แต่เราก็มีสิทธิ์ที่จะเลือกการเป็นตัวของตัวเอง ใช้ชีวิตง่ายๆ ธรรมดาตามความพอใจของเรา โดยไม่ทำตัวให้เป็นภาระหนักแก่ฐานเจดีย์โดยไม่ตะเกียกตะกายถีบหัวคนอื่นนักได้ไม่ใช่หรือ

รัก

วิทยากร

"การศึกษานั้นมีเป้าหมาย เพื่อให้ผู้ได้รับการศึกษาบริการและ
รับใช้สังคมส่วนรวม การศึกษาจะต้องไม่แยกออกจากชาติ, และ
ความจริงของชาติ ชีวิตคือการศึกษาและสังคมคือโรงเรียน"

แจ๊ค เบลเคน

ทัศนคติและความคาดหวังของ สังคมต่อ บัณฑิต

คำว่า "บัณฑิต ตามพจนานุกรมฉบับราช

บัณฑิตยสถาน ปี ๒๔๔๓ หมายถึง นักปราชญ์ผู้มีปัญญา คือเป็นนักปราชญ์ มีปัญญารู้ในสิ่งใดก็ไม่คิดควรทำไม่ทำ ในสมัยก่อนๆ ที่วิชาการความรู้ยังไม่แพร่หลาย บัณฑิตหมายถึงผู้ที่ได้ผ่านการบวชเรียนได้เล่าเรียน ทั้งทางธรรม และทางโลก พันจากสภาพที่เรียกกันว่า "คนดิบ" แต่ปัจจุบันบัณฑิตเป็นคำที่ใช้เรียกผู้เรียนจบ ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี ขึ้นไปเท่านั้น บัณฑิตในสมัยก่อนและสมัยนี้ มีความไม่เหมือนกันและเหมือนกันในหลายๆแง่กล่าวคือสมัยก่อนๆ นั้น ผู้จะเป็นบัณฑิตได้ ต้องได้รับการอบรม การขัดเกลา ทางด้านจิตใจ ศีลธรรมเพราะส่วนใหญ่ การศึกษาเล่าเรียนมาจากพระสงฆ์ จากวัด เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป การศึกษาก็เปลี่ยนไปเป็น

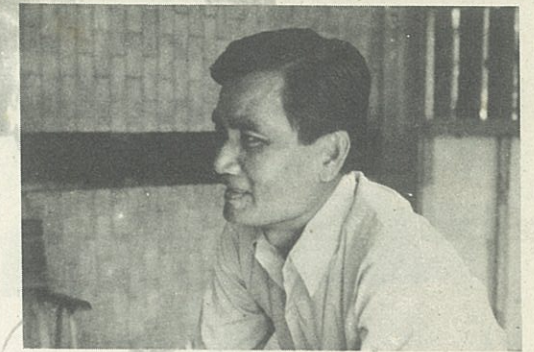
ระบบโรงเรียน บัณฑิตยุคนี้จึงเน้นวิชาการ ความรู้ ที่จะนำไปประกอบอาชีพเท่านั้น เรื่องศีลธรรม จรรยาทั้งหลาย ส่วนใหญ่ขึ้นกับตัวบัณฑิตและสภาพแวดล้อมอื่นๆ สำหรับข้อที่เหมือนกันของบัณฑิตทั้งสองยุค ซึ่งไม่ว่าเวลาจะผ่านมานานเท่าไรก็ตาม ก็คือการได้รับการยกย่องจากสังคมและยอมรับกัน ว่า บัณฑิตมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศ

เราคงเคยสังเกตกันว่า อัตราความเจริญของสังคมของชาติ ต่อจำนวนบัณฑิตระหว่าง

สมัยนั้นและสมัยนี้ มีความแตกต่างกันมาก บัณฑิตสมัยนี้มีหลายล้านหลายแสน สมัยก่อนมีเพียงไม่กี่หมื่น แต่เมื่อเปรียบเทียบอัตราความเจริญแล้ว สมัยก่อนพัฒนาได้ดีกว่าสมัยนี้มากนัก องค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความแตกต่างกันมากนี้มีหลายองค์ประกอบ แต่ส่วนหนึ่งที่แน่ๆ ซึ่งบัณฑิตเองก็คงปฏิเสธไม่ได้เต็มทีนั่นก็คืออยู่ที่ตัวบัณฑิตเอง เราลองมาฟังความคิดเห็น ของบุคคลหลายๆฝ่ายที่มีต่อบัณฑิตในหลายๆ แง่ดูซิว่า บัณฑิตซึ่งได้ใช้เวลาเล่าเรียนมามากมายนี้ ได้ทำประโยชน์หรือเป็นอย่างไรบ้างในสายตาของเขา

นายสาร โสภา ภารโรงหอสมุดกลาง มข. จบชั้นป. ๔ อายุ ๔๕ ปี เป็นชาวบ้านม่วง ต. บ้านทุ่ม จ. ขอนแก่น มีบุตรทั้งสิ้น ๖ คน คนโตเป็นนักเรียนทันตภิบาล จังหวัดชลบุรี

"ที่เขาเรียนจบ ขึ้นได้ปริญญาส่วนใหญ่เขาเรียนเก่ง มีสตางค์ เวลาทำงานอะไรก็มีไหวพริบ ไม่เสียเปรียบใคร บางคนก็รับราชการ

บางคนก็เป็นพ่อค้าพ่อขาย ทำความเจริญให้ชาติบ้านเมือง ส่วนใหญ่ที่จบๆ มาก็เป็นคนดี ถ้าไม่ติดเรียนไม่ได้ เวลาจบแล้วก็ทำงานขยันขันแข็ง แต่ต่อไปก็แล้วแต่คน ผมอยากให้ลูกเรียนสูงๆ เพราะมันเข็ดหน้าวงศ์ตระกูล รู้จักอะไรผิดอะไร ถูกดีกว่าคนเรียนน้อย ไม่ถูกคนเรียนสูงกว่าเขา หลอกได้ แต่มันก็ขึ้นกับเวลาและเงินด้วยคนเรียนสูงๆ นี่ ถ้าเป็นคนไม่ดี ก็แย่มากๆเลย อย่างพวกคอร์รัปชั่นนี่ก็มาจากคนการศึกษาสูงๆ บางคนก็เก่งแต่ทฤษฎีทฤษฎีปฏิบัติไม่เก่ง อย่างหมู่บ้านผมนะ ปลัดพัฒนากร ไม่ใช่พัฒนากรหรอก พัฒนานอนกินตะหาก"

น.ส.นิภา ธารารัตนสกุล นักเรียนชั้น
ม.ศ.๔ ร.ร. ปรีณัชรอแลวิทยาสัยจ. เชียงใหม่
อายุ ๑๖ ปี เป็นบุตรคนที่ ๔ ในจำนวน ๑๐ คน

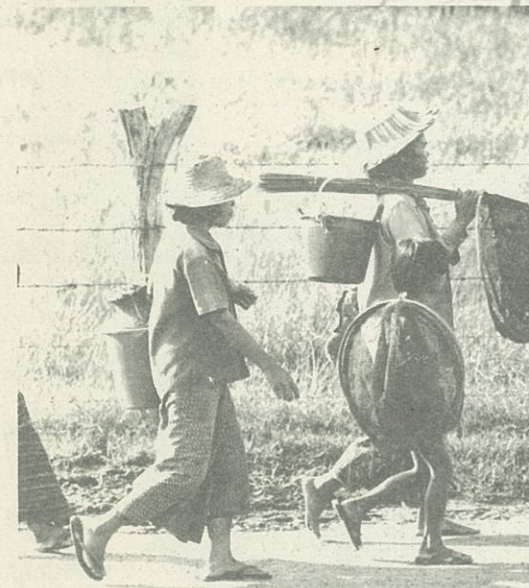

"อยากเข้ามหาวิทยาลัยค่ะ เพราะรู้สึก
ว่าทำงานท่ง่ายกว่าคนที่ไม่จบมา ที่เห็นๆมา เห็น
ว่าบัณฑิตที่จบออกไปนั้น ส่วนใหญ่ไม่เห็นเขาทำอะไร
มากมายเลย นอกจากว่าทำตามหน้าที่ไปเรื่อยๆ
ไม่รู้สึกเลยว่า เขาเรียนจบไปเพื่อพัฒนาประเทศ
หรือเพียงเพื่อประโยชน์ต่อสังคม คิดว่าเขาเรียน
จบไป เพื่อเอาใบปริญญาไปหาเงินมากกว่าที่เขา
จะช่วยเหลือประเทศ อาจเป็นเพราะไม่ค่อยได้

ใกล้ชิด ก็เลยไม่ค่อยเห็นขั้นตอนการทำงานของ
เขาเท่าไรว่า ได้ทำอะไรมีประโยชน์ต่อสังคมต่อ
ชาติ...เคยอ่านหนังสือพิมพ์ว่า บัณฑิตที่จบ โดย
เฉพาะแพทย์ที่ไปทำงานเมืองนอก รู้สึกเสียใจ
ว่าเขาความรู้ไปพัฒนาประเทศอื่นเขา แทนที่จะ
พัฒนาประเทศเรา ทำให้เราสูญเสียงบประมาณ
.....ในบางมหาวิทยาลัยนะคะ รู้สึกทึ่ง
และศรัทธาเขาว่าเก่ง จบออกมาได้ ทั้งๆที่ต้อง
ดิ้นรนมากกว่าที่อื่นๆ แต่ก็ไม่ได้คิดว่าเขาจะมีคุณ
ภาพมากกว่าที่อื่นๆ นะคะ ถ้ามีโอกาสได้เรียน
มหาวิทยาลัย จะพยายามทำในแบบที่บอกแน่ๆ
จะทำให้ดียิ่งขึ้นและตั้งใจทำงาน"

นางวลลีย์ กองชีพ อาชีพขายของส่งใน
ตลาดตะพานหิน จ. พิจิตร อายุ ๓๐ ปีสมรสแล้ว
และมีบุตร ๔ คน

"ในความคิดนะ พวกที่เรียนจบมาจาก
มหาวิทยาลัยออกมา เขามีประโยชน์ต่อสังคม ต่อ
บ้านเมืองแน่ๆ เห็นง่ายๆ ว่าสมัยนี้เจริญมากกว่า

สมัยก่อนที่มีคนเรียนน้อย แต่จะให้ยกว่า มีประ
โยชน์ต่อสังคมในแง่สังคม เศรษฐกิจอะไรนั้น ไม่
ค่อยรู้เรื่องหรอก รู้แต่ว่าบ้านเมืองมันเจริญขึ้น
ข้าวแพงขึ้น มันทำให้คนเสื่อมลง มีการจับปล้น รัง
ราว ช่มชู้เกิดขึ้นบ่อยๆ มากกว่าแต่ก่อน พวก
เรียนมามากๆ บางคนมันก็คอร์รัปชั่น รุนแรง
เดือดร้อนกันไปหมด มันถึงได้เป็นแบบนี้.....
...ตอนเป็นนักศึกษาก็อยากจะช่วยชาติ ไปชนบท
จบแล้วมันก็เหมือนคนอื่นๆ แต่บางคนนะ เขาก็ทำ
จริงๆ อย่างเป็นครูแล้วสอนดี ตั้งใจ เด็กไม่รู้
โง่ให้เขาหลงกลเป็นคนดี พ่อแม่ดีใจ ลูกไม่เกเร
เรียนมามากๆ แล้วช่วยนั้นะ ช่วยได้เก่งจริงๆ มีวิธี
พลิกแพลงความชั่วได้แยะ"

นางสาวน้อย จันทโภาส อายุ ๒๑ ปี
นักศึกษาคณะมนุษย-สังคม มข. ชั้นปีที่ ๓ บ้านเกิด
อยู่จว. ร้อยเอ็ด มีพี่น้องทั้งสิ้น ๖ คน น้อยเป็น
คนสุดท้อง

"ในแถวๆ บ้านเขานิยมยกย่องการเป็น
ครูมาก คือเรียนอะไรมาก็แล้วแต่ ก็ให้ไปเรียน
ครูหมด เขารู้จักแค่ครูแต่ที่ตัวเองอยากเข้าเรียน
มหาวิทยาลัย เพราะรู้สึกว่ามันดีกว่าพวก วค. รู้
ว่ามันมีโอกาสก้าวไปไกลกว่าแต่เรื่องรายละเอียด
ต่างๆ นี่ไม่ทราบเลย เข้ามาเรียนแล้วจึงรู้.....
บัณฑิตที่จบไปเขาเป็น ระดับมันสมองของชาติอย่าง
น้อยก็ได้ช่วยให้การขาดแคลนผู้มีความรู้ ในสาขา
นั้นๆ ลดลง ได้ไปแนะนำให้ความรู้แก่ประชาชน

ผู้ไม่รู้ให้ยกกระต๊อบตัวเองขึ้นมาสังคมก็ดีขึ้น คนที่จบ
ไปแล้วมีทั้งดีและไม่ดี ที่ไม่ดีก็แล้วแต่หรือขึ้นอยู่กับ
สันดาน หรือพฤติกรรมของเขาเองความรู้ที่เรียน
ไปไม่ใช่สิ่งชักนำหรือ บางคนเลือกงาน ไม่ยอม
ทำงานชนบท แต่ก็เรียกว่าเขาได้ช่วยชาตินะ
เพราะอย่างไรเขาก็ทำงาน คนที่ไม่ทำงานอีกคือ
ตัวถ่วงความเจริญ.....คิดนี้อาจแปลกกว่า
คนอื่นๆ นะคะที่แม้เห็นว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่สละ
ความสุขส่วนตัวเพื่อส่วนรวมเต็มที่นี้ ไม่ใช่สิ่งที่น่า
ตำหนิมากนัก เพราะเห็นว่าเขาเหล่านั้นยังรัก
ความสบายอยู่เขาคงไม่มาทิ้งความสุขเพื่อคนอื่น
มากมายหรอก แต่ก็คิดว่าเขาควรสละบ้าง เพื่อ
ทั้งตัวเองและสังคมจะได้อยู่อย่างพอสมควรอย่าง
น้อยก็เสียสละสักช่วงหนึ่งก็ยังดี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับ
สวัสดิการของรัฐนะคนที่มิใช่จะทำงาน ก็ต้อง
มีการเติมเชื้อเสมอให้มันมีค่า ถ้ารูปหล่อปละหรือ
ทุกคนปล่อย ไฟมันก็มีอดชิคะ"

ผศ.เพ็ญพิ ศิสกะประกาย อาจารย์ภาควิชา
ภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์-สังคม
ศาสตร์ มข.อายุ ๓๒ ปี อาจารย์สมรสแล้วและมี
บุตร ๑ คน บ้านเดิมเป็นคน จว. ฉะเชิงเทรา

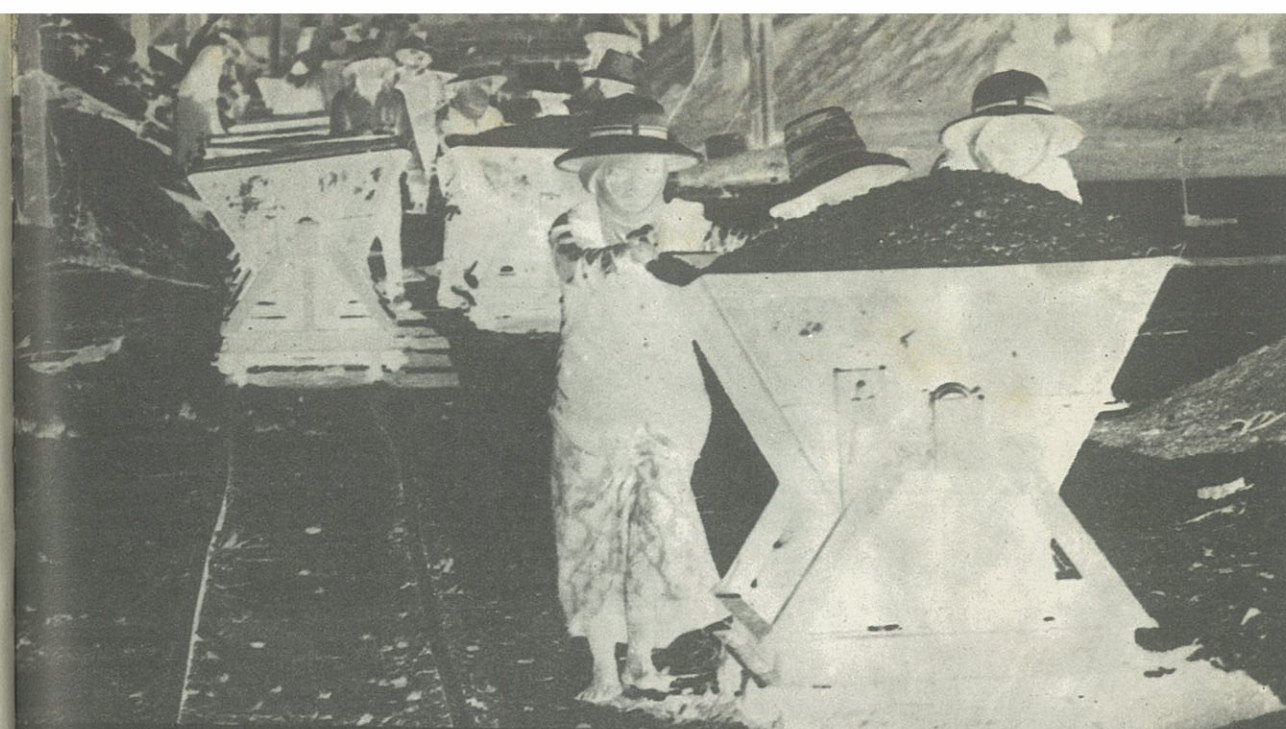
"บัณฑิตสมัยนี้นะคะ รู้สึกว่าจะแอ็คทิฟสน
ใจการบ้านการเมืองมากกว่าสมัยก่อนๆ ได้เรียน
รู้สิ่งที่จริงได้มากกว่าสมัยครู เขาจึงสามารถ
นำความรู้ไปพัฒนา สัมผัสชีวิตจริงจากชนบทได้ดี
และมากกว่าสมัยที่ครูเรียน บางคนเมื่อเป็น นศ.

อุดมการณ์ดี แต่เมื่อจบไปแล้วรู้สึกว่ามีบทบาท ต่อ
สังคม ต่อชนบทน้อยกว่าที่เคยเป็นและควรจะเป็น
ครูคิดว่าเด็กสมัยนี้ได้พัฒนา ความคิดความอ่านใน
การช่วยพัฒนาประเทศสังคมได้มากกว่าสมัยก่อนๆ
ที่เรายังไม่เคียดร้อนเท่าสมัยนี้แต่ที่บทบาทมันน้อย
กว่าที่ควรจะเป็น อาจเป็นเพราะเมื่อจบมาแล้ว
บางส่วนก็ทำงานตามสังคมไปเรื่อยๆ มีบางส่วนที่
ตั้งใจจะทำจริงเท่านั้น และที่สำคัญคือช่องว่าง
ระหว่างวัยของคนหนุ่มสาวที่จะทำงาน แม้ความ
คิดอ่านดี แต่ค่อนข้างใจร้อน กับคนเก่าที่มีอำนาจ
และตำแหน่งสูงกว่า อีกอย่างหนึ่งซึ่งคิดว่า น่ามี
ส่วนเหมือนกันคือหลักสูตรวิชาการถ้าเขาสามารถ
ได้เรียนวิชาพื้นฐานที่ปูพื้นฐานเขาดี ทำให้ปรับตัว
ได้ ใช้ความรู้ไปทำงานได้ดี ช่องว่างก็น่าจะลด
ลงบ้าง แต่บางสถาบันก็ไม่สามารถ เปิดวิชาพื้น
ฐานได้เต็มที่ เพราะความจำกัดในด้านบุคลากร
...เด็กๆ สมัยนี้ความคิดดี แต่ขอให้ใจเย็น และ
พยายามใช้ไปในทางที่ถูก ครอบคอบ ก็จะเกิดประ
โยชน์มากขึ้น"

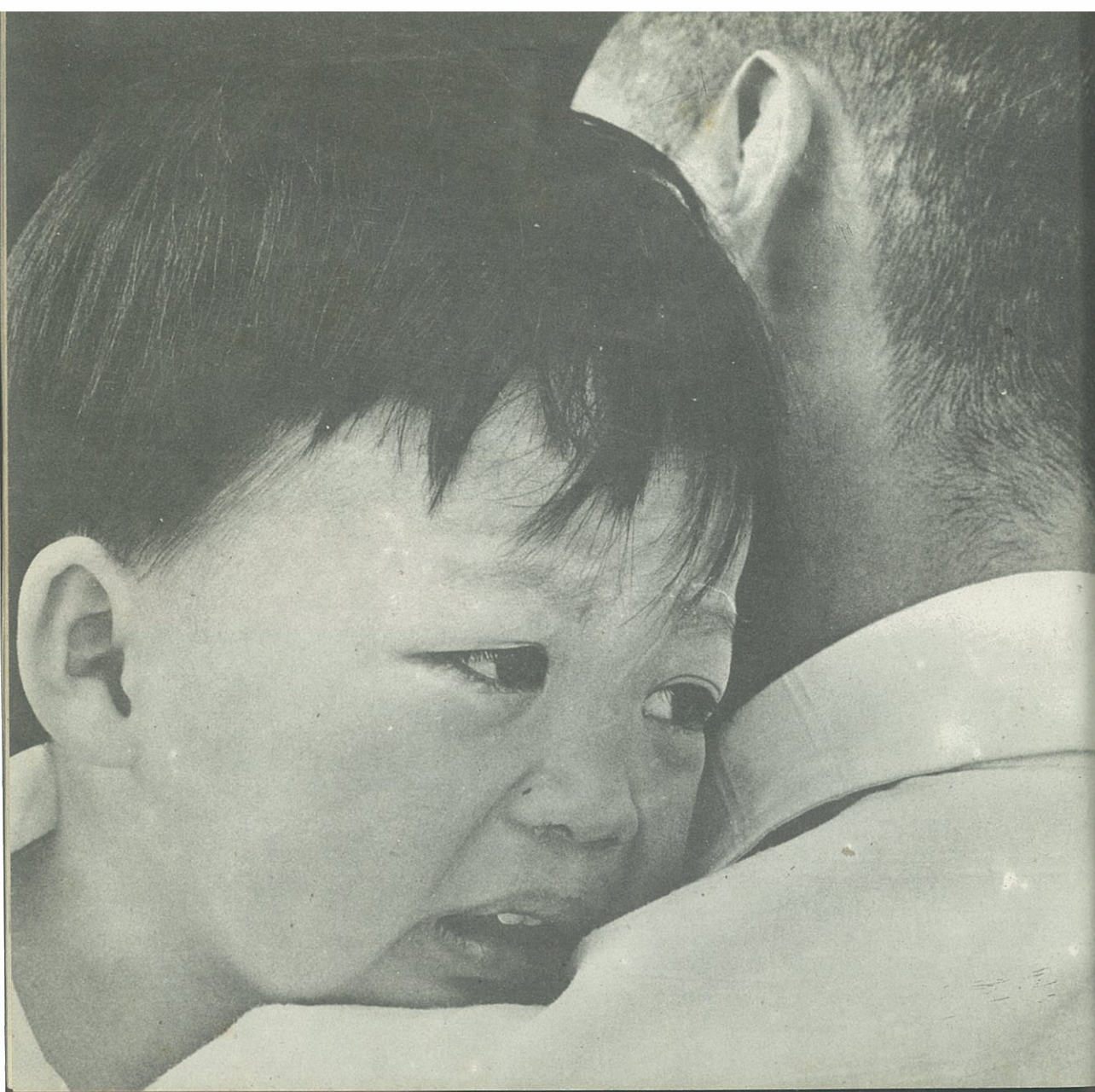

นี่เป็นเพียงความคิดเห็นของคนบางส่วน
ที่มีต่อบัณฑิตเท่านั้น บัณฑิตยังมีอะไรอีกมากมายที่
จะต้องมาใคร่ครวญ และคิดทบทวน ถึงพฤติกรรม
ของตนเองว่าได้ทำอะไรกับสังคมบ้าง เพียงพอ
กับสิ่งที่สังคมให้เราแล้วหรือยัง สังคมหนึ่งนั้นถ้า
จะดำเนินไปได้ดีนั้น จะต้องประกอบด้วยบุคคล
หลายระดับ ตั้งแต่ระดับสูง กลาง และต่ำอย่าง
สมดุลย์ บัณฑิตนั้นเป็นบุคคลระดับกลางที่มีส่วนสำ
คัญในการดำเนินการของชุมชน แต่คนส่วนใหญ่
ของชุมชนเราก็คือบุคคลระดับต่ำที่ได้ทำในความ

คิดแต่ทำในโอกาสที่จะได้ในสังคมต่างหาก และ
บุคคลในระดับนี้เองที่เป็นเสมือนฐานของสังคมให้
พวกระดับอื่น ถ้าปราศจากเขาเหล่านี้แล้ว ก็คง
ไม่มีโครงสร้างของสังคมอีก ๒ ระดับนั้น ประ
เทศของเราซึ่งเป็นชุมชนใหญ่ยังขาดความสมดุลย์
ของโครงสร้างทั้ง ๓ ระดับ เรายังต้องการการ
สละร่างกายแรงใจของบัณฑิตอีกมาก เพื่อสังคมชุม
ชน แล้วเรา.....ซึ่งก็เป็นบัณฑิตคนหนึ่ง
ได้สละร่างกายแรงใจเช่นนี้แล้วหรือยัง?

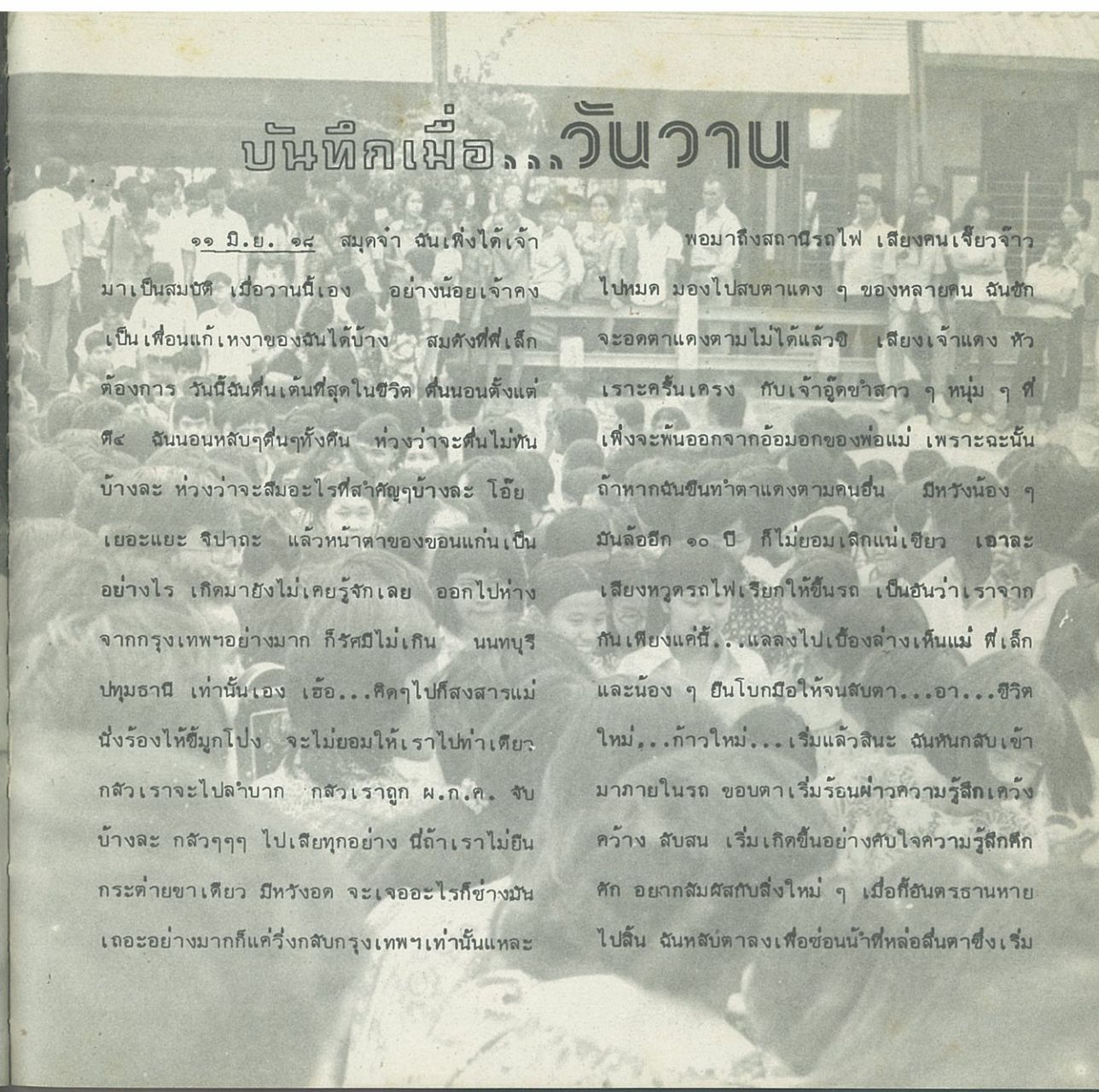
...คนที่ประสงค์แต่จะหาเลี้ยงชีพให้เป็นสุขสำราญไปวันหนึ่ง ๆ ไม่มีความจำเป็นเลยที่เข้ามา
เรียนในมหาวิทยาลัย เพราะคนเกือบทั้งประเทศ ก็ไม่ได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัย แต่เขาก็เลี้ยงตัวและ
ครอบครัวมีความสุขสบายไปตามเรื่องตามราวของเขา และที่ตึงตัวขึ้นมาก็มีดีไม่น้อย... การที่เราเข้า
มาเรียนมหาวิทยาลัย เพื่อศึกษาให้มีความรู้ลึกซึ้งนั้น จะต้องมีความมุ่งหมายที่อยู่นอกเหนือไปจากการมาชน
เอาวิชาไปทำมาหากินเลี้ยงชีพเพื่อตัวเองเท่านั้น ควรจะมีความมุ่งหมายเพื่อจะได้ช่วยผู้อื่นที่ช่วยตัวเอง
ไม่ได้ เพื่อจะได้รับใช้ประโยชน์ต่อผู้อื่น นอกเหนือไปจากครอบครัวของเรา...

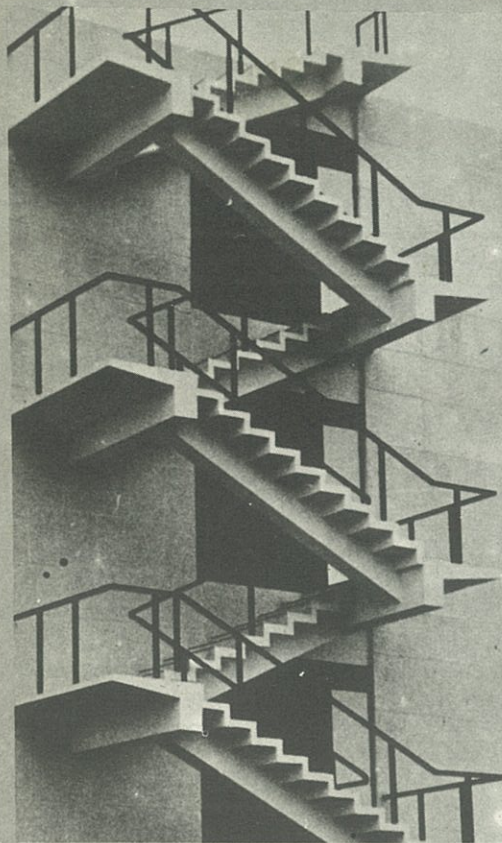

บันทึกเมื่อ...วันวาน

๑๑ มิ.ย. ๑๔ สมุดจำ ฉันเพิ่งได้เจ้า
มาเป็นสมบัติ เมื่อวานนี้เอง อย่างน้อยเจ้าคง
เป็นเพื่อนแก้เหงาของฉันได้บ้าง สมดังที่พี่เล็ก
ต้องการ วันนี้ฉันตื่นแต่เช้าตื่นนอนตั้งแต่
๗ โมง ฉันนอนหลับๆตื่นๆทั้งคืน ห่วงว่าจะตื่นไม่ทัน
บ้างละ ห่วงว่าจะลืมอะไรที่สำคัญบ้างละ โอ๊ย
เยอะเยอะ จิปาถะ แล้วหน้าตาของขอนแก่นเป็น
อย่างไร เกิดมายังไม่เคยรู้จักเลย ออกไปห่าง
จากกรุงเทพฯอย่างมาก ก็รู้สึกไม่ชิน นนทบุรี
ปทุมธานี เท่านั้นเอง เอ้อ...คิดๆไปก็สงสารแม่
นั่งร้องไห้ซึมๆไปงั้น จะไม่ยอมให้เราไปทำเตย
กล้วยเราจะไปลำบาก กล้วยเราถูก ผ.ก.ค. จับ
บ้างละ กล้วยๆๆ ไปเสียทุกอย่าง แต่ถ้าเราไม่ยื่น
กระต่ายขาวเตียว มีหวังอด จะเจออะไรก็ช่างมัน
เถอะอย่างมากก็แค่วิ่งกลับกรุงเทพฯเท่านั้นแหละ

พอมาถึงสถานีรถไฟ เสียงคนเจียวจ้าว
ไปหมด มองไปสบตาแดง ๆ ของหลายคน ฉันชัก
จะอดตาแดงตามไม่ได้แล้วสิ เสียงเจ้าแดง หัว
เราะครื้นเครง กับเจ้าอุ๊ยข้าสาว ๆ หนุ่ม ๆ ที่
เพิ่งจะพ้นออกจากอ้อมอกของพ่อแม่ เพราะฉะนั้น
ถ้าหากฉันขึ้นท่าตาแดงตามคนอื่น มีหวังน้อง ๆ
มันล้ออีก ๑๐ ปี ก็ไม่ยอมเลิกแน่เชียว เอาละ
เสียงหวูดรถไฟเรียกให้ขึ้นรถ เป็นอันว่าเราจาก
กันเพียงแค่นี้...แลกลงไปเบื้องล่างเห็นแม่ พี่เล็ก
และน้อง ๆ ยืนโบกมือให้จนลืมนตา...อา...ชีวิต
ใหม่...ก้าวใหม่...เริ่มแล้วสินะ ฉันหันกลับเข้า
มาภายในรถ ขอบตาเริ่มร้อนผ่าความรู้สึกแฉะ
คว้าง ลับสน เริ่มเกิดขึ้นอย่างสับสนความรู้สึกหึก
หือ อยากสัมผัสกับสิ่งใหม่ ๆ เมื่อถึงย่านตรอกหน้า
ไปสิน ฉันหลับตาลงเพื่อซ่อนน้ำที่หล่อส้นตาซึ่งเริ่ม

นอง...ทัน...ออกมา...

คืนนี้เหนื่อยเหลือเกินต้องกระวีกระวาด
จัดข้าวของ แม่ห่อสมบัติให้ครบถ้วนตามบัญชี ๕
แทบแบกไม่ไหว พอเห็นห้องลมแทบจับ ได้ข่าวว่า
เจ้าของห้องเดิมย้ายออกไปตั้งเทอมแล้ว มันเลย
ตกในสภาพอย่างที่เราเห็นนี่ แต่สิ่งที่สำคัญได้แก่ อุบ
กรรมทำความสะอาด แม้แต่ เศษใบไม้ที่พอจะแทน
ไม้กวาดได้ก็ยังไม่ มี กว่าจะจัดการปลูกปล้ำห้อง
เจ้ากรรมให้กลายเป็นรัง ที่พอจะชุกอยู่ได้ก็แทบ
ตาย คืนนี้มีงานบายศรี ลู่วัยน้องไม้มี่ ส.ม.ช
คงต้องไปชวนเพื่อนใหม่ที่เพิ่งผูกสัมพันธ์ ตอนเช้า
ขอให้ไปพร้อมกัน สมุดจะต้องรับสารภาพ เสีย
แล้วว่า ฉันหมดแรงที่จะลากตัวหนังสือต่อไปได้อีก
แล้ว

๑๕ มิ.ย. ๑๔ แปลกจังเลยนะ วันที่

เดินไปเที่ยวในตลาดขอนแก่น ภาพที่ได้เห็นไม่
เหมือนกับที่วาดภาพไว้จากบ้านเลย ที่นี้ทุกอย่าง
ขาย ไม่ว่าจะเป็นหมูเห็ดเป็ดไก่ ผัก ผลไม้มันนา
ชนิด ไม่แพ้กรุงเทพฯ เอ...แล้วใครล่ะที่ว่า ฮ
सानแห้งแล้งกันดาร ใครล่ะ ว่าคนอีสานอดอยาก
เสียแรงที่อุตส่าห์ทำใจไว้แต่แรกแล้วว่าจะต้องมา
พบสภาพไม่มีน้ำอาบ น้ำใช้ แท้งแล้ง กันดาร พอ
ลงรถไฟขึ้นหอ ก็ได้ยินเสียงน้ำในห้องน้ำดังซู่ซ่า
แต่เอ๊ะ ถึงแม้ขอนแก่นที่เราเห็นจะอยู่ในอีสาน
คงไม่ได้หมายความว่า ขอนแก่น คืออีสาน ทุกหน
ทุกแห่ง ในอีสานจะเหมือนขอนแก่น ที่เรารู้จัก
อู๊...ซังกงแล้วซี ต้องหาโอกาสไปเที่ยวให้ทั่ว
ถึงจะรู้อจริง ปะเดียวพูดผิด พูดถูก ไปขายหน้าแย

ชีวิต ๒-๓ วันที่ผ่านมาในมอชกนาเปือ
แล้วซี มีแต่คุด ๆ ยังไม่ได้เรียนอะไรเลย วัน ๆ
อยู่แต่หอพัก แต่ตัวอย่าง ที่อาหารราคาถูกมากถ้า
อยู่นาน ๆ มีหวังกลายเป็นคุ่มแน่

๑๔ มิ.ย. ๑๔ คืนเต้นที่สุดในชีวิต ลูก

ชั้นแม่เข้ามิดเลย วันที่ฉันมีโอกาสออกไป "สัมผัส
ชนบท" ตามโครงการของ องค์การนักศึกษา
(อ.ม.ช.) นับเป็น "วันทอง" ของเราเชีย
เพราะเป็นวันที่ทำให้เรา พบในสิ่งที่ไม่เคยได้พบ
รู้จักกับคนที่ไม่เคยรู้จัก เขาแบ่งกลุ่มน้องใหม่ออก
เป็นกลุ่มย่อย ๆ ไปตามหมู่บ้านต่าง ๆ ทุกกลุ่มมีที่
เลี้ยงเป็นรุ่นที่นำเที่ยวตอบข้อสงสัยต่าง ๆ เพื่อน
ในกลุ่มฉันมีประมาณ ๒๐ คน ส่วนใหญ่มาจากภาค
อื่น ๆ ดังนั้นทุกอย่างจึงเป็นของใหม่สำหรับพวก
เรา ตั้งแต่ เริ่มออกจากมอมาเพียงไม่กี่ร้อย
เมตร สภาพความแตกต่างของสิ่งที่เราพบเห็น
เมื่ออยู่ในมอ...เมื่อเราไปเที่ยวตลาดแตกต่าง
โดยสิ้นเชิง ความอุดมสมบูรณ์ที่เราวาดภาพเมื่อ
ไป จ่ายตลาด ถูกลบไปจนหมดสิ้น สองข้างทาง
เต็มไปด้วยป่าเตี้ย ๆ ใบแห้ง เป็นสีน้ำตาล หลุด
ร่วงลงสู่พื้นดิน แทรกสลับกับต้นไม้ใหญ่ที่ยืนต้นอยู่
ช้วนาคาปีและไม่ต้องพึ่งพาน้ำมากนัก ตามคัน จึง

พอมิโบสเขียวแก่ติดอยู่บ้าง แต่หายอดอ่อนที่เพิ่งแตกได้ยากนัก เห็นบางต้น อยู่ในสภาพโกรน เหลือแต่กิ่งแห้ง ๆ ยืนตายซากอยู่เป็นระยะ ๆ พื้นดินซึ่งครั้งหนึ่งเคยใช้เป็นที่ทำนา แห้งแตกระแหง แยกออกจากกัน เห็นเป็นร่องยาว หากแม้เป็นเนื้อคนก็คงปรแตกเสียดไหลซิบ ๆ บางแห่งมีเนินหญ้า สีเหลืองอ่อนให้วัวควาย ได้เลาะเล็มเป็นอาหาร เด็กเลี้ยงควายโบกมือให้ขบวนรถของพวกเราที่ยาวเป็นแถวอย่างสนุกสนาน... ไร้เพียงสา

รถแล่นไปได้ประมาณ ๔๐ กม. ก็เลี้ยวแยกย้ายกันไป ทางเข้าหมู่บ้านที่ฉันไปเป็นดินลูกรังปนทราย พวกเราต้องปิดปาก อุดจมูก ก่อนที่จะล่ำลึงฝุ่นเสียก่อน นำส่งสารคนขับรถที่ต้องคอยหลบซ้ายหลีกขวา ระวังหลุมมหาภัย ในข้างหน้า เมื่อมาถึงตอนฤดูฝนคงไม่แคล้วต้องช่วยกันเข็นรถขึ้นจากหล่มเป็นแน่แท้

เนื่องจากเรามีเวลาน้อย พอถึงหมู่บ้านด้วยอาการสะบักสะบอม พี่เลี้ยงกลุ่มก็ให้เราแยกย้ายไปคุยตามบ้านทันที พวกเราต่างพูดภาษาทางใต้ไม่ได้ เป็นส่วนใหญ่จึงมีปัญหาบ้าง ถึงแม้ว่าพวกเราได้ติดต่อบอกกับผู้นำหมู่บ้านมาก่อนแล้วว่าเราจะมาทำอะไรในวันนี้ แต่ชาวบ้านบางคนเข้าใจว่าเราคือ เจ้าหน้าที่รัฐ หรือคิดว่าเป็นหมอที่จะมาหยิบยืมในสิ่งที่เขา "ขาด" ได้บ้าง บางบ้านถามเราว่ามียาแก้ "ไข้" ไหม บางรายเข้าใจว่า จะมามสำรวจ "สำโนศิว" แต่บางรายไม่ยอมแม้

แต่จะหันหน้ามามองทวงเรา ในตอนแรก แต่พอคุยไปนาน ๆ เข้า ก็เริ่มเข้าใจ และบอกว่าตอนแรกคิดว่าจะเป็น "คอมมูนิต" มาสำรวจ วัควาย สมบัติแล้วมารับเอาไปภายหลัง เพราะวิทยุประกาศอยู่ทุกวันว่า อย่าไว้วางใจพวกคนหนุ่ม ๆ สาว ๆ ที่เข้าไปในหมู่บ้าน เพราะอาจเป็น "สหาย" ที่ถูกส่งเข้าไปก็ได้ชาวบ้านจึงจับตามอง "หนุ่มสาว" อย่างพวกเราด้วยท่าที ระแวงสงสัย ตามคำป่าวประกาศของวิทยุ...อาหารทางปัญญาของประชาชน

สมุดเอ๋ย...ฉันเชื่อแน่ว่าวันนี้ แกถูกฉันเขียน ๆๆ เสียสมองแกพองโตแน่ ๆ หมู่บ้านที่ฉันไปนะ มีคนอยู่ประมาณ ๔๐๐ คน มีอาชีพจับปลาขาย เพราะตั้งริมน้ำพอง เพราะฉะนั้นพ่อบ้านจะไม่ได้ค้างคืนที่บ้าน ต้องนอนเฝ้า "คาง" ที่ดักปลาทั้งคืน ไม่เช่นนั้นจะถูกขโมยปลดปลาไปเสียก่อนพอรุ่งเช้า จะเห็นเขาหอบ "คาง" กลับบ้านพร้อมกับช่องใส่ปลา มากบ้าง น้อยบ้าง หรือบาง

วันอาจไม่ได้เลย ถ้าได้มามาก วันนั้นทางบ้านจะได้ปลาส่วนหนึ่งแจกไว้เป็นอาหาร จะเอามาปิ้ง ย่าง ทำป่น แล้วแต่อัชฌาสัย อีกส่วนหนึ่งจะนำไปส่งเจ้าแม่ในหมู่บ้าน แลกเป็นข้าวสาร น้ำปลา หรือผ้าห่มในหน้าหนาว หรือบางคนอาจเอาแลกเปลี่ยนเงินก็ได้ มีหลายครั้งที่ชาวบ้านพยายามเอาไปขายเองที่ตลาด เพราะได้ราคาดีกว่าที่เจ้าแม่ให้ อีกทั้งมีสิทธิกำหนดราคาเองด้วย แต่จะต้องมีอันเป็นไปกับ "เขา" คนนั้นทุกราย ถ้าเรือไม่ถูกลอบเจาะรู ก็ถูกตัด "คาง" หรือปลาถูกขโมยไป ดังนั้นทุกคนจึงจำต้องเอาไปขายให้กับเจ้าแม่ ทุกคนเพื่อตัดปัญหา บางวันที่ได้ปลาไม่มาก หรือไม่ได้ก็ต้องยืมข้าวสารมากินก่อนหามา

ได้ไม่พอใช้หนี้สักครึ่ง คอกเบี้ยจึงทบทวีไปเรื่อยๆ ยิ่งผูกมัดให้ต้องขึ้นอยู่กับเจ้าแก ให้แนบแน่นไปอีก ไม่มีวันหลุดจาก "บ่วง" นี้ แต่เจ้าแกก็มีเจ้าแกของเจ้าแกอีกที่อยู่ท่าเรือ เจ้าแกท่าเรือก็ขึ้นกับเจ้าแกจังหวัด เจ้าแกจังหวัดนำไปส่งให้เจ้าแกระดับประเทศที่ส่งปลาออกนอก หรือพวกฮั้วกระบอง เกี่ยวพันเป็นลูกโซ่ แต่ที่หนักที่สุดคงไม่พ้นคนที่ถูกโซ่พันธนาการ

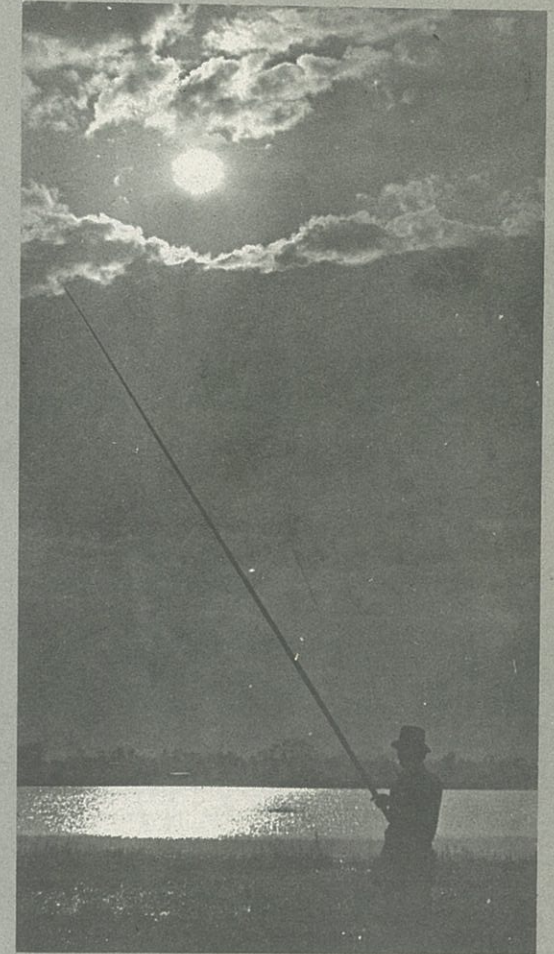
พ่อบ้านที่เราขึ้นไปเยี่ยมบ้านคนหนึ่ง สิบบุตรีห่อด้วยกระดาษหนังสือพิมพ์วางเล่าไป พยายามว่า เมื่อก่อนนี้รุ่นปู่ย่าไม่ต้องลำบาก หากำกั้นเข้าอย่างทุกวันนี้ เพราะพื้นดินที่อยู่เมื่อก่อนเป็นที่

ลุ่มติดกับน้ำพอง (เดิม) ไร่นาจอมสมบูรณ์เก็บเกี่ยวได้เป็นกอบเป็นกำ มีข้าวเต็มทุ่งเต็มฉาง แต่พอหลวงท่าน มีนโยบายทำเขื่อนน้ำพอง เพื่อผลิตไฟฟ้า บริการประชาชนภาคอีสาน หลวงท่านก็แจกใบปลิวว่า อีกหน่อยเราจะได้อิทธิพล ได้ดูบ้านเมืองบางกอก เมืองนอกเมืองนา พวกเราจะได้หูกว้างตากกว้างขึ้นเขาบอกว่า มีไฟฟ้าใช้ก็จะได้ไม่ต้องใช้ตะเกียงน้ำมันก๊าดซึ่งแพงขึ้นทุกวัน แต่ที่สำคัญน้ำหนักใจก็ต้องให้อพยพผู้คนออกจากไร่นาจอมน้ำพอง ที่อุดมสมบูรณ์ให้ขึ้นไปทำนาบนสันเขาเดิม เนื่องจากเมื่อสร้างเขื่อนแล้ว น้ำจะเอ่อท่วมพื้นที่นาในเขตที่ลุ่มทั้งหมด กลายเป็นเมืองบาดาลนับล้าน ๆ ไร่ พยายามทำนาบนสันเขา ที่ดินมีสภาพปนหิน ทำนาไม่ได้ผล น้ำอยู่อย่างเห็น ๆ ฝ่อเอง แต่ไม่มีปัญญา เอน้ำขึ้นมาทำนาได้ เป็นเวลา ๖ ปีแล้วที่ทำนาไม่ได้ผลเลย เพราะฝนแล้ง ต้องพึ่งการจับปลาเลื่อนลอยไปทุก

วัน แล้วจนปานนี้ หมู่บ้านที่ว่ายคงใช้ตะเกียงน้ำมันก๊าดอยู่เหมือนเดิม ทั้ง ๆ ที่พวกเขามองเห็นสายไฟฟ้ามันข้ามหัวผ่านหมู่บ้านนี้ไปตั้งนานหลายปีมาแล้ว

ที่เรือนหลังนี้ยังมีแม่ใหญ่อีกคน พวกเราขลุกอยู่ด้วยทั้งวัน เพราะรู้สึกว่าจะคุยเก่งน่ารักดี พอจะลากลับ ฉันประทับใจมาก แกบอกว่าเมื่อเช้าลูกชายหาปลาปักเป้ามาได้ ๒ ตัว บังให้พวกเราเอาไปลองชิมดู แกบอกว่า "แม่ไม่มีอะไรจะมาต้อนรับอีกนาง ก็ได้แค่นี้แหละตามภาษาบ้านนอก" พวกฉันไม่ยอมรับ แกก็ไม่ยอม เห็นความจริงจังของแกแล้ว จำต้องรับมา กลับถึงมือฯ กินเจ้าปักเป้าน้อย ๒ ตัวนี้ไม่ลงเลย เพราะฉันมองไปที่โรงอาหารเห็นกับข้าวของ "พวกเรา" เต็มไปหมดมิให้เลือกนับสิบ แต่เราจำต้องไป "แย่ง" สิ่งที่เป็นอาหารสำหรับคน ๗ คน ตลอดทั้งวันมากิน...

น้อย เพื่อนของฉันเล่าให้ฟังว่า ตอนกลางวันเขาเอาข้าวไปกินร่วมกับ บ้านหลังหนึ่ง เจ้าของบ้านเขาก็หามาจะกอบ มาให้พวกเพื่อน ๆ ตำลึงตำ สิ่งนั้นจะเที่ยวไปน้อย เพื่อน ๆ ก็อดลำบากจนเกือบหมด แล้วปรุงเครื่องปรุงตามมีตามเกิด เพื่อไม่ให้เขาเสียใจ น้อยเขาเป็นคนขี้หิวจะกอบ เขาพยายามเอาให้มากที่สุด จึงเอาเนื้อที่ติดกับไส้ไปทิ้งหลังบ้าน พวกเพื่อน ๆ เรียกเขามาร่วมวงอาหารด้วย จนแล้วจนรอดก็ไม่ยอมพอกินเสร็จจะยกสำรับไปล้าง น้อยลงมาให้เห็นแม่ใหญ่เจ้าของบ้านกำลังเอาเศษมะละกอที่น้อยทิ้งไปนั้นมาผ่านเล็ก ๆ เพื่อปรุงอาหารกลางวัน พอเล่าถึงตอนนี้ น้อยน้ำตาคลอหน่วย เขาคิดว่าเขาประหลาดที่สุดแล้ว สำหรับมะละกอลูกนั้น แต่มันกลับเป็นเช่นนี้ไปได้

๑๒ ก.ย. ๑๔ เป็นใจบ้าง ฉันหายหน้าไปเกือบ ๓ เดือน อย่าเพิ่งน้อยใจนะจ๊ะ เพราะช่วงนี้งานเยอะไหนจะรายงานเอาตามเลขเซอร์

เพื่อนเอ๋ย โอ๊ย .. ยังแถมเชียร์อีก รุ่นพี่ติดจังเลย ให้เข้าห้องเชียร์ทุกเที่ยง ฉันจะพอมตายอยู่แล้ว เพราะตอนเที่ยงต้องเรียนภาษาอังกฤษนัดเชียร์เที่ยงครึ่ง กว่าอาจารย์จะออกจากห้องฉันต้องวิ่งหน้าเร็ด ไปตีคณณะเลยไม่ค่อยได้กินข้าวเที่ยง กลุ้ม....

วันนี้ ที่มีเวลามาเสวนากับแก ก็เพราะเขางดเรียน งดสอบกัน แกรู้ไหมละ คงจุ่มตามเคย เพราะแกก็คับแคบแคอยู่ในห้องสี่เหลี่ยมนี้แหละ แกรู้ไหม เรื่องงดเรียนงดสอบนะ ฉันเห็นด้วยอย่างเต็มที่เลย อย่างๆแกอย่าหาว่าฉันขี้เกียจเรียน ขี้เกียจสอบนะ ก็มีอย่างไหนคนๆเดียวจะครองอำนาจนานตั้ง ๑๒-๑๓ ปี

ฉันกำลังจะเล่าให้แกฟัง เรื่องนี้มีประวัติฟังให้ดิ้นะ สมุดเอ๋อดินแดนที่เขาเรียกว่า มอดินแดงแห่งนี้ ตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ๒๔๐๗ (ถ้าจำไม่ผิด) ท่านอธิการบดี ท่านที่บริหารมหาวิทยาลัยมานับแต่นั้น ท่านก็ครองตำแหน่งผู้นำเรื่อยมา จนขึ้นปี ๒๔๑๖ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ความมอดทนอดกลั้นต่าง ๆ ของชาวมอฯ ก็ถึงจุดระเบิด มีการเดินขบวนประท้วงผู้บริหารมหาวิทยาลัยในเรื่องการดำเนินงานบริหารผิดพลาด ไม่เอาใจใส่ต่อสวัสดิการของคนในมอฯ เท่าที่ ฯลฯ แต่การประท้วงครั้งนี้พวกพี่ๆ เขาบอกว่า เพราะพวกนักศึกษาอ่อนหัด และชื่อ

จนถูกกลลวงเข้าหน่อยก็สลายตัว ยังแถมถูก ภาคทัณฑ์ทั้งมหาวิทยาลัย เพราะถ้าไม่ยอมเซ็นชื่อรับการภาคทัณฑ์ ก็ไม่ได้ลงทะเบียนเรียน มีนักศึกษาหลายคนถูกสั่งพักการเรียนด้วยละ แล้วในที่สุดเรื่องต่างๆ ก็สงบลง แต่เป็นความสงบเพียงในเปลือกนอกเท่านั้นเอง ภายในยังครุ่น ท่วมกลางความขัดแย้ง สับสนเพราะสาเหตุรากเหง้าของปัญหาไม่ได้รับการแก้ไข

๑๓ ก.ย. ๑๔ เมื่อวานนี้ฉันยังเขียนไม่จบก็รีบไปฟังอภิปรายการประท้วงครั้งนี้พอกลับมาก็ตึกเกินกว่าที่จะยกปากกามา เขียนได้ เอ... ถึงไหนแล้วนะ...อ้อเรื่องปี ๒๔๑๖ จบแล้วพอดี

ก็อย่างที่ผมเขียนทั้งท้ายไว้นั้นแหละ **ปัญหาที่แท้** จริง ไม่ได้รับการแก้ไข จนในที่สุด ระบอบกาลเวลาถล่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง และมันไม่ใช่ระบอบขุดเล็ก ๆ อีกต่อไป คราวนี้ย่อมมีพลังมหาศาลกว่าครั้งก่อนๆ อย่างแน่นอน เราเชื่อมั่นในพลังของเรา

หลังจากเหตุการณ์ประท้วง ปี ๒๕๑๖ ต่อมาเดือนสิงหาคม ๒๕๑๘ อายุการเป็นอธิการบดีก็หมดวาระ อีกครั้งหนึ่ง (เป็นสมัยที่ ๓ นาน ๑๒ ปี) ดังนั้นในวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๑๘ สภานักศึกษาจึงจัดให้มีการหยั่งเสียงผู้ที่มีคะแนนนิยมในการดำรงตำแหน่ง อธิการบดีคนใหม่ จากนักศึกษา เพื่อนำเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย เรียงตามลำดับคือ ดร.วิทยา เพียรวิจิตรได้คะแนน ๔๖.๕๓% เป็น

อันดับ ๑ ส่วนศจ.พิมล กลกิจ อธิการบดีในอดีต จนถึงปัจจุบันรับความนิยมต่ำสุด คือ ๒.๕๒% แต่การกลับเป็นว่าสภามหาวิทยาลัยมีคำสั่งอย่างรวบรัด และมีเงื่อนไขให้ท่านอธิการบดีดำรงตำแหน่งต่อไปอีกสมัยหนึ่ง

ดังนั้นเมื่อวานนี้เอง พวกเรา... ประชากรในมหาวิทยาลัยขอนแก่นจึงลงมติหาชนด้วยคะแนน ๘๐% ให้มีการเปลี่ยนแปลงผู้เป็นอธิการบดีใหม่ เพราะต้องการให้มีการเปิดโอกาสให้คนใหม่ๆ ได้เข้ามาสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ให้แก่ ม.ข. ของเราบ้างจะเห็นได้ว่าตลอด ๑๒ ปี ที่ผ่านมามหาวิทยาลัยของเรา ตกในสภาพเหมือนเด็กกำพร้าหัดคลานที่ไม่ยอมตั้งไข่มาตลอด สิ่งหนึ่งที่เราจะต้อง

ยอมรับ นั่นก็คือ หากบุคคลอยู่ประจำที่ใดที่หนึ่งเป็นเวลานาน...นาน...สภาพความจำเจ...ชาชิน ย่อมเกิดขึ้นการกุมอำนาจไว้ตลอดมาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งนับแต่เริ่มก่อตั้งย่อมเป็นโอกาสให้บุคคลนั้นสร้างแขนขาโยงใย เกิดระบบพรรคพวก เกิดการแอบอ้างตักตวงผลประโยชน์ของพวกเขาฟุ้งไฉฉ่าย และจากสภาพที่อยู่เหนือบุคคลอื่นมาตลอด ย่อมก่อให้เกิดการเหลิงอำนาจ เคยตัวกับอำนาจในมือ หยดชะงักในการค้นคิดสิ่งใหม่ๆ หลงภาคภูมิใจกับสิ่งเก่าๆ ที่สร้างขึ้น ไม่ยอมให้คนใหม่ที่ไม่ใช่พวกไม่มีพ้องเข้ามาแสดงความสามารถบ้าง.... สิ่งที่เราได้เห็นเป็นรูปเป็นร่าง ได้ชัดเจนได้ดีที่สุดก็ได้แก่ ความเจริญก้าวหน้า ของมหาวิทยาลัย ความเชื่อถือของบุคคลอื่น ต่อมหาวิทยาลัยแห่งนี้มี

อย่างน้อยแค่ไหน เมื่อเปรียบเทียบกับมหาวิทยาลัยร่วมรุ่นที่สร้างพร้อมๆ กัน เช่น เชียงใหม่ ผลผลิตแห่งการค้นคิดสิ่งใหม่ๆ ทางวิทยาศาสตร์ของเรา มีหรือไม่ หันๆ ที่เราจำกัดตัวเองเป็นมหาวิทยาลัยที่เน้นทางวิทยาศาสตร์??

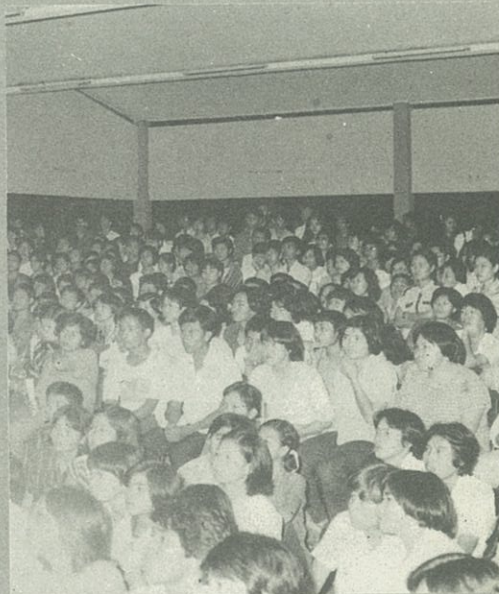
พวกเราจึงคิดว่า ควรจะใช้ระเบียบการสรรหาที่มีขั้นตอน ไม่ใช่รวบรัด และควรจะให้มีความสำคัญแก่สมาชิกทุกคน ทุกองค์กรในมหาวิทยาลัย "ให้มีโอกาสเลือกบุคคล ที่จะมาเป็น "พ่อบ้าน" เป็น "ผู้นำ" ของพวกเราด้วยเพราะอนาคต...ชะตากรรมของ คนทั้งมหาวิทยาลัยไม่ควรจะต้องตกในมือของคนกลุ่มน้อย กลุ่มเดียว...เท่านั้น

๒๖ ก.ย. ๑๔ ต้องขอโทษด้วยนะเจ้า

สมุคน้อยๆที่น่ารักของฉัน หมู่นี้ไม่ว่างเลย จึงไม่ได้เขียนให้แกทุกๆวัน นับตั้งแต่วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๑๔ เป็นต้นมาที่องค์การนักศึกษา ประกาศงดเรียนงดสอบ พวกเราชาวอมฯ ทุกคน **ต่างมีภาระกิจ**ในความรับผิดชอบ เป็นครั้งแรกในชีวิตที่ฉันได้มีโอกาส เห็นการทำงานรวมหมู่อย่างมีประสิทธิภาพ ทุกคนยิ้มแย้มแจ่มใส กระตือรือร้นเข้าช่วยงานส่วนรวม ขอเพียงแต่ มีประกาศขอความช่วยเหลือ หรือรับสมัครเข้าทำงานเท่านั้นพวกเราจะพร้อมพรัก กุสฎจ่อ เข้าไปช่วยทันที ฉันเพิ่งเข้าใจเป็นครั้งแรกนี้เองว่าการหลอมละลายจิตใจ ผูกหัวใจ เปียดวงเดียวกันเป็นเช่นนี้เอง เราทุกคนต่างมีจุดมุ่งหมายอันเดียวกัน นั่นก็คือต้องการเห็น ความเจริญก้าวหน้าของมหาวิทยาลัย ความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติ และในที่สุดความอยู่ดีกินดีของประชาชน

ทุกคืน ของระยะแรก ในการประท้วง

พวกเราจัดชุมนุมอยู่ที่สโมสรนักศึกษาเปิดอภิปรายใครลุกขึ้นพูดก็ได้ ไม่ต้องไปเชิญใครที่ไหนมาพูด เพราะใครจะรู้ซึ่ง ถึงปัญหาเหล่านี้ได้ดีเท่ากับพวกเราผู้ซึ่งสัมผัสกับปัญหาทุกเมื่อเชื่อวันได้ จึงเห็นว่าทุกคนที่ลุกขึ้นพูด พูดด้วยความรู้สึกที่ถ่ายทอดมาจากก้นบึ้งของหัวใจ ทุกคำพูดที่พรั่งพรูออก

มา จังจรงจ้ง หนักแน่นประทับใจ เพื่อนเราบางคนดูไม่น่าเชื่อว่าเขาจะพูดได้ดี น่าฟัง ขนาดนี้ เพราะปกติเขียบ แต่เมื่อเขาพูดออกมากลับเป็นอีกคนที่เต็มไปด้วยความเชื่อมั่น มีเหตุผล ในวันนั้นประเด็นหลักที่พวกเราเน้นได้แก่ การบริหารงานในระบบพวกพ้อง...ครอบครวั ใช้คนไม่เหมาะสมกับงานให้อ่านาจอหน้ากับคนบางคนมากมาย จนกลายเป็นการกุมอำนาจเผด็จการ มีบางคนมีตำแหน่งงานถึง ๑๐ ตำแหน่ง ซึ่งต่อให้พระนารายณ์อวตารมาเกิดก็ทำไม่ได้มีการสมาคมแบบอ้างอำนาจโกงกัน ทำให้มหาวิทยาลัยตกในสภาพมืดบอดทางปัญญาและความเจริญก้าวหน้า ทำงานแบบย่ำกับที่ ขาดการสร้างสรรงานใหม่ เพราะความชาชินในอำนาจที่มี คิดว่ามหาวิทยาลัยเป็น

ของคนกลุ่มเดียวจะลากไปทางไหนได้ตามอำเภอใจ

๒๗ ก.ย. ๑๔ ขอนันทิกแบบสรุปเหตุ

การณ์ที่ผ่านมาแล้วกันนะจะจากที่ค้างไว้เมื่อวานนี้ นอกจากจะมีอภิปราย แสดงความคิดเห็นทุกวันแล้ว พวกเรายังเสริมกำลังใจสะท้อนปัญหาต่างๆ ออกมาเป็นรูปละครล้อเลียน อย่างสนุกสนานมีดนตรี การละเล่นพื้นบ้าน ทำให้บรรยากาศ ยิ่งสนุกสนาน มีพลังในการต่อสู้ ไม่ท้อต่ออุปสรรคที่ขวางหน้า ไม่ท้อเกรงต่อเล่ห์เหลี่ยมกลอุบายของผู้ไม่หวังดีต่อเรา เพราะเราทุกคน พร้อมแล้วที่จะ "ฝ่าฟัน" ผองภัยทั้งปวง

ในระยะแรก เมื่อเริ่มประท้วงพวกเราเดินแถวไปตามแฟลตและบ้านพักอาจารย์พร้อมทั้งหาทุนของท่านอธิการฯ ไปยื่นไว้อาลัยที่หน้าบ้านพักท่านมีหลายคนเกรงว่าจะเกิดการร้ายเฝ้าบ้านทำลายทรัพย์สินของท่าน แต่เราไม่ทำเพราะทุกอย่างที่เราทำ ทำด้วย "เหตุผล" ขึ้น่าทั้งสิ้น มีคนมาถามว่า การประท้วงครั้งนี้ ทำไมถึงทำได้เป็น

การแสดงออกด้วย ต่อครูบาอาจารย์ที่เคยสั่งสอน มาคล้ายกับ คำว่า "เป็นศิษย์คิดล้างครู" หรือเปล่า ต่อเรื่องนี้เราทุกคนสามารถแก้ไขได้ เพราะ การประท้วงครั้งนี้ ไม่ถือว่าเป็นการดูหมิ่นดูแคลน ทยายหมานน้ำใจครูแต่อย่างใด พวกเราทุกคนยัง คงเคารพรักอาจารย์ในฐานะเราเป็นศิษย์แต่การ สักค้านครั้งนี้เรามีได้สักค้านตัวบุคคล หากแต่เรา สักค้านการกระทำ สักค้านในหลักการ สักค้าน ในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง ไม่ชอบธรรมต่างหาก ความ ลมพันธ์ ระหว่างครูกับศิษย์ไม่เคยต้องกระทบกระ เทือนเรามีได้ประท้วงขับไล่ท่านให้ออกจากความ เป็น "ครู" ถึงแม้ท่านจะไม่ได้เป็นอธิการ ท่านก็ เป็น "ครู" ของเราคือไป และในฐานะของสมาชิก ของครอบครัวรวมอดินแดงแห่งนี้เราก็คงยอมไม่ได้ที่จะ ให้อะไรใครคนใด หรือกลุ่มใด เป็นตัวถ่วงความเจริญ เป็นผู้คอยดักขวางผลประโยชน์จากมหาวิทยาลัยซึ่ง สร้างจากหยาดเหงื่อเงินภาษีของคนทั้งชาติ

พวกเรากระจ่ายกันออกไปชี้แจงเหตุผล ของการเกิดเหตุการณ์ครั้งนี้แก่อาจารย์ตามแฟลต และบ้านพัก เมื่อได้รับคำชี้แจงอาจารย์ส่วนใหญ่ เห็นด้วย พร้อมทั้งให้การสนับสนุนให้คำแนะนำตักเตือนมา เป็นข้อคิดที่เป็นประโยชน์ เป็นอย่างยิ่ง และการประท้วงครั้งนี้ มีอาจารย์เข้าร่วมและ สนับสนุนอย่างมากมาย

ต่อมาเราย้ายที่ชุมนุม จากสโมสรนักศึกษา ไปชุมนุมที่ตึกอธิการฯแทนเนื่องจากเกรงว่า จะมีการทำลายหลักฐานบางอย่างที่สำคัญในการผูกมัดตัวของบางคน เป็นผลให้ทำการสำนักงาน อธิการบดีต้องปิดตัวเอง มีการจัดเวรยามให้เฝ้า

ตรงจุดสำคัญต่างๆ อาทิเช่นคณะวิศวกรรมศาสตร์ (ด้วยเกรงว่าจะถูกตัดน้ำตัดไฟ ซึ่งเป็นมาตรการ ชักค้ำให้เราสลายตัวแล้วกลับบ้านบ้านพักอธิการฯ (ป้องกันการสร้างสถานการณ์ ว่าเรากำลังจะทำลายสมบัติมหาวิทยาลัย แล้วหาเหตุเข้าทำการปราบปรามผู้ชุมนุม) ประชุมมหาวิทยาลัยทุกประตู จัดยามตามหอพักนศ.หญิง (อาจมีการขู่ข่มขืนให้ แยกสลายกำลังโดย เริ่มจากนศ.หญิง) ทั้งนี้เพื่อ ป้องกันเหตุร้ายแรง และการก่อความไม่สงบของ ผู้ไม่หวังดี สร้างเงื่อนไขให้เราสลายตัวในระยะ นี้มีการปล่อยข่าวลือ ข่มขืนนศ.มากมาย เช่น ข่าวการลอบช้อออกจากความเป็น นศ. ของผู้ชุมนุม

ให้ นศ.กับทุกคนที่ไม่ยอมเข้าห้องสอบ นำตัววิ่ง เข้าปราบปราม ฯลฯ เพื่อขจัดข้อสงสัยเหล่านี้จึง เชิญให้ผู้บริหารระดับสูง ของมหาวิทยาลัย มาชี้แจงข้อเท็จจริง พร้อมทั้ง แฉลงนโยบายในการ แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นครั้งนี้ แต่ปรากฏว่าไม่มีใครออก มาชี้แจงผู้บริหารระดับสูงทุกคน หายหน้าไปจาก มหาวิทยาลัยปิดภาวะความรับผิดชอบต่อสิ่งทั้งปวง

ระยะนี้ต้องทำงานหนักตรวจค้นเข้มงวด รถ และบุคคลแปลกหน้าที่เข้าออกมหาวิทยาลัยทุก คน การทำงานครั้งนี้ ของเราเต็มไปด้วยความ พร้อมเพรียง มีระบบ แบบแผน เป็นขั้นตอนมีวินัย ให้เหตุผลตัดสินทุกปัญหา แม้ต่อมาการชุมนุมของ เราเริ่มยืดเยื้อ เนื่องจากทั้งผู้บริหารมหาวิทยาลัย และทบวงฯเอง ต่างโยนกองความรับผิดชอบ ไม่ยอมรับรู้ ไม่ยอมเข้ามาแก้ปัญหาใด ๆ ทั้งสิ้น ปลอ่ยให้เรื่องบานปลาย ยืดเยื้อ เพื่อเราจะเบื่อ และเลิกไปเอง แต่พวกเราทุกคนไม่ท้อถอย เรา ต่างมีมติประจักษ์ใจว่า "ยืนหยัดต่อสู้ คือ ชัยชนะ"

เหตุการณ์ทุกบททุกตอนที่ผ่านมา ฉันเชื่อว่า แม้จะนานเท่าใดมันก็ยังคงตราตรึงในความทรงจำตลอดไป...บรรยากาศที่เต็มไปด้วยความรัก...อบอุ่น...ใกล้ชิด...สนิทสนมดัง เป็นพี่น้องคลานตามกันออกมา ไม่มีการแบ่งสี แยกคณะ เพราะเราทุกคนต่างคิดว่าเราคือ ชาวมออาเรา คือความหวัง คืออนาคตของมหาวิทยาลัย ห้ายี่สิบ เป็นความหวังของชาติและประชาชน...

รถประจำทางมีน้อยลงทุกที โดยไม่บอกเหตุผล ทำให้การเดินทางภายในมอฯ และการติดต่อ กับภายนอกลำบากมากขึ้น แต่ปัญหาเพียงเล็กน้อยเหล่านี้ เป็นอีกเหตุการณ์หนึ่งที่ ทดลองความมุ่งมั่น แข็งแกร่งของเรา เราเดินกลับไปกลับมาระหว่างหอพัก โรงอาหาร ตึกอธิการฯได้วันละหลายเที่ยวโดยไม่รู้ลึกเหน็ดเหนื่อย แม้จะต้องเผชิญกับไอร้อนจากแสงแดดที่แผดกล้า..เพียงใดก็ตาม

ฉันสมัครเข้าทำงานในหน่วย ประชาสัมพันธ์ เพื่อชี้แจงผู้ปกครองที่จะมารับนักศึกษา กลับบ้านตามจดหมายสั่งจากทางมหาวิทยาลัย หน่วย ป.ช.ส. ของเราต้องทำงานหนักทั้งวัน เพียรอธิบายเหตุผลชี้แจงเหตุการณ์ที่เป็นจริง ในระยะหลังนี้ผู้ปกครองหลั่งไหลมาเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกที บางคนเที่ยวมาหลายครั้ง เพราะลูกไม่ยอมกลับ ต่างฝ่ายต่างไม่ยอมแพ้กัน แต่สิ่งที่น่าเศร้าที่สุด เห็นจะได้แก่ ข้าวที่ผู้ปกครองได้ยินมานั้นคือบุตรหลานของตน ถูกหน่วยงานเหนียวบังคับให้เข้าร่วมประท้วง

สิ้นอิสระภาพจนต้องมารับกลับบ้านด้วยตัวเองสิ่งที่ผู้ปกครองวิตกกังวลยิ่งไปกว่านั้น ได้แก่ข้าวที่ปิดเขียนจาก น.ส.พ.บางฉบับ และวิทยุที่มีชื่อเสียงบางสถานี พยายามสร้างสถานการณ์ ให้ข้าวเลวร้ายป้ายสี การกระทำครั้งนี้ให้เกิดความเสียหายไม่ว่าจะเป็นข้าว ความขัดสี ความสัมพันธ์ทางข้าวสาว หรือข้าวการมั่วสุมอื่นๆ แต่การทำงานของข้าวกลับร่ำร้องว่า"แม้ฉันจะตก แดดจะจัด พายุหน่วย ป.ช.ส.ครั้งนี้ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจเพราะ จะแรง เราจะสู้ สู้ต่อไป...เพื่อความถูกต้อง... เหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏต่อหน้าผู้ปกครองนั้นเป็น สิ่งยืนยันพิสูจน์ตัวของมันเองได้เป็นอย่างดี เรา กลับเป็นฝ่ายได้รับความเห็นใจ สนับสนุน จากผู้ปกครองเพิ่มมากขึ้นมีพ่อแม่ของพวกเรา แสดงความเอื้อเฟื้อด้วยการนำผลไม้ ข้าวห่อมาแจกยังความเอื้อเฟื้อเพื่อการนำผลไม้ ข้าวห่อมาแจกยังแถบกำชับให้เรารักษาสภาพไว้ให้ดี เพราะอากาศระยะนี้เริ่มเปลี่ยนแปลง กลางวันแดดร้อนจัด กลางคืนก็หนาวจัด เราต่างต้องฝ่าแสงแดดที่แผดกล้า และชุมชนปะทะ ลมหนาวในตอนกลางคืนทุก วัน เรากราบขอบพระคุณท่านที่ห่วงใย แต่ในหัว เราต่างมีโอกาสนำความรู้ จากห้องเรียนประ

ใจ กลับร่ำร้องว่า"แม้ฉันจะตก แดดจะจัด พายุหน่วย ป.ช.ส.ครั้งนี้ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจเพราะ จะแรง เราจะสู้ สู้ต่อไป...เพื่อความถูกต้อง... เหตุการณ์ต่างๆ ที่ปรากฏต่อหน้าผู้ปกครองนั้นเป็น สิ่งยืนยันพิสูจน์ตัวของมันเองได้เป็นอย่างดี เรา กลับเป็นฝ่ายได้รับความเห็นใจ สนับสนุน จากผู้ปกครองเพิ่มมากขึ้นมีพ่อแม่ของพวกเรา แสดงความเอื้อเฟื้อเพื่อการนำผลไม้ ข้าวห่อมาแจกยังความเอื้อเฟื้อเพื่อการนำผลไม้ ข้าวห่อมาแจกยังแถบกำชับให้เรารักษาสภาพไว้ให้ดี เพราะอากาศระยะนี้เริ่มเปลี่ยนแปลง กลางวันแดดร้อนจัด กลางคืนก็หนาวจัด เราต่างต้องฝ่าแสงแดดที่แผดกล้า และชุมชนปะทะ ลมหนาวในตอนกลางคืนทุก วัน เรากราบขอบพระคุณท่านที่ห่วงใย แต่ในหัว เราต่างมีโอกาสนำความรู้ จากห้องเรียนประ

ยุคนี้ ใช้ให้เป็นประโยชน์ได้ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็น เกษตรฯ วิศวฯ ศึกษา พยาบาล แพทย์ และ วิทยา(ขณะนั้นมี ๖ คณะ-ผู้จัดทำ)

๑ ต.ค. ๑๔ ไชโย ในที่สุด ชัยชนะ ก็เป็นของเรา....ขววม.ข. จากพลังความสามัคคีเหนียวแน่น มุ่งมั่น ต่อสู้เพื่อความถูกต้องของเรา...อาจารย์ ข้าราชการลูกจ้าง และ นักศึกษา เมื่อเข้านี้ วิถีกรมประชาสัมพันธ์ ประกาศแต่งตั้ง ให้ท่านสจ.พิมล กลกิจ ไปดำรงตำแหน่งวุฒิสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งก็เท่ากับให้พ้นจากตำแหน่งข้าราชการประจำไปตามกฎหมาย

ในวันนี้ เราทุกคน แจ่มใส ยินดีต่อชัยชนะ เป็นการพิสูจน์แล้วว่า ชัยชนะไม่ได้มา ด้วยการร้องขอ "สิทธิ" จะไม่เกิดขึ้นเลยหากเรานั่งงอมืองอเท้า ชัยชนะและสิทธิของเรามาด้วยการต่อสู้..เท่านั้น อย่างน้อยขณะนี้ทุกคน คงตระหนักแล้วว่า การเปลี่ยนแปลงภายในมหาวิทยาลัย ควรจะต้องให้สิทธิ ให้โอกาสแก่สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือก มิใช่ให้ใครคนใด หรือกลุ่มใดผูกขาดเข้ากุม ความเป็นตายร้ายดีของ มหาวิทยาลัยไว้เพียงผู้เดียว...ไต่ยืนสภามหาวิทยาลัย ประกาศแต่งตั้ง นพ.ทวี หังสุบุตร รักษาการอธิการบดีชั่วคราวก่อน จึงจะมีการสรรหาอธิการบดี

ต่อไป โดยให้ทุกองค์กรในมหาวิทยาลัย มีส่วน รับผิดชอบด้วย.. พวกเราจึงสลายตัวกลับบ้านครั้งนี้คงมีเรื่องสนุกตื่นเต้น เล่าให้ แม่ พี่เล็ก และน้องๆ ฟังเยอะเยยะ...

หมายเหตุ บันทึกฉบับนี้เป็นสิ่งที่เพื่อนรุ่น ๑๒ ของเราคนหนึ่งบันทึกไว้ในอดีต เราจะเห็นความเปลี่ยนแปลงของเด็กผู้หญิงคนนี้ นับแต่หน้าแรก ของบันทึกจนหน้าสุดท้าย ได้เป็นอย่างดี น่าเสียดายที่ไม่สามารถนำบันทึกทั้งหมดจนถึงปี ๔ ของเธอลงได้ เนื่องจากเนื้อที่จำกัด จากบันทึกฉบับนี้เชื่อว่าคงเป็นสิ่งที่เตือนเพื่อนๆ ให้ระลึกถึงความหลังในอดีตได้ว่าครั้งหนึ่ง....เราเคยร่วมทุกข์ ร่วมสุข กันมาอย่างไรบ้าง เหตุการณ์ที่ผ่านมา น่าสนใจ น่าศึกษาเป็นคำถามที่ต้องการคำตอบ..."อะไร"ที่ทำให้ หัวใจของคนนับพัน หลอมละลายกลายเป็นดวงเดียวได้?

อย่างไรก็ดี ถึงแม้ไม่สามารถลง เนื้อหาทั้งหมดได้ ผู้จัดทำขอสรุปนำเหตุการณ์สำคัญ ๆ จากบันทึกเสนอแก่เพื่อน ๆ ดังนี้

๒๖ มี.ค. ๑๔ เหตุการณ์สืบเนื่องมาจาก ๑ ต.ค. ๑๔ มีการออกกระเบื้องการสรรหาอธิการบดีฉบับใหม่ให้สิทธิทั้งนศ,คณาจารย์,ข้าราชการ และลูกจ้าง ลงคะแนนสรรหาเสนอสภามหาวิทยาลัย ปรากฏว่าจากคะแนนเดิม ๓๐๐ คะแนน (๓ องค์กรเป็นคะแนนองค์กรละ ๑๐๐ คะแนน) ได้ผลดังนี้คือ

ดร.ธวัช มกราทพงษ์ ได้คะแนน ๒๒๕.๘
นพ.ทวี หังสุบุตร ได้คะแนน ๕๐.๘๔
ดร.วีรพงษ์ โพธิ์เมืองได้คะแนน๑๕.๘๓
๒๔ เม.ย. ๑๔ สภามหาวิทยาลัยกลับลงมติให้ นพ.ทวี หังสุบุตร เป็นอธิการบดี คนต่อไป ขววมหาวิทยาลัยจึงลุกขึ้นทำการประท้วง อีกครั้งหนึ่ง...

๒๖ เม.ย. ๑๔ ชาวบ้านจาก จ.อุดรธานี ถูกหลอกให้มาเที่ยว มข. แต่เมื่อมาถึงกลับมีรถแลนด์คูล์โล่พาไปประกาศต่อต้าน นศ. ที่เลือก ดร.ธวัช เป็นอธิการฯ มีใบปลิวโจมตีดร.ธวัช ว่าเป็นคอมมิวนิสต์ แจกในเมือง

๒๔ เม.ย. ๑๔ สถานีวิทยุกระจายเสียง การบติ และปิดประชุมมหาวิทยาลัยทุกด้าน ทางจังหวัด
แห่งประเทศไทยออกข่าวว่า "นศ.มข.ยึดตึก ๑๑ หักสิ่งเตรียมพร้อม"

แต่ความเป็นจริงแล้ว นศ. ยังคงเรียนตามปกติ ไม่มีเหตุการณ์ผิดปกติใดๆ เกิดขึ้นตัวแทนจากสภา
คณาจารย์ สภาข้าราชการลูกจ้าง เดินทางไป แก้วขาวที่กรุงเทพฯ ปรากฏว่าตัวแทนดังกล่าวถูกมหาวิทยาลัย
สั่งสอบสวนลงโทษความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง ในวันที่ ๗ พ.ค.๑๔ ต่อมาคณะบดี ๕ คนใน ๖ คณะ ลาออก
จากตำแหน่ง นศ.ทั้งหมดลงมติต่อทะเบียนลงเรียนในปีการศึกษาต่อไป

๑๒ มิ.ย. ๑๔ เป็นวันสิ้นศ.ใหม่รุ่น๑๓ เดินทางถึงสถานีรถไฟขอนแก่นมีกลุ่ม อันธพาลการเมือง
ขว้างระเบิดใส่ขบวนของนศ.ถูกนศ.เกษตรรุ่น ๑๒ เสียชีวิต ๒ คน พิการและบาดเจ็บนับร้อย ยังผลให้
คร.ธวัช ขอดอนตัวไม่รับตำแหน่งอธิการบดี อีกต่อไป

มิ.ย.๑๔-ต.ค.๑๔ ดร.เกษม สุวรรณกุล ดำรงตำแหน่ง รักษาการอธิการบดี

พ.ย.๑๔-๒๑ก.พ.๒๑ ดร.กำจร มนูญปิฎ รักษาการฯ เกิดเรื่องวุ่นวายจนดร.กำจร ต้องขอย้าย
ตัวเองเข้าสังกัดเดิม

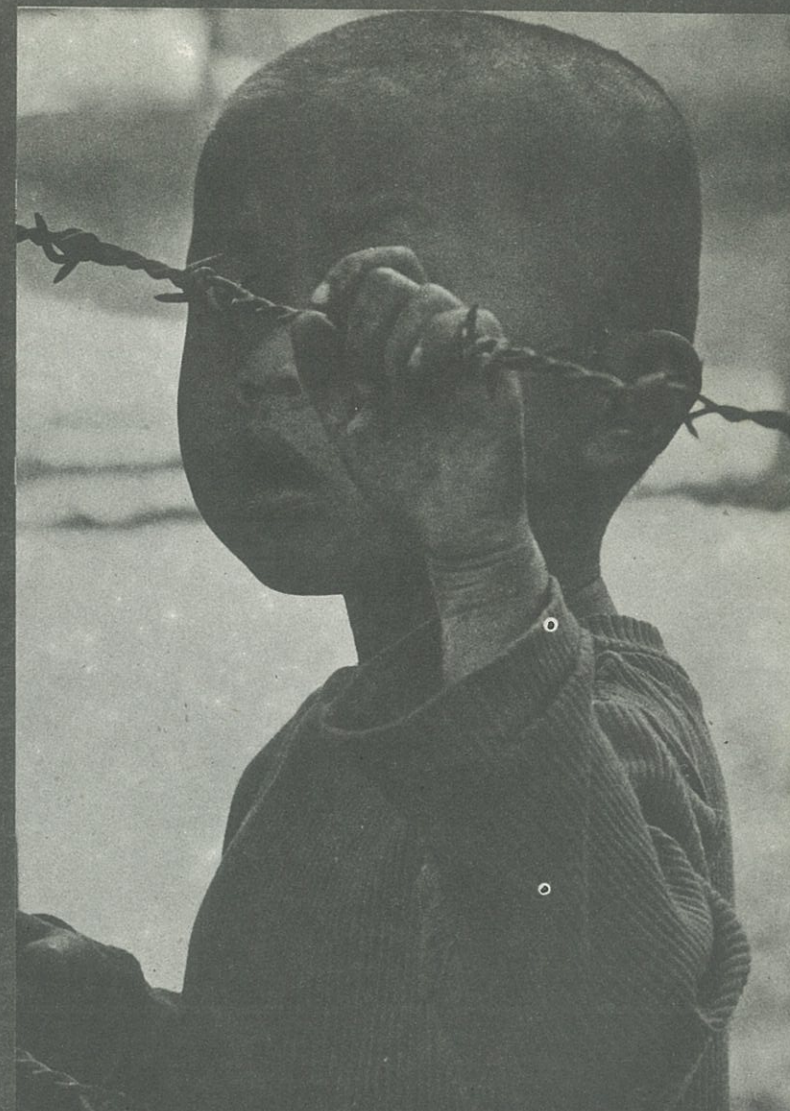
๒๑ก.พ.๒๑-๑๔ก.ย.๒๑ ดร.วิจิตร ศรีสะอาด รักษาการแล้วเหตุการณ์เข้าสู่ภาวะปกติ

๑๔ก.ย.๒๑-๑๑ก.ค.๒๒ ดร.วิทยา เพียรวิจิตร ย้ายไปดำรงตำแหน่ง ผู้ว่าการประปาส่วน
ภูมิภาค ทั้งๆ ที่ก่อนหน้านี้จะมารับตำแหน่งให้สัมภาษณ์ว่าจะพัฒนามข.ให้ก้าวไกลหลังจากหยุดชะงักมานาน

ขณะที่หนังสือฉบับนี้ถึงมือเพื่อนๆ คงเป็นเวลาเดียวกับที่เพื่อนๆทราบแล้วว่าอธิการฯคนใหม่ของเรา
คือใคร เหตุการณ์ในมข.ล้วนแต่น่าสนใจถึงแม้เพื่อนจะต้องออกไปจากรั้วแห่งนี้ไปแล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่า
เพื่อนๆคงเอาใจใส่ ผลักดันให้สถาบันอันเป็นที่รักของเราทุกคนพ้นจากสภาพที่ถูกกล่าวว่าเป็น "ศาล
พระภูมิแห่งอีสาน" เสียที

ปริญญามีชายที่นี้หรือ
จะแบ่งซื้อกันได้ที่ไหน
อย่างที่โก๋หรราราคาเท่าใด
จะให้พ่อชายนามาแลกเอา

ลูกนา

นั่งคิดจนตึกเข้า	หลังแข็ง
นอนคิดจนสิ้นแรง	หลับล้ม
ลูรียส่องแสงแดง	ฟุ้งโผล่
เข้าตื่นตัดไฟต้ม	ผักข้าวกินเอง
ย่ำเดินจรจากบ้าน	เดียวดาย
ก้าวฉับรีบผันผาย	หุงท้อง
ไถคราดร่วมกับควาย	เข้าคำ
เหน็ดเหนื่อยเมื่อยอยากร้อง	เรียกให้นายเห็น
นายจ้างให้คำจ้าง	รายวัน
ตึกว่าควายเพราะมัน	บ่ได้
ควายโง่ยิ่งกว่าฉัน	จักแน่ ฤานา
หญ้าเกี่ยวนายให้ไร่	คำจ้างครือกัน
ฉันโง่ใครว่าเหง้า	อย่างฉัน
นายโง่ถูกกัน	ต่อหน้า
ข้ารู้เท่าเทียมกัน	ไปพูดดอกนา
จ้างถูกนี้กว่าข้า	แมนแมนหุยควาย

หุยเอ๋ยข้ารักเจ้า

แม้เพียงจักเป็นควาย

ข้าขอรักจนตาย

หุยกับข้าอยู่เคล้า

เหมือนสหาย

โง่เหง้า

ฤาจิต จางนา

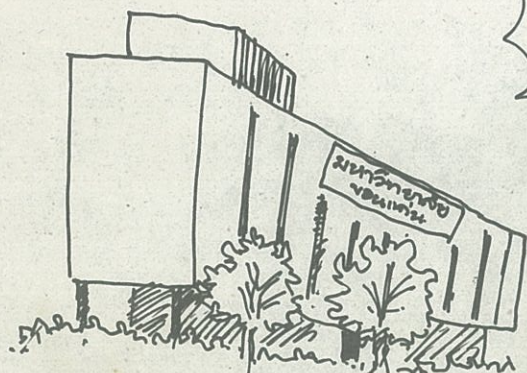
คับแค้น เคืองเข็ญ

แสงดาว หน้าพระลาน

จากนกอเนรื้อ... แร่ธาต...
จนมาเป็นต้นไม้
กลายมาเป็นตึกเรียนระพี...
ตึกวิเศษสูงส่ง!!!...!!!

เรื่องมีสิริ... จนที่เห... ลานงาน...
ไว้สิริ... สุดท้าย
เรื่องจะใช้ ต.แห่งสิริ...
เมื่อใด ???...???

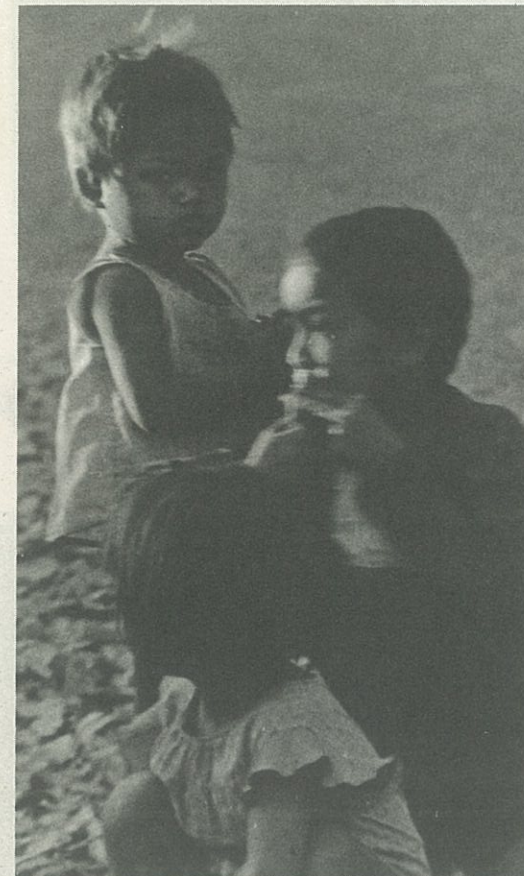
บุญสร้าง

วีร วรณรินทร์

ต้นกระท้อนหน้าบ้าน ใบมันเปลี่ยนเป็น
สีแดงเกือบหมดต้น พร้อมๆกับลมร้อนเริ่มพัด
บางคนรู้สึกว่ กาลเวลาแห่งความโหดร้ายของ
ธรรมชาติ เริ่มมาถึงอีกแล้ว ลำน้ำแห้งขอด โหล
อ้อยยิ่งเหมือนจะขาดใจ หาดทรายยื่นออกไปไกล
จนเกือบจะถึงอีกฝั่ง แต่แม่น้ำเจ้าพระยาก็กว้าง
เกินกว่าจะแห้งเหือด

ตะวันขึ้นเลยยอดกระท้อนไปแล้ว

สายวันนี้ บ้านแดงเจียงบดนัด แม่ยืมข้าว
แล้วคว่ำกระบุง ออกไปนอกทุ่ง ผินนาแห้งผาก
กลางความร้อนระอุ คงจะมีอะไรพอให้เก็บขาย
ได้บ้างละมัง พ่อนั่งสูบยาอยู่บนแคร่ใต้ต้นกระท้อน
มองดูลูกคนเล็กนั่งเล่นฝุ่นกับใบกระท้อนสีแดง ลูก
เล็กๆอีก๒คนไปโรงเรียนคนโตอยู่ชั้น๔ คนเล็กอยู่
ชั้น๒ ความจริงโรงเรียนปิดแล้ว แต่วันนี้ต้องไป

วายเป็นนี้อีก โรงเรียนปิดพอดีกกับหน้าแล้ง หมด
ฤดูหนาวไปแล้ว เด็กๆไม่มีอะไรจะทำ นอกจาก
ไปยิงนก หาหอยหาปู บางคนแทบจะล้มตัวหนังสือ
แต่พอฝนลง ขาวนาเริ่มลงนา โรงเรียนก็ได้
เวลาเปิด เด็กๆต้องกลับเข้าห้องเรียน ส่วนพ่อ
แม่ก็ออกไปไถนา...

นักเรียนและครูคนอื่น ต่างทยอยกันกลับ
หมดแล้ว แต่ครูสมศรียังไม่กลับมา ครูสมศรียังยืน
เหมือนคอยใครอยู่ใต้ต้นมะขามหน้าโรงเรียน ใน
ใจครูคิดถึงเด็กๆที่ไร้เตียงสาลี่เหล่านั้น ต่างก็ร่ำ
เรียงสนทนากัน ไปวันๆ บริสุทธิเกินกว่าจะรับรู้
ความทุกข์ยากใดๆ จะพบความทุกข์บ้าง ก็วันที่กิน
ข้าวไม่อิ่มเท่านั้น ความยากจนดูเป็นสิ่งธรรมดาที่
จะต้องยอมรับ ต่ำลงก็ได้ยินแต่เสียงพร่ำสอนของ
พ่อแม่ว่า ให้กินหน้าทำความดี ความดีมันไม่หนี
ไปไหน ชาดิก่อนเราสร้างเวรกรรมเอาไว้มาก
ชาดิกี้จึงต้องลำบาก หมั่นทำความดีเอาไว้ชาด
ิหน้าจะได้สบาย คงคิดอะไรเรื่อยเปื่อยจนคนที่ครู
คอยเดินเฝ้าไลน์ไ่ม่นำวามา บุญสร้าง ครูสมศรี

คิดถึงเด็กคนนี้ ซึ่งมีพ่อเป็นคนพิการเพราะอัมพาต
เจ้าเด็กตัวเล็กผอมเกร็งคนนี้ เรียนเก่ง สอบได้
ที่ ๑ ทุกครั้งตั้งแต่เข้าโรงเรียน มันเรียนจบป ๔
แล้ว เสียหายที่จะต้องออกไปชูดิน หาปลา หรือ
เก็บผักขายอย่างแม่นยำ จะให้คิดค้นสิ่งให้เรียนต่อ
เห็นจะไม่ไหว แกเป็นอัมพาต ตายไปแล้วครึ่งตัว
ไรรู้ว่านี่เป็นของตัวเอง จะทำแบ่งครึ่งกับเขา
แม้ก็ทำคนเดียวไม่ไหว คิดค้นเองทำอะไรไม่ได้
อยู่แล้วได้แต่อยู่บ้านเลี้ยงลูกคนเล็ก

"ครูครับ พ่อมาแล้ว" บุญสร้างเอ่ยขึ้น
อย่างนอนน้อม

"สวัสดีครับครู" พ่อยกมือไหว้ครู แล้ว
ยืนตรง เหมือนนักเรียน เอามือไขว่กันไว้ข้างหน้า
บุญสร้างมองแล้ว ยังอดแอบชมในใจว่าพ่อก็เรียบ
ร้อยเป็นเหมือนกัน

"สวัสดีลุง" ครูรับไหว้ แล้วก็ยิ้มกับพ่อ
"ไอ้หนูมันว่าครูให้ไปถาม มีอะไรหรือ
ครับ"

"ก็เรื่องบุญสร้างนี่แหละค่ะ"

พ่อหันมามองไอ้หนูงงๆ ไอ้หนูก็มองหน้า
พ่ออย่างงงๆ เหมือนกัน

"ไอ้หนูมันไปทำอะไรหรือครับ"

"เปล่าๆจะลุง คือยังงี้ ตอนนี้บุญสร้างจบ
ป ๔ แล้วลุงอยากให้เขาเรียนต่อหรือเปล่า"

"ไอ้ครูไม่น่าถาม ผมจะมีปัญญาที่ไหนไป
ส่งมัน แค่นี้ก็แทบ อยู่แล้ว ถ้าเรียนต่อก็ต้องเสีย
ค่าเทอมอีก ปิละร่อยกว่า แล้วไหนจะค่าเสื้อผ้า
ค่าหนังสือ เขาวางเรียนชั้นสูงก็ยิ่งแพง แล้วผม
เองก็ทำงานอะไรไม่ได้ มีแต่แม่มันที่เก็บผักเล็ก
ผักน้อยขายเลี้ยงลูก เลี้ยงผมอยู่ได้ ตั้งใจว่าถ้าฝน

ลงคราวนี้ จะไปขอนาเขามาทำแบ่งครึ่งให้เขา
สองคนทำกัน

"แต่บางที่บุญสร้างอาจจะได้เรียน โดย
ลุงไม่ต้องลำบาก"

"ครูจะทำยังไงครับ" พ่อสงสัย

"บุญสร้างเรียนเก่ง ลุงก็รู้ ตอนนี้ทาง
อำเภอกำลังเปิดรับสมัครสอบชิงทุนการศึกษา สำ
หรับนักเรียนที่เรียนดีแต่ยากจน เขามีทุนให้ปีละ
๖๐๐ บาทเขียนนะ

"แล้วไอ้หนูมันจะสอบได้หรือครับ" พ่อ
ไม่แน่ใจ

"ก็ต้องลองดู พ่ungsี้ลุงพาบุญสร้างไปหา
ที่บ้านหน่อยนะ"

"ครับ"

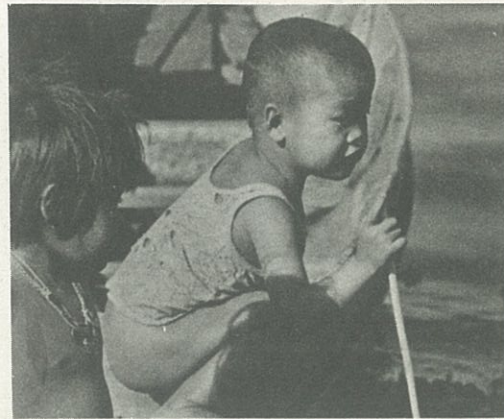
บุญสร้าง ไม่ค่อยเข้าใจที่ครูพูดกับพ่อนัก
ครูพูดถึงทุนการศึกษา เงินปีละ ๖๐๐ บาท และ
บุญสร้างจะต้องสอบอะไรอีก แต่ที่เขาว่านั่นก็คือ
พ่ungsี้ บุญสร้างจะได้ไปตลาด เพราะบ้านครูอยู่
ที่ตลาด

ครูคุยกับพ่ออีกไม่นานก็ลากลับ พ่อก็กลับเหมือนกัน ตลอดทางพ่อคิดถึงเรื่องที่ครูพูด "ทุนการศึกษา" คำๆนี้รู้สึกใหม่กับพ่อเสียเหลือเกิน แต่พ่อพอจะเข้าใจว่า เป็นเงินที่ทางอำเภอให้กับคนที่เรียนดีแต่ยากจน โดยต้องไปสอบแข่งขัน ครูจะให้บุญสร้าง ไปสอบกับเขาด้วย ถ้าสอบได้ก็หมายความว่า บุญสร้างจะได้เงินปีละ ๒๐๐ บาท ทุกปีไปจนกว่าเรียนจบม.๖ ปีละ ๒๐๐ บาท เงินจำนวนไม่น้อยเลย พ่อคิดว่า หลังจากหักค่าเทอม ค่าหนังสือ และค่าอื่นๆออกแล้ว เงินคงจะเหลือพอให้ใช้ทางอื่นได้บ้าง

เย็นแล้ว...

เงาต้นไม้ชายตลิ่งยื่นลงไปใต้น้ำ ลมร้อนพัดวนน้ำขึ้นมาทิวหอย ทาตทรายยังอุ่นด้วยไอแดด เด็กๆหลายคนออกไปวิ่งเล่นกันแล้ว บุญสร้างอุ้มน้องเล็กลงมาทาตทราย ขุดบ่อ เอาน้องนั่ง ปล่อยให้เล่นทรายอยู่ในบ่อ แล้วก็นั่งดูน้องไม่ให้ตกลงลงแม่น้ำ ตามที่แม่กำชับนักกำขบหนา ลมยังพัดอยู่ไม่หยุด เพื่อนบุญสร้างที่เป็นลูก

ตำรวจลงหาที่หาดแล้ว มีว่าสแดงลงมาด้วย ลึกครู่ว่าสแดงหางยาวเพื่อย ก็ขึ้นโอบเล่นลมอยู่สูงลิบ บุญสร้างอยากมีว่าวบ้าง แต่ไม่กล้าขอสตางค์แม่ ลำพังโครงว่าวน่าจะพอจะให้พ่อเหลาให้ได้ แต่ค่ากระดาษกับด้ายต้องซื้อหลายบาทเสียจะ หน้านี้ บุญสร้างชอบลงมานั่งชายตลิ่ง แล้วมองไปทางฝั่งโน้น เยื้องขึ้นไปทางเหนือจะมีหาดทรายข้างบนชายตลิ่ง ก็มีบ้านปลูกติดกันเป็นกลุ่ม นั่นคือตลาด บุญสร้างเคยไปกับแม่ ตลาดมีไฟฟ้าใช้ กลางคืนสว่างมองจากที่ไกลๆก็เห็น บุญสร้างชอบนั่งอยู่จนตัวมืด นั่งอยู่จนตลาดเปิดไฟสว่าง

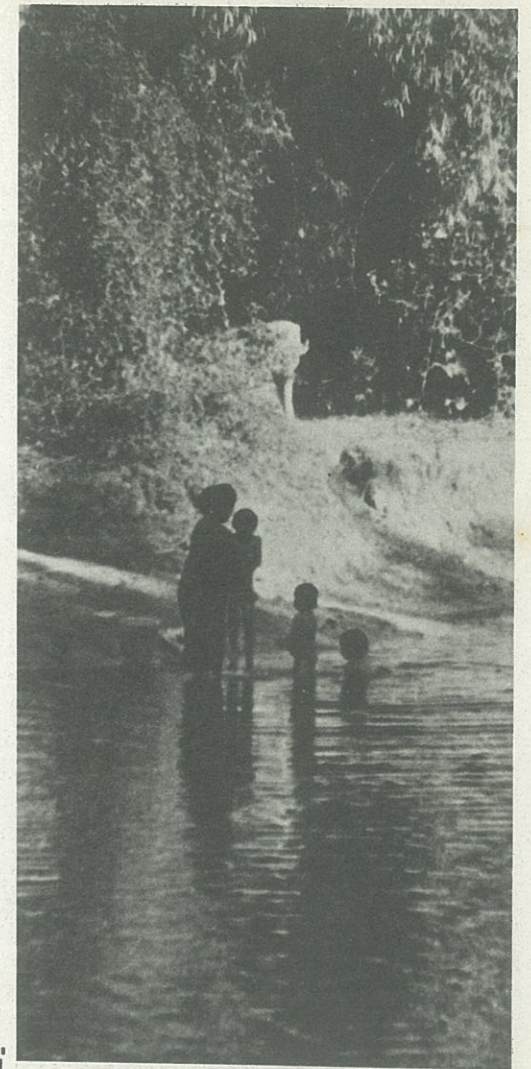
ในตลาดเข้าไปเป็นอำเภอกับโรงพัก ถ้าเวลามีงานอะไรกัน จะประดับไฟสวยงามลงมาถึงชายตลิ่ง ทำให้บุญสร้างได้ชื่นชมด้วย ตอนเย็นมาก หากฝั่งโน้นจะมีว่าวสลับสีขึ้นแข่งกัน บุญสร้างชอบนั่งดู บางตัวใหญ่ ตัวเดียวมีถึงสองสี บางตัวเป็นว่าวรูขี้ผึ้งไปส่ายมาเหมือนงูเลื้อยจนตัวมืด

จวนมืดแล้ว แม่กับบุญเรื่องจึงลงมาอาบน้ำ แม่มีผักบุ้ง ผักกระเฉด ที่เก็บได้จากหนองจวนแห่งกลางทุ่งลงมาล้างด้วย แม่บอกว่า หน้านี้ ผักราคาดี แต่หายากไม่เหมือนหน้าน้ำ ต่อให้ผักสวยงามกินขนาดไหน ก็ไม่ค่อยมีคนอยากซื้อ

"ไอ้หนู พาน้องมาอาบน้ำ" แม่เรียกเมื่อล้างผักเสร็จ แม่เรียกลูกว่าไอ้หนูทุกคน

เมื่ออาบน้ำให้น้องไป ปากก็บ่นว่าปล่อยให้น้องเล่นจนเชื่อนไปหมด เมื่ออาบน้ำให้น้องไม่นานก็เสร็จ

"ขึ้นได้แล้วเองนะ ดูซิแขนน้ำจนตัวชืด เอ้าเอาน้องขึ้นไปก่อน" คราวนี้ "ไอ้หนู" ของแม่ หมายถึงบุญเรื่อง ที่ดำผุดดำว่ายอยู่ ตั้งแต่ลงมาพร้อมแม่

"เดินทีละก้าว ระวังดินระวังมือ จะมีค
แล้ว" แม่ตะโกนสั่งบุญเรืองไล่หลังขึ้นไป แล้วแม่
ก็หันมาทางบุญสร้าง

"มาไอ้หนู มาดูซีโคลชะมั่ง คำเป็นปิ่น
เขียวที่คอเอ็งนะ" ไอ้หนูของแม่ว่ายนน้ำเข้ามาหา
อย่างว่าง่าย

"พรุ่งนี้จะไปอำเภอนั้นแหละ ต้องให้สะอาดสะ
อาดหน่อย อายเขา"

"แม่ บ้านครูเขาอยู่ไหน"

"ครูไหน"

"ครูสมศรี"

"อยู่ตลาดหน้าอำเภอนั้นแหละ" แม่ชี้มือ
ไปทางตลาด

"ครูให้พ่อพาหนูไปหาที่บ้านครู ไม่ใช่
อำเภอนะ" ไอ้หนูเถียง

"เออ ถึงยังงี้ก็ต้องไปอำเภอด้วย"

แม่พูดถูก ครูพาพ่อกับบุญสร้างไปอำเภ
ไปเขียนอะไรก็ไม่รู้ บนอำเภอมียคนเยอะ พวกที่
นั่งทำงานนั้น แต่งตัวสวยใหม่เอี่ยมเลย เลือขาว

เก่าๆของเขา ขาวกว่าเสื้อนักเรียนที่บุญสร้างใส่
เสียอีก บางคนใส่ชุดสีทึบก็ บุญสร้างไม่ค่อยรู้ว่า
พวกนี้ทำงานอะไรกัน เห็นเรียกกันว่างานอำเภ
แต่ที่บุญสร้างรู้จักคือ เวลาเขาไปหาคนพวกนี้ต้อง
ค่อยๆเดินเข้าไปหา แล้วก็ยืนหลังๆเอามือกุม
เป่าทางแกง เวลาพูดต้องพูดค่อยๆเพราะๆ ต้อง
เรียกคนพวกนี้ว่าท่าน บุญสร้างรู้เพราะบุญสร้าง
เห็นทุกคนที่เข้าไปทำอย่างนั้น แต่ครูไม่ต้อง ครู
เดินเข้าไปเฉยๆ พวกอำเภอดูคงรู้จักกับครู เลย
ไม่ว่าครูและช่วยทำให้ก่อนจึงเสร็จเร็ว ก่อนกลับ
ครูยังซื้อน้ำแข็งให้บุญสร้างถุงใหญ่ แล้วสั่งให้ดู
หนังสือหลายๆ จดวันที่จะสอบไล่กระดาษให้พ่อมา
ด้วย ที่ทำเรื่องจ้างพ่อกับบุญสร้างเจอกำนัน กำนัน
พาลูกชายไปอำเภอด้วย แกบอกพ่อว่า จะพาไป
สมัครสอบชิงทุน บุญสร้างอยากจะได้ทุนไปถามครู
ให้แน่ใจว่า ที่ต้องสอบเอาเงินปีละ ๖๐๐ บาทนั้น
ให้คนจนหรือคนรายนั่นแน่ เพราะบุญสร้างรู้ว่าลูก
ชายกำนันไม่ได้จนเลย

วันสอบ พ่อปลุกบุญสร้างแต่เช้า แม่ออก

ไปตลาดแล้ว พ่อเรียกบุญเรืองเอาน้องไปเลี้ยง
บอกบุญสร้างว่า วันนี้ต้องไปสอบ บุญสร้างต้องไป
สอบที่โรงเรียนใกล้ๆตลาด เข้าตื่นตื่นมาก ก่อน
จากบ้าน พ่อจุกดูป นิ่งหันหน้าไปทางวัด ทำปาก
ขมขมขม เหมือนตอนไปทำบุญแล้วก็เอาธูป เสียบ
ไว้ข้างฝา

"พ่อไหว้อะไรนะ" บุญสร้างถามไม่ได้

"ไหว้พระ"

"ไหว้ทำไมพ่อ"

"ไหว้ให้ท่านช่วยเอ็งนะซี วันนี้เอ็งต้อง
ไปสอบ"

"พระช่วยได้หรือ ช่วยยังงั้นละ"

"ช่วยให้เอ็งสอบได้ก็แล้วกัน ไปรีบไป
เถอะ เสียเวลาไม่ทัน"

พ่อรีบพาบุญสร้างออกเดิน ตลอดทางบุญ
สร้างยังสงสัยว่า พระที่บอกจะช่วยให้สอบได้นั้น
จะช่วยได้ยังงั้น บุญสร้างไม่เข้าใจ

กว่าจะถึงโรงเรียนที่สอบก็สาย มีนัก
เรียนมาสอบหลายคน บุญสร้างใจเต้นเมื่อเข้า

ห้องสอบ ข้อสอบบางข้อก็ง่าย บางข้อบุญสร้างก็
ทำไม่ได้เลย เขาฝึกถึงพระที่พ่อบอกว่าจะมาช่วย
ก็ไม่ได้เห็นแว้วมาช่วยสักที จนหมดเวลา เก็บกระ
ดาษข้อสอบ บุญสร้างก็ยังไม่แน่ใจว่าเขาจะสอบล
คนอื่นได้หรือเปล่า แต่เขาพบครูมายืนตักถามถึง
เรื่องการสอบ

"เป็นไง บุญสร้าง ข้อสอบยากไหม"

"ยากครับ"

"ยากหรือ แล้วเธอทำได้หรือเปล่า"

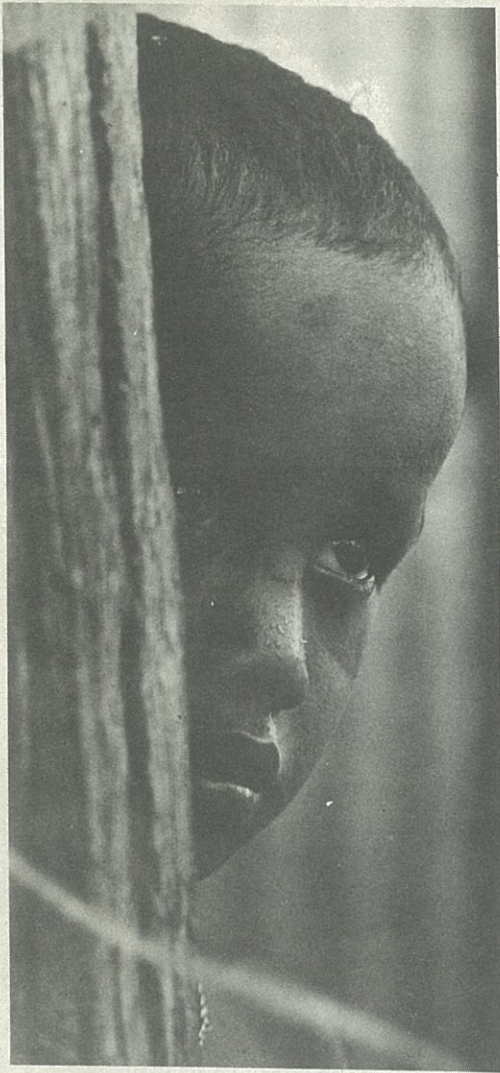
"ได้มีครับ"

"คงสอบได้นะ ครูจะเอาใจช่วย แล้ว

จะส่งแม่เขาไปบอก

ครูคุยกับพ่ออีกไม่นานก็ลากลับ ตลอด
ทางกลับบ้าน พ่อคุยแต่ถึงครู ชมแต่ครูให้บุญสร้าง
ฟังไม่ได้หยุดเลย และไม่มีพระมาเกี่ยวของอีก

ตะวันกำลังจะลับฟ้าไม้หาคทรายมีเด็ก
ลงไปวิ่งสนุกสนาน ส่งตลาดมีว่าวหลากสีขึ้นไป
อวดความสวยงามกันหลายตัว บุญสร้างอุ้มน้องไป
เล่นกับเพื่อนที่มีว่าวสีแดง เป็นความเพลิดเพลิน

และความสุขที่ไม่โลดโผนและหาได้ไม่ยาก บน
หาดทรายอุ่นริมแม่น้ำสงครามที่ไหลอ้อยอิ่ง และ
สายลมเฉื่อยฉิว บุญสร้างนั่งเพลิน คอยแม่อยู่จน
มืดจึงลุกไปว่ายนํ้า ตลาดเปิดไฟฟ้าจนสว่างไสว
ที่หน้าอำเภอมิไฟสวยประดับอยู่ด้วย

"แม่ ที่หน้าอำเภอมีงานอะไรกัน"

"ไม่รู้ซี ไม่เห็นได้ข่าว"

"สงสัยจะกินเลี้ยงนะแม่นะ"

"เออ พรุ่งนี้คงรู้หรอก"

"แม่ ครูไม่ได้สั่งแม่มา เรื่องสอบบ้าง
เธอ"

"เปล่า ข้าเจอที่ไรก็ว่ายังไม่ประกาศ"

บุญสร้างพูดถึงครู และได้ยินแม่ชมครูให้
ฟังอีก จนขึ้นจากน้ำไปบนบ้าน แล้วแม่อีกยังชมครู
ไม่หยุด

พระบิดาตบกลับวัดไปแล้ว บุญสร้างอุ้ม
น้องมารอแม่หน้าบ้าน บุญเรื่องคงจะวิ่งไปรอจน
ถึงท่าเรือเขียวละ แม่กลับจากตลาดต้องมีขนมมา
ทุกวัน ทุกคนจึงรอแม่กันทุกเช้า พ่อก็รอแม่เพราะ

แม่จะซื้อกับข้าวกลับมาด้วย

วันนี้แม่กลับสาย จนบุญสร้างนึกหิว น้อง
เล็กคงจะหิวด้วยจึงร้องและคั่น จนบุญสร้างต้อง
อุ้มเดินไปมา พอเห็นแม่ทุกคนก็โผล่เข้าหา

"เอ้าไอหนู เอากระจากขึ้นบ้าน" แม่
วางกระจากให้บุญสร้าง และอุ้มน้องเล็ก

"แม่ซื้ออะไรมาบ้าง"

"ขนม กับข้าว ไป เอาขึ้นไปบนบ้าน
เอาไปให้พ่อ เอ็งมั่ง"

บุญสร้างรับขึ้นบ้าน เอากับข้าวไปไว้ใน
ครัว

"เออ วันนี้ครูสั่งข้ามา เรื่องสอบ"

"เอ็งไม่ได้หรอก" แม่บอกอย่างผิดหวัง
นัยน์ตาบุญสร้างฉายแววสลด

"ใครได้ละ" พ่อถามขึ้นบ้าง

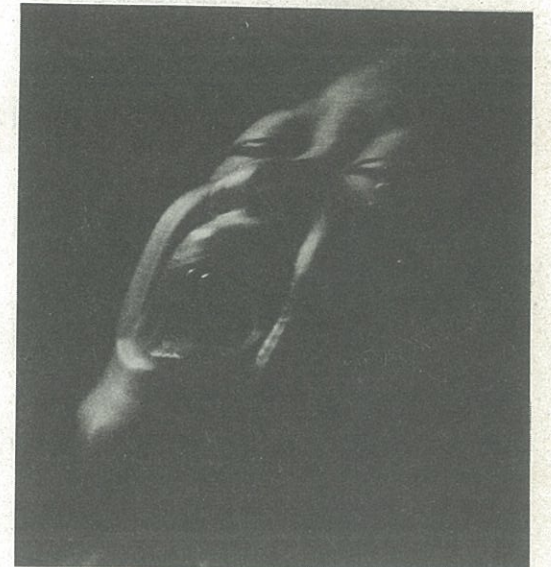
"ลูกกำนันชด เขามีเลี้ยงฉลองกันตั้งแต่
เมื่อคืนกับพวกบนอำเภอนั่นไง"

บุญสร้างคิดไปถึงไฟสลบสเมื่อคืนนี้พร้อม

กับนึกไปถึงคำพูดของครูที่เขาจำได้ ทุนเรียนดี
แต่ยากจน บุญสร้างไม่แน่ใจขึ้นมาอีกแล้ว

"พ่อ กำนันนี่เหมือนเราหรือเปล่า"

"พ่อไม่ตอบ ในใจของพ่อนึกว่าเคี้ยวกิน
ข้าวฮ่อมแล้วจะไปหานายเหงี่ยม ขอนาเขามาทำ
แบ่งครึ่งสักสิบไร่."

ชีวิตของชาวไร่บอกให้รู้
อดและสุขมชื่นเป็นพื้นฐาน
อยู่กระท่อมกลางป่าชัยบาดาล
ความสำราญเพื่อนเอ๋ยไม่เคยมี
ทนทำไร่กลางดงคิดสร้างหลัก
ฝนตกหนักน้านองชนของหนี
หวังแก้ตัวต่อสู้อยู่เป็นปี
ข้าชีฝนแล้งดินแห้งกรัง.

เราคือคนหนุ่มสาว...
ไม่ใช่วันจะไล่ตามความเจ็บปวด
ไม่ใช่วันจะสวดบทเพลงเศร้า
ไม่ใช่วันจะรื้อขอร้องเอา
วันเก่า ๆ ก็คือวันที่ผ่านเลย

เราจักเป็นเช่นข้าวเปลือก
ตกที่ไหนไม่เลือกจะเร้าเร่ง
งอกต้นกล้าเติบโตใหญ่ไม่ยำเกรง
พร้อมบานแบ่งจากเมล็ดไปเป็นรวง

เราคือคนหนุ่มสาวของวันนี้
มีภาระหน้าที่อันผาสุก
หนทางเรากว้างกว่าใครเคย
ต้องตั้งต้นและลงเอยด้วยตัวเราเอง

เราคือคนหนุ่มสาว
คือแสงดาวแห่งศรียุคอันโชติช่วง
จะส่องทางให้เห็นเส้นทาง
เพื่อก้าวล่วงสู่ทางที่เส้นตรง.

เสียงครวญจากหินผา

ฉันคือหินผา

ใคร ๆ บอกว่าฉันแข็งแกร่ง

แรงระเบิด

แยกฉันออกเป็นเสี่ยง ๆ

แต่ละเสี่ยงยังคงความแข็งแกร่ง

ฉันเจ็บปวด แต่ฉันก็ดีใจ

เมื่อรู้ว่า

เขาจะเอาฉันไปใช้ในสิ่งที่ประโยชน์

ฉันถูกส่งเข้าเครื่องไม้

มันทำให้ฉันแตกออกไปอีก

ฉันถูกปล่อยให้ไหลลงไปตามทาง

หล่นลงไปในตะแกรงเหล็ก

ตะแกรงเหล็กมีหลายชั้น

ห่างและถี่ลงตามลำดับ

มันสลายไปเ

เพื่อแยกขนาดของฉัน

ฉันถูกนำไปกองรวมกันไว้ตามขนาด

รถบรรทุก

รับฉันไปตามสถานที่ต่าง ๆ

ฉันกลายเป็นส่วนประกอบที่สำคัญ

ของตึกสูง เลียบเมฆ ของรถไฟฟ้า ของถนน

และทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการความแข็งแกร่ง

แต่แล้วฉันก็ต้องเสียใจ

เมื่อรู้ว่า คนที่สร้างที่ทำฉัน

เขาอยู่ในบ้านสปรังเค

เดินข้างถนน

และมีชีวิตอยู่อย่างแออัด

รวี ศรีตุลย์

๑๒ ก.ย. ๒๑

นิทานประชาชน

กระบวยวิเศษ

พิบูลศักดิ์ ละครพล

ครั้งหนึ่งมีนักศึกษาคนหนึ่ง ได้ค้นพบ
กระบวยวิเศษที่กระท่อมของชานา เขาตื่นเต้น
กับมันมาก เขานำมันกลับมาที่มหาวิทยาลัย และ
ก็อธิบายให้เพื่อนฝูงรู้ถึงความวิเศษของมัน

"นี่คือสิ่งที่จะมาแทนชั้นพลาสติกปลอมๆ นั้น
มันเป็นความหลงผิดอย่างใหญ่ทีเดียว ที่เราได้ไป
เผยแพร่สรรพคุณของมันในคราวที่แล้ว แท้ที่จริง
ไอ้เจ้า "กระบวย" นี่มันดีกว่าชั้นหลายร้อยเท่า..."
เขาเริ่มต้นพูดอย่างเอาจริงเอจัง

"ไหนลองแจງคุณภาพของมันให้ฟังซิ....."
ประธานนักศึกษา จากสถาบันต่างๆ ถามขึ้นเกือบ
พร้อมๆ กัน ด้วยความสนใจยิ่ง

"ข้อที่หนึ่งนะ..." นักศึกษาผู้ค้นพบ กระ
บวยไอนิดหนึ่ง ก่อนจะขึ้นทำทางฝั่งผายและกล่าวต่อ

"มันใช้ดักน้ำดื่มได้ดีกว่าชั้น เพราะมันมีสัน
สำหรับถือ ไม่ต้องเชือนซี่มือใคร แม้จะเป็นการ
ใช้ปากคาบ แต่แก้วหรือชั้นก็ต้องใช้ปากคาบเหมือน
กัน เป็นการเสียอีก แสดงให้เห็นถึงความสามัคคี
ในการใช้กระบวยร่วมกัน"

"อ้อ" เพื่อนๆ นักศึกษาของเขาพร้อมรับ
พร้อมกัน

"ข้อที่สองนะ...นั่นแสดง ให้เห็นถึงการใช้
แรงงาน ฝีมือ ความเพียรพยายามอันสูงยิ่งของ
ชาวบ้าน อันมีค่าควรแก่การรักษาไว้ เป็นของ

ชาวถิ่น ถ้าเราเผยแพร่แนวความคิดเรื่องกระบวย วิเศษอันนั้นะ ก็เท่ากับเราส่งเสริม ศิลปหัตถกรรม ของชาวบ้านไปด้วยในตัว ช่วยให้เขามีงานทำ ช่วยให้เขารักษาวิถีชีวิตเรียบง่ายแบบพื้นบ้านไว้ ใช้ กระบวยตักน้ำในหม้อดินคืบกิน แทนการไปหลงไหล อยู่กับวัฒนธรรมตะวันตก ให้เงินรัวไหลออกนอก ประเทศ ใช้พลาสติก ซึ่งเป็นอันตรายต่อชีวิต และ ...โอ้ย...สารพัดนั้น มันมีคุณค่าจรรยได้ ไม่หมด..."

"วิเศษ วิเศษ...กระบวยวิเศษเราจะเสนอ ญาติเกี่ยวกับการเผยแพร่เรื่องกระบวยวิเศษ เข้า สภาตำบล..." นักศึกษาคนหนึ่งเสนอขึ้น

"ตกลง เราเห็นด้วย" มีเสียงสนับสนุน

"ดี ควรจะเป็นอย่างนั้น เราต้องการความ รวดเร็ว"

"ใช่เร็วเท่าไรรยังดี ประชาชนจะได้มี กระบวยใช้"

ในที่ประชุมศูนย์นักศึกษาในเวลาต่อมาปรากฏ

ว่าข้อเสนอเกี่ยวกับการเผยแพร่เรื่องกระบวยได้รับ คะแนนเสียงรับรองท่วมท้น"

"โฮโย โฮโย...ดีที่มีคนเข้าใจความสำคัญของกระบวย" นักศึกษาที่เป็นคนค้นพบกระบวย ร้องขึ้น เขาอุทานทางตื่นเต้น

"เออแหละ เราจะไปเผยแพร่เรื่องกระบวยกัน ทันที เคียวนี้เลยดีไหม..." ประธานนักศึกษา เอ่ยขึ้นจัดการเตรียมเนื้อเตรียมตัวที่จะดำเนินการ ทันที

"เดี๋ยวๆ...เรายังมีกระบวยไม่เพียงพออย่า ใจร้อน ก่อนอื่นเราจะวาดรูปกระบวยหลายๆ และ บรรยายสรุปเกี่ยวกับประโยชน์ของกระบวยก่อนให้ พวกเพื่อนนักศึกษาทุกมหาวิทยาลัย ได้รู้อย่างหยาบๆ ..." นักศึกษาคนหนึ่งค้านขึ้น

"เออ...จริงสิ ผมสมมติถึงเรื่องนี้... เรายังมีเวลา เรารีบดำเนินการตามขั้นตอนที่คุณเสนอ ทันที..." ประธานนักศึกษาสรุปทันที

แผนงานเกี่ยวกับเรื่อง "กระบวย" ก็ดำเนินการอย่างรีบเร่ง คร่าวๆ และในเวลาไม่นานนัก

นักศึกษาก็พร้อมที่จะออกปฏิบัติการ ทุกคนท่องจำ เกี่ยวกับเรื่องประโยชน์ของกระบวยอย่างตืฐปร่า่ง หน้าตาของมัน แล้วก็ออกเดินทางไปยังชนบทต่างๆ ทันที

"วิเศษ วิเศษจริงๆ มันน่าสนใจนะเธอ เรื่อง กระบวย นี่เป็นภาระที่ยิ่งใหญ่ เพื่อประชาชน จักได้มีกระบวยใช้จริงๆกันเสียที บ้านไหนไม่มี กระบวย เราต้องพูดให้เขาเข้าใจ อธิบายให้เขา รู้เรื่อง..." นักศึกษาที่สวมชุดกรุยกรายตามแบบ แพชั่นเอเย้นซ์ อย่างเชื่อมั่น

"จริงๆปิดเทอมนี้ เปื่อที่จะไปพหยาเสียจริงๆ เราคงได้ปิดนิกกันที่บ้านนอก คงสนุกพิลึก" นัก ศึกษาที่ผมฟู และสวมกางเกงขาบาน ทันสมัยล่าสุด เอเย้นซ์ อย่างตื่นเต้น

และขบวนการเผยแพร่ เกี่ยวกับกระบวยก็ เริ่มขึ้น

"กระบวยครับกระบวย นี่คือกระบวย มันมี ข้อคืออย่างนี้คือ หนึ่ง....สอง....สาม.... กระบวยครับกระบวย..."

"อ้อ....กระบวยหรือ....อิมม์ หน้าตา แปลกพิลึก ชื่อก็เรียกยาก เราทำไม่เป็น ไหนลอง สาธิตวิธีทำกระบวยให้ดูหน่อย..." แม่ค้าคนหนึ่ง ที่ล้มล้มคล่องเคยเอ่ยกับนักศึกษาผมฟู

"อ้อ....อีก....อีก....คือว่า กระบวย นะครับ ผมยังทำไม่เป็น..." นักศึกษายืนก้มหน้า อีกอึก ด้วยความซัดเซิน ก่อนที่จะออกตัวว่า

"นี่เป็นเพียงการบอกกล่าวประโยชน์เบื้องต้น ครับ ต่อๆ ไปก็....คุณน้าก็....ทำเป็นเองแหละ ครับ...."

"อูะ..." คุณน้าแม่ค้าได้แต่อุทาน "นี่กว่า จะรู้เรื่องกระบวยดีเสียอีก"

"กระบวยครับกระบวย" นักศึกษาอีกคนกล่าว
กับชานาที่ภาคเหนือ

"ประโยชน์ของกระบวยคือ...หนึ่ง....
สอง...สาม...กระบวยครับกระบวย...."

"อ้อกระบวยหรือ โอ๊ยข้าพเจ้ามาตั้งนาน นี่
เห็นไหม นี่กระบวย" ชานาผู้เล่าขานบอกอวด

"ไม่ใช่ครับ ไม่ใช่ กระบวยต้องเป็นอย่างนี้
คือ...นั่นมันกะลามะพร้าว นี่ครับ ไม่ใช่กระบวย
กระบวย ต้องมีการสร้างสรรค์ มีความสมดุลย์
เสมอภาค และผู้ใช้กระบวยต้องรู้จักสิทธิ หน้าที่
ในการที่จะมีประชาธิปไตย เป็นเรื่องของเสรีภาพ
ครับ ในการดื่มกิน ศิลปะของกระบวย ต้องมีการ
ดำเนินการตักแบบนี้ อย่าคาบอย่างนั้นสิครับ เอา
ปากจุ่มลงไป เชื้อโรคจะไม่เผยแพร่ ถ้ามีกระบวย
แล้วรักษาไว้ ปฏิบัติอย่างถูกวิธีก็จะเป็นสุข สังคมไม่
มีการกดขี่ครับ มีราตราภาพ...นายทุน ขุนศึก
ศักดินา แสวงหาผลประโยชน์ บนความไม่ชอบธรรม
ของชานา กระบวย...ฯลฯ"

นักศึกษาพูดเป็นน้ำไหลไฟดับ ตามที่ได้

ศึกษามาเกี่ยวกับคุณภาพของกระบวย

"โอ...กระบวยวิเศษ..."ชานาอุทานขึ้น
อ้าปากหวอด้วยความมหัศจรรย์ใจ

เวลาผ่านไปเนิ่นนาน ประเทศไทยประกาศใช้
กระบวยอย่างเป็นทางการ ห้ามใช้ชิ้นพลาสติกเป็น
เด็ดขาด นักศึกษากระหึ่มยิ้มย่อง อย่างภาคภูมิใจ
ในผลสำเร็จของการเผยแพร่กระบวย

อยู่มาวันหนึ่ง

นักศึกษาได้ออกไปสู่ชนบทอีก เขาพบชานา
กำลังนั่งเจ้าจุกอยู่ในกระท่อม

"อ้าว มีอะไรหรือครับ หรือกระบวยวิเศษ
ไม่สามารถช่วยท่านได้" นักศึกษาเอ่ยถามขึ้น"มันมี
ประโยชน์ใช้สอยสารพัดนึกหะครับ"

"หรือว่า..." เขาถูกคิดอะไรใจ มองไปที่
ร้านน้ำ และที่เสาชิงเฉยแขวนกระบวยอยู่ มัน
ว่างเปล่าจากกระบวย

"กระบวยไปไหนเสียละครับ... กระบวย
หายไปไหน..." นักศึกษาถามอย่างหงุดหงิด

"ก็ไอ้พวกไหนไม่รู้แหละ มันขโมยกระบวยไป
..." ชานาตอบเสียงละห้อย

"พวกไหนครับ พวกไหน มันน่าจะอายุจริงๆ
..." น้ำเสียงเขาเสียใจ

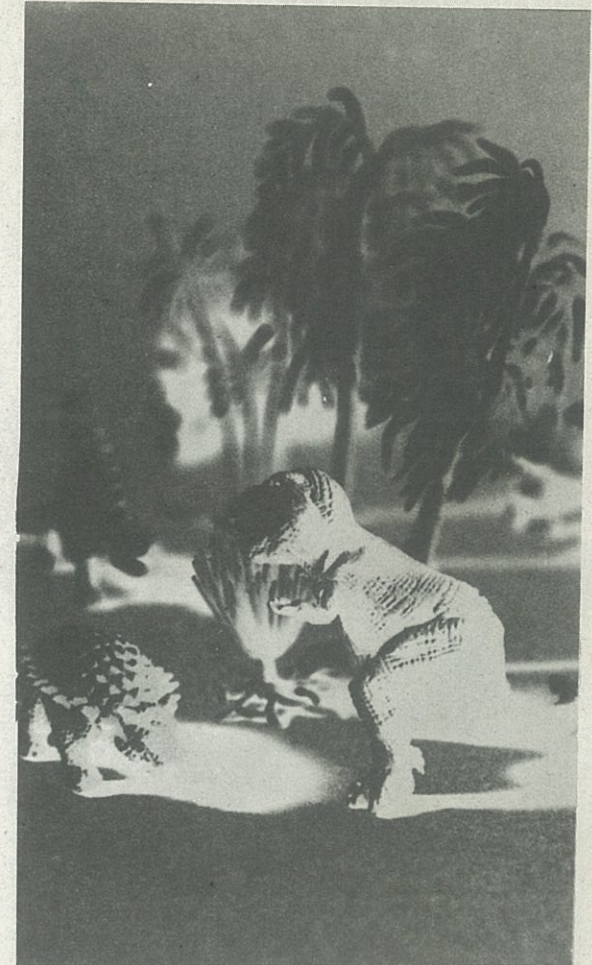
"ก็ไม่รู้พวกไหนหะครับ มันหลายพวก
บางคนใส่ชุดเขียว บางคนใส่ชุดสีฟ้าก็ ไอ้คนหนึ่ง
จุกโตด้วย มันบอกว่าอีกสิบสองปีค่อยเอากระบวย
คืน..."ชานาตอบก่อนจะก้มหน้ากอดเข้าเจ้าจุกอยู่
อย่างเดิม

"ตายละวา...ตายละ...มาขโมย "กระ
บวย" ของประชาชนไปได้ไอ้พวกกระยา ไม่เป็นไร
ครับ...ไม่เป็นไร พวกผมยังอยู่ ผมจะไปตาม
เอากระบวยคืนมาให้ได้..."

นักศึกษาพูดไม่ทันขาดคำ เสียงปืนดังขึ้น
ปัง...ปัง...ปัง"

นักศึกษาทรุดลง เลือดสาดกระจาย

"ไม่ได้ๆ... จะทำอย่างนี้กับพวกเราไม่ได้"

ส่งกระบายของประชาชนคืนมา" นักศึกษาเริ่ม
ชุมนุมกัน และร้องตะโกนด้วยความไม่พอใจ
อย่างยิ่ง

"จับพวกมันเข้าคุกเสีย..." มีเสียงมาจาก
ความมืด และก็มีมืออย่างหนึ่งที่หันไป ผู้ใดที่
ขัดขืนก็ได้รับการตอบโต้ ด้วยมาตรการเฉียบขาด
วันแล้ววันเล่า นักศึกษาตายลงต้งไบไม่ร่วง และ
หลายคนเข้าไปนอนในคุก

หลายปีต่อมา มีการเปลี่ยนแปลงผู้ปกครอง
นักศึกษายังคิดถึงเรื่องกระบายที่หายไปเขาพูดกันว่า

"เราต้องต่อสู้ใหม่เรื่องกระบาย เราต้องมี
เป้าหมายนโยบายแน่นอน"

"ใช่ ก่อนอื่นเราต้องเรียนรู้มันให้แจ่มชัด..."

"ใช่ ต้องแปรทฤษฎีกระบายให้เป็นการปฏิบัติ
จริงจัง"

"ใช่ ต้องศึกษาความจริงและทำมันให้ปรากฏ"

"ใช่ ต้องออกไปเรียนรู้เกี่ยวกับกระบายใหม่
จากเจ้าของกระบายจริง"

"ใช่ต้องทำมันเป็นตัว"

"ใช่ต้องอ่อนน้อมถ่อมตนไปหาเขา"

"ใช่ ต้องปรับปรุงทำดีใหม่ เราต้องสุขุม
รอบคอบ"

"ใช่ ต้องเข้าถึงตัวปัญหาที่แท้จริงของมัน
อย่างรอบด้าน"

"ใช่ ใช่.....ลงไปคลุกคลีอยู่กับชาวบ้าน
พร้อมที่จะเรียนรู้ ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงแก้ไข
ข้อบกพร่องของตนเอง.....กระบายมันมีอยู่แล้วที่
หมู่บ้าน แต่กระบายยังไม่ถูกทำอย่างเป็นระบบ
คนทำยังด้อยการศึกษา ใช่....คนทำยังจน....
ใช่....คนทำยังเจ็บป่วย.....ใช่.....กระบาย
กระบาย เราจะเข้าร่วมศึกษา แก้ไขปัญหากระบาย
ใหม่..." ทุกคนพร้อมใจกันร้องตะโกนขึ้น

หลังจากเสียงตะโกนของนักศึกษา....ได้มี
คำสั่งจากผู้ปกครองออกมาว่า

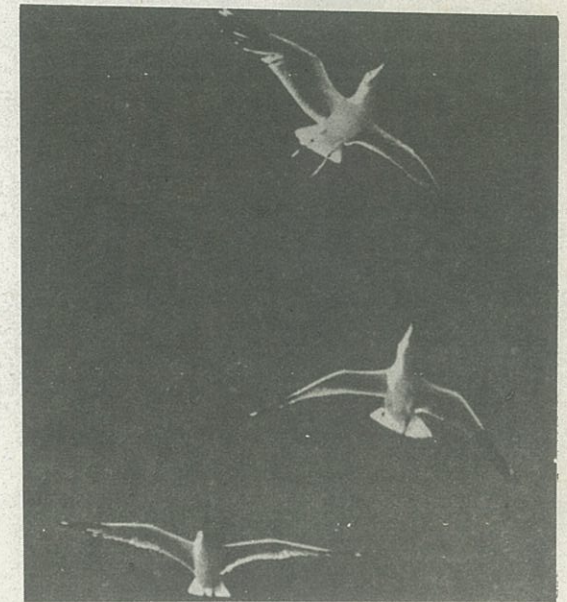
"ห้ามนักศึกษาชุมนุมกันเรื่องกระบาย ห้าม
พูดเรื่องกระบายเป็นอันขาดใครจับกลุ่มกันเกินกว่า
ห้าคนวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องกระบายจะถูกจับ
เข้าคุก...ใครขัดขืนก็ตายสถานเดียว..."

"โอ๊ย.....อย่างนี้แย่ๆ...." นักศึกษาที่
ท้อแท้ก็ร้องคราง ไม่กล้าที่จะเข้าร่วมชุมนุม "ทวง
สิทธิแห่งกระบาย" วันๆก็เอาแต่ดูหนัง เดินบิ๊มพิ
กินเหล้า เข้าบาร์ หรือว่ากรุ่นน้องร้องเพลงเชียร์
เป็นที่สุขสบายใจไม่ยุ่งเกี่ยวกับเรื่องกระบาย
ใดๆทั้งสิ้น

"ฮะๆ....เพียงกลัวๆ แค่นี้ก็สบายยยยย
...ว่างๆก็เอาหนังสือไปไปฉายให้พวกมันดูบ้าง ก็
ง่ายแก่การปกครอง...สบายยยยย...สบายจริงๆ
ที่นี่ละมิงเอ๊ย....อำนาจแห่งการใช้กระบายก็เป็น
สิทธิผูกขาดของพวกเราเพียงผู้เดียว..."ผู้ปกครอง
ทั้งหลาย ต่างก็นึกกระหือหือ ยิ้มย่อง จิบรันตี
กระดิกตีนเป็นที่สำราญอารมณ์ แต่คืนหนึ่ง เขาก็สะดุ้ง
ตื่นขึ้น เขาว่าว่ามีคนมากระบายกระซิบกันถึงเรื่อง
กระบาย ไม่ไกลจากเตียงนอนอันอบอุ่นของเขานัก

"กระบาย....กระบาย....เราจักต้องเอา
กระบายคืนมา กระบายนั้นเป็นกระบายวิเศษ มัน
เป็นกระบายของประชาชนเราจักต้องเอาคืนมา...
กระบายกระบาย..." เสียงกระซิบค่อยๆดังขึ้น
ดังขึ้น

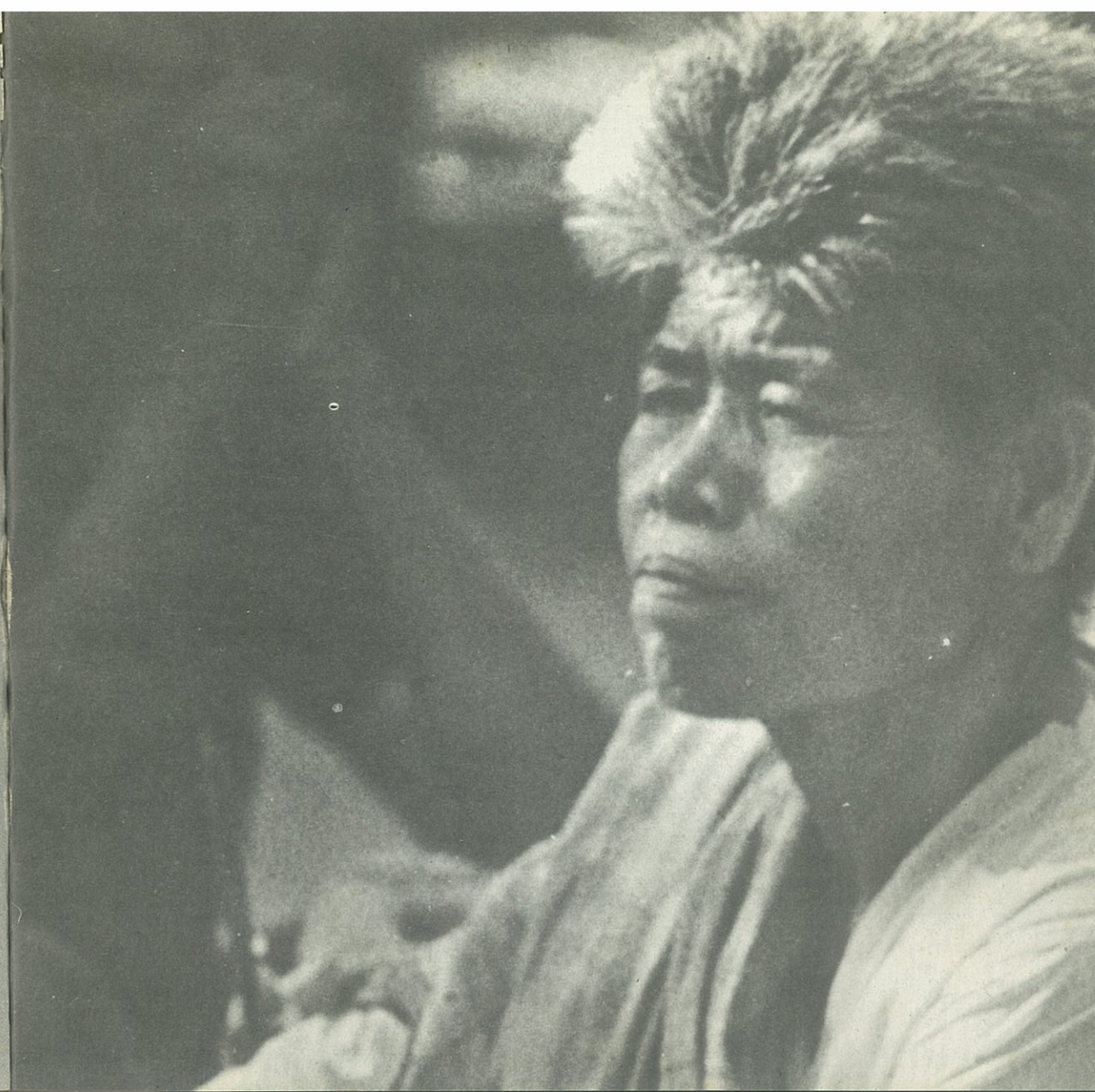
ไม่มีใครที่จะสามารถห้ามเสียงกระซิบนั้นได้
มันดังขึ้นดังขึ้น จากหนึ่งเป็นสอง จากสองเป็นสี่
และทบเท่าทวี ดังขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีสิ่งไหนทำลายได้

ใครมีเงินมีอำนาจอาจมีสุข
ใครมีทุกข์ขื่นแค้นแสนขื่นขม
การศึกษาเข็ดขูใครในสังคม
แล้วใครถูกข่มขู่ทุกวัน

เมื่อสวมครุยส่งงานในวันนี้
ก็เป็นที่ชื่นชมสมใจฝัน
แต่อย่าลืมหน้าที่ที่สำคัญ
ว่าเรานั้นเป็น "ข้าประชาชน"

วัชรวรรณ

ระลึกถึงไฟโรจน์, สราษัตริ... "บัลลิตในความทรงจำ"...

๑๒ มิถุนาบาบรรจบ

เฝ้าเรียนครบรอบแล้วเรียนรอบเล่า

วันนั้นพลันฟ้าหม่น...ปณสีเทา

พาใจเศร้าเหงาสร้อยระห้อยใจ

โอ้เพื่อนเอ๋ยเพื่อนเราในวันนั้น

เราจากกันเพราะใครเล่าเฝ้าขานไข

ระเบิดลงพาร่างกระเด็นไกล

เพื่อนขาดใจกายใต้ไอลูนดิน

ด้วยความหวงหวงหาอาทรน้อง

เพื่อนปกป้องน้องน้องจากชาติหิน

มันกลับมาฆ่าเพื่อนด้วยใจทมิฬ

เลือดหลังรินครั้งนี้มีผิดใด?

แม้เป็นเต่าเหล้ากอของเข้าง

เขาถากล้ามาล้างชีพให้ตักษัย

ขอสาปแช่งเจ้าคนโลดพวงจัญไร

ให้บรรลัย มลายหัว...ทุกตัวตน

ถ้าหากแม้วันนี้...เพื่อนคงอยู่

คงครองคู่ "ปริญญ์" ทั่วทุกหน

ทั้งแม่พ่อ...พี่น้องคงเฝ้ายล

คงท่วมท้น ชลนองหน้า...น้ำตาพรารว

คือเพื่อนที่สละไปในครั้งนี้

ย่อมมิใช่สิ่งพลีที่สูญเปล่า

ก็ทองเทียนหลอมไหม้ส่องไฟวาว

ย่อมปวศร้างเฝ้าไหม้ส่องไกลทาง

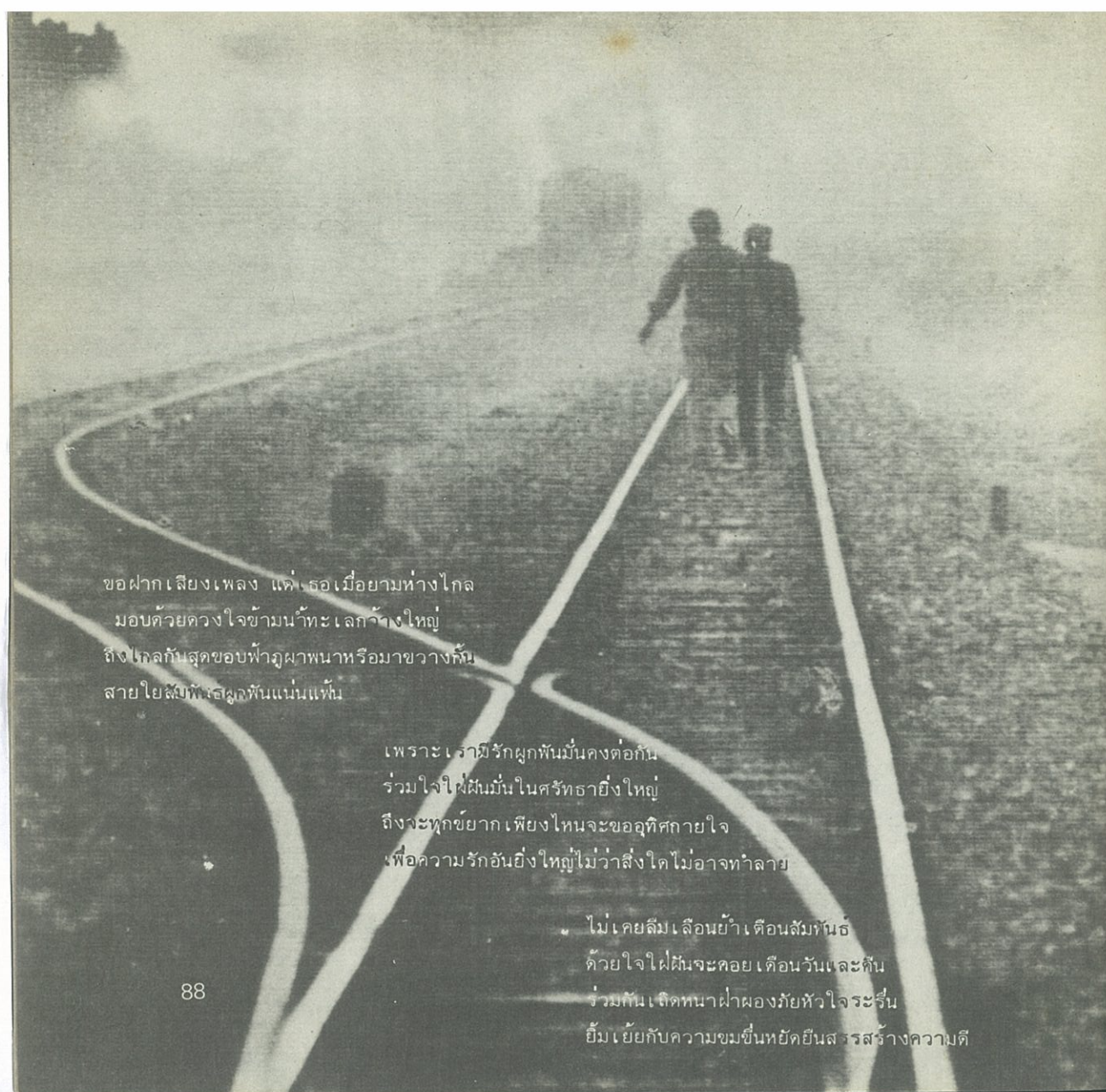
เพื่อนย่อมเป็นวีรชนคนเก่งกล้า

ลุกขึ้นท้าฝ่าอันตรายคร่ำอาญหาญ

เพื่อนย่อมเป็น "บัลลิตแท้" แม้รณรณ

เหล่าคนมารมีอาจฆ่า...ให้จาบัลย์.

หมายเหตุ : ไฟโรจน์ พริยวงส์ และ สราษัตริ จันทะโท นศ.เกษตรฯ รุ่น ๑๒ เสียชีวิต
จากเหตุการณ์ช่วงระเบิดของกลุ่มอันธพาลการเมืองในวันเดินทางถึงขอนแก่นของน้องใหม่
รุ่น ๑๓ ที่บริเวณสถานีรถไฟ ขอนแก่น เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๕

ขอฝากเสียงเพลง แด่เธอเมื่อยามห่างไกล
มอบด้วยดวงใจข้ามน้ำทะเลกว้างใหญ่
ถึงไกลกับสุดขอบฟ้าดูผาพนาหรือมาขวางกั้น
สายใยสัมพันธ์ผูกพันแน่นแฟ้น

เพราะเรามีรักผูกพันมั่นคงต่อกัน
ร่วมใจฝ่าฟันมันในศรัทธายิ่งใหญ่
ถึงจะทุกข์ยากเพียงไหนจะขออุทิศกายใจ
เพื่อความรักอันยิ่งใหญ่ไม่ว่าสิ่งใดไม่อาจทำลาย

ไม่เคยลืมเลือนย่ำเดือนสัมพันธ์
ด้วยใจฝ่าฟันจะคอยเตือนวันและคืน
ร่วมกันเกิดหนาฝ่าผองภัยหัวใจระริน
ยึดเหนี่ยวกับความขมขื่นหยดยืนสรรสร้างชีวิต

ประธานฯ นายสมเกียรติ ศรีจรรย์

คณะกรรมการกลางของแต่ละคณะ

รองประธานฯ	น.ส.ดารณี	วิระรังษิยากรณ์	คณะเกษตรศาสตร์	นายอนันต์	เลิศรัตน์
เลขานุการ	น.ส.ธัญดา	สุทธิธรรม	คณะวิศวกรรมศาสตร์	นายสมศักดิ์	พิทักษ์นุรัตน์
เหรัญญิก	นายโกวิท	รพีพิศาล	คณะศึกษาศาสตร์	น.ส.สมนิตย์	เจียมธีรนาถ
	น.ส.สุวดี	ธีรพันธุ์วัฒน์		นายวรดิษฐ์	เศษสันต์
อาจารย์	นายสมทรง	อรรถไกรสิทธิ์	คณะวิทยาศาสตร์	นายประสิทธิ์	สวัสดิ์อึ้ง
	นายอรรถสิทธิ์	ลิมปวิทยากุล	คณะพยาบาลศาสตร์	น.ส.มาริสรา	ไกรฤกษ์
ประชาสัมพันธ์	นายสุธี	สังคนนท์	คณะแพทยศาสตร์	นายธีระวัฒน์	ศรีนครินทร์
สถานที่	นายอินชัย	อนันตทนต์กุล	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	น.ส.อำพร	ธารารัตนสกุล
ถ่ายภาพ	น.ส.วิไลวรรณ	รอมณ	สังคมศาสตร์		

ก่อนจาก

คณะกรรมการบัณฑิตฯ ถูกก่อตั้งขึ้นก่อนหน้าที่จะมีการรับพระราชทาน
ปริญญามิตรเพื่อเป็นเกียรติฯ จึงมีมติให้ การเตรียมงาน และดำเนินการ
ที่จะให้มิตรแก่เพื่อน ๆ ทุกคน เป็นไปอย่างถูกต้อง และเรียบร้อย สักวัน
"วันวาน" ซึ่งนับเป็นครั้งแรกที่จัดให้มีการจัดกิจกรรมนี้ สักวันเป็นเกียรติ
ให้ทุกคน ก็ได้รับผลจากความถูกต้องเช่นเดียวกัน แต่ด้วยพลังที่ยิ่ง
ใหญ่มาจากเพื่อน ... พี่ ... และน้องๆ ในการสนับสนุนช่วยเหลือ ทุ่มเทความ
ทั้งการถ่ายภาพ ประกอบบทความ จัดยลทัศน์ "วันวาน" ปรากฏสู่สายตา
เพื่อน ๆ ได้ อย่างไรก็ดีในช่วงเวลาอันจำกัดนี้ คณะผู้จัดทำได้พยายาม
อย่างถึงที่สุดที่จะให้ "วันวาน" เป็นสิ่งที่มีคุณค่า สามารถเตือนใจให้เพื่อน ๆ
ระลึกถึงความหลัง เมื่อยามว่าง

เมื่อวันรับพระราชทาน ปริญญามิตรสิ้นสาลง ย่อมเป็นเครื่อง
หมายว่า ชีวิตในการอยู่รวมหมู่ ร่วมทุกข์ ร่วมสุข ในวัยหนุ่มสาวที่
อิสระเสรีนั้นสุดคงแล้ว แต่ที่ต่อไป เพื่อนต้องมีความรู้ ไม่ติดแปง
กับสภาพชีวิตที่เป็นจริงในโลกกว้าง ขอให้เพื่อน "จงมีกำลังใจ" ในการ
ต่อสู้อุปสรรค ... ต่อไป

ผู้จัดทำ

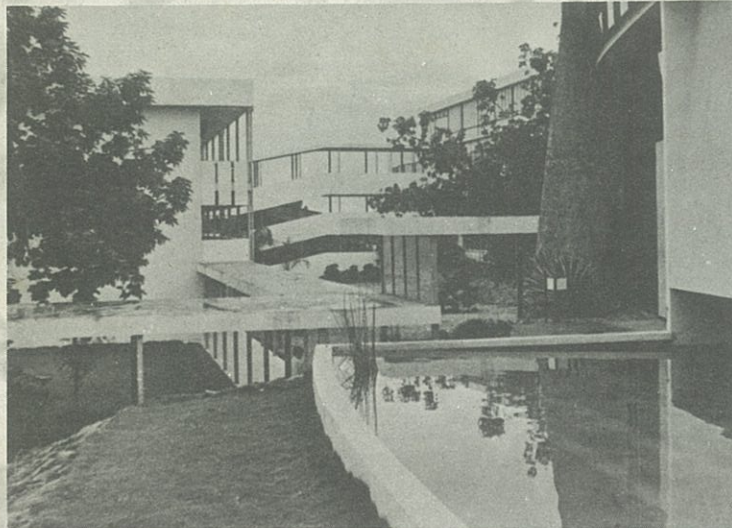
ขอขอบคุณ

คุณวิชากร เชื้องกุล
คุณ สุชาติ สวัสดิ์ศรี
อาจารย์สมพงษ์ เวียมวิชัยวัฒน์
อาจารย์สุวัฒน์ ฉันทะปณัฏฐ์
แผนกโสตทัศนศึกษา คณะเกษตรศาสตร์ มช.
ภาคธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มช.
ชมรมถ่ายภาพ สโมสรนิสิตจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น
สปรอนเซอร์ทุกท่านที่ได้อุปการะคุณ
และ พี่ ... เพื่อน ... น้องๆ ที่ช่วยสนับสนุนในงานนี้จนลุล่วงไปได้.

เพื่อนเราอยู่ไหน?

นางสาววิภา เอี่ยมเมธาวี
๓๗๒/๔-๖ ถนนราชวิถี วังจันทน์
อ.บ้านไร่ จ.ขอนแก่น

นางสาวรัชณี ขาวงษ์
๒๖๔/๓๔ บ้านอาคารสงเคราะห์ ๑
ถ.เทพารักษ์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวสุศรี คำดี
วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี
การเกษตรกาฬสินธุ์
อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์

เกียรตินิยม

นางสาวนุสรา บุระคงคาศรี
๓๔๔/๑๔ ถ.พรหมเทพ
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

นางสาววรรณภา สกุลมูทิศา
๖๐๐ ซอยลิโวรส ถนนสุเทพ
อ.เมือง จ.เชียงใหม่

นายสมเดช ประวิฬวรรณ์
๑๔๖/๑ ถ.ศรีถ้อย
อ.แม่ใจ จ.พะเยา

นายสมชาย สุขสำราญ
๑๑๔ ตลาดนครชุม
อ.เมือง จ.กำแพงเพชร

นายณิทัศน์ ทรรพพันธุ์
๓๑๑/๑ ถ.ศรีนครินทร์
อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี

นายทองปาน นนทะชา
๕๐ หมู่ ๒ ถ.ไชยวาน
กิ่ง อ.ไชยวาน จ.อุดรธานี

นายทรงศักดิ์ จันทระพงศ์
๒/๒-๔ ถ.หลักเมือง
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

นายวิศิษฐ์ ไชยอนันต์
๔๗/๑-๓ ถ.บริหาร
อ.ราชโกล จ.ศรีสะเกษ

นายเชาว์ ทรงอาวุธ
๑๑๒๑-๑๑๒๑/๑ หจก.นครเครื่องเย็น
อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

นายอภิชาติ มูลศิริ
๒๖ หมู่ ๒ ถ.หนองปากร้าง
อ.เมือง จ.เชียงใหม่

นายธีระภัทร์ มาสวงศ์
๒๔ เอมอรอุทิศ ๒
อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

นายฤทธิกันต์ เทียมประทีป
๔๔ ม.๑๓ ซอยโชคชัย ๔
อ.ลาดพร้าว กรุงเทพฯ

นายเจี๋ยรอนาสี ทิธราแม
๓ หน้าวัง ถ.จะบังติกอ
อ.เมือง จ.ปัตตานี

นายคณิศ อภิรัตน์วงศ์
๗๕ หมู่ ๑ ถ.โคกสูง
กิ่งอำเภอบลรัตน์ จ.ขอนแก่น

นายสถาพร ช้อนสุข
๓๒ ถนนลูกเสือ
อ.เมือง จ.ลำปาง

นายสถาพร ช้อนสุข
๓๒ ถนนลูกเสือ
อ.เมือง จ.ลำปาง

นายสุระพงษ์ รัตนโกศล
ถ.มีชัย
อ.เมือง จ.หนองคาย

นายบุญมี ศิริ
๑๗ ซอยสุขสันต์ ถ.กรุงเทพ-นนทบุรี
ค.บางซื่อ เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๔

ร.ต.สุศักดิ์ จินดาประสาน
๔๐/๒๑ ซอยลาดพร้าว ๒๓ ถ.ลาดพร้าว
กรุงเทพฯ

นายณิคม สลิวิกุล
๖๗๗-๖๗๔ ถ.ศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายประวิทย์ ขนอม
๑๑๒ หมู่ ๓ ถ.ควนทอง
อ.ขนอม จ.นครศรีธรรมราช

นายกุลดิศ เกี้ยวประพาฬ
กองร้อยรณดงที่ ๔ กองพันทหารม้าที่ ๔
ค่ายจิระประวัติ จ.นครสวรรค์

นายธำรง ช่วยเจริญ
๑๓๓ หน้าสถานีตำรวจภูธร
อ.ศรีมอช จ.สุโขทัย

นายสุธี สังคนนท์
๔๑๑/๔๗ ถ.จรัสสินทวงศ์
บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๗

นายสุจิต แห่งกุล
๒/๑ หมู่ ๗ ถ.แพรกศรีราชา
อ.สวรรคบุรี จ.ชัยนาท

นายไพฑูรย์ เพชรแก้ว
๒๒/๒๓ ถ.ท่ามา
อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี
นายดุสิต สุทธิรัตน์
๔/๓ ถ.แม่หลวง
อ.เมือง จ.ภูเก็ต

นายอุทุม จิตสมร
๓๔ หมู่ ๖ ถ.ท้ายสำเภา
อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

นายสวัสดิ์ มารคทรัพย์
๓๔๖/๓ ศรีบุญชู
อ.พนมดงชุม จ.ชลบุรี

นายวินัย ลิทธิสาร
๗๖๕ ม่วงว่า ถนนพณิชยสัมพันธ์
อ.ปากพอง จ.นครศรีธรรมราช

นายไพฑูรย์ สุจิต
๑๔/๕ ถ.ยางเคย
อ.สามพราน จ.นครปฐม

นายภาณุวัฒน์ กองตระกูล
๒๑๔ ซ้างโรงน้ำตาล
อ.เกาะคา จ.ลำปาง

นายอาคม ปรีชาวงศ์
๒๒-๒๔/๑๒ ถ.หนองนิม
อ.จตุรัส จ.ชัยภูมิ

นายอานันท์ เลิศรัตน์
บ้านพักอาจารย์วิทยาลัยครู
พระนครศรีอยุธยา
อ.เมือง จ.อยุธยา

นางสาวอรรพณ มุลทองจาก
๒๔ หมู่ ๑ ถนนรามอินทรา
อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ

นางสาวอรอนันท์ ชินวิทย์สกุล
๖/๒ ซอยเพชรเกษม ๔๔ (วิเทศนิยม)
ถ.เพชรเกษม

อ.ภาณุเจริญ กรุงเทพฯ

นางสาวจิราพร ศิลพันธ์
๑๓/๓๔ แพลตการ์เคาะ คลองจัน
บางกะปิ กรุงเทพฯ ๒๔

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นางสาวอุดมพร แพนงคร
๔/๘๖ ขอยสมัครศึกษา ๓.ค.ป.สงครม
พระราม ๖ เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๘

นางสาวพรทิพย์ สีสวน
๔๓๔-๔๓๔ ต.พันดอน
อ.กุมภวาปี จ.อุดรธานี

นางสาวเบญจมาศ ปรีพัฒน์ศักดิ์
๖๒๐ สูงเนิน
อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา

นางสาววรรณจันทร์ จิราจินต์
๖ ถนนดวงจันทร์
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

นางสาวบุษดี นราพัฒน์
๙๔/๑๔ นิพัทธ์สงเคราะห์ ๔
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

นางสาวกาญจนา พลอยบ้านแพ้ว
๓๓๖ ต.ภิรมย์
อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์

นายปรัชญา อยู่ประเสริฐ
๒๓๗ ขอยโคกศรี
บางเขน กรุงเทพฯ ๔

นายสุเนตร ศรีล้วนคำ
๔๔๑ ต.เจริญเมือง
อ.เมือง จ.สกลนคร

นายอภิสิทธิ์ ดิษฐบรรจง
๔๑/๑๐ ขอยศรีชัย ต.ประชาราษฎร์ ๒
ดุสิต กรุงเทพฯ ๘

นายสุทิน จุฬาทอง
๒๐/๑ สุริยเดชบำรุง
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นายเทอดพงษ์ สมบัติสวัสดิ์
๘๔/๒ ต.วนปรังค์
อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

นายอนุชาติ ชิวเสถียรชัย
นายอนุชาติ ชิวเสถียรชัย
๑๑/๑ ต.สร้างหลวง
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นางสาวศรีสุภา ทิพย์รักษ์
๑๐๖/๒ ต.สุริยาอุทัย
อ.พิมาย จ.นครราชสีมา

นางสาวอังสนา มณฑาวุธรุ่ง
นิมิตต์โชติชะงัก ต.มิตรภาพ
อ.พล จ.ขอนแก่น

นางสาวสุจิตรา บุญแสนแผน
๘๔ บ้านโพธิ์เมือง
กิ่งอำเภอสว่างคอม จ.อุดรธานี

นางสาวสุภาพร ศิริอุดมเศรษฐ์
๑๐๒/๑ ต.ดอนกระเบื้อง
อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

นายวิชัย ไตรย์เทม
๒๐๐ ต.หลวง
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

นายสมโชค จิรัญเวทย์
๒๐ ต.ชลวิทย์ ต.นา
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายสมศักดิ์ สัมประพันธ์ศิลป์
๘๒ ตลาดสระยายโสม
อ.อุททอง จ.สุพรรณบุรี

นายสังกะ เต็มมี
๑๖๗ ถนนเทศบาล ๑
อ.เมือง จ.สุรินทร์

นายศิริวัฒน์ วัฒนวงษ์จันทร์
๖/๑๑๔ ต.ศาลเจ้าโรงทอง
อ.วิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง

นายยุทธนา ปาลวงศ์
๓๓๘๘ ตรอกสวายเรียง
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายพิเศษ คุณวงศ์
๑๔/๑ ต.พอกน้อย
อ.พรหมนิคม จ.สกลนคร

นายสัทธา เสือมโสด
๑๔๔ ต.บ้านล้อง
อ.เวียงสระ จ.สุราษฎร์ธานี

นายฐิติวัฒน์ สุนทรธาดา
๓๔๔ หมู่บ้านมิตรภาพ ๒ ขอยอ่อนนุช
พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑

นายเรืองเดช สัตถาผล
๒๒๓/๓ ขอยจินตคาม ต.ทหาร
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายอภิเฏาะ ศิริพัฒน์
๑๗ ต.รวมสุข
อ.เสนา จ.สงขลา

นายชัชวาล สิลลาเจริญพร
๒๖๔/๓๒ ม.๑๓.สูงเนิน
อ.สูงเนิน จ.นครราชสีมา

นายชาญชัย มาลีพันธ์
๔๔๒-๔๔๓ ต.แม่กลอง
อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

นายคณีย์ บุญประพ
นายคณีย์ บุญประพัทธ์
บ้านพักแพทย์
โรงพยาบาลนครราชสีมา

นายศักดิ์ ลวดเงิน
๖๖/๑ เทนิสสถานีรถไฟสุรินทร์
อ.เมือง จ.สุรินทร์

น.ส.ศุภิดา รักตราจันทร์
๓๑๔ ขอยศรีสุนทร
อ.อุดร-สกล อ.เมือง จ.อุดร

นายทรงคุณ อุดมศิลป์
๑-๒๖ อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี

นายเบญจ หังเคชะศิริ
๑๒๖๖/๔ ต.อัมพวงค์
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายพงษ์ธรรม วัชรชัยเกียรติกุล
๔๑๒/๑๓ ต.บัวรอง
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายพิภพ มงคลแก้ว
โรงเรียนหนองเรือ
อ.บ้านบึง จ.ชลบุรี

นายศราวุธ จริยะวิสุทธิ
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายสุรพันธ์ วิชิตนาค
๑๔๗/๑ ต.สันติ
อ.สันติ จ.ชลบุรี

นายสุทธฤท คลับเจริญ
๗๒๖/๔ ตรอกคันไทร
อ.คลองสาน กรุงเทพฯ

นายอุดม เพชรชาติ
๙๔ ต.พงษ์สุริยา
อ.เมือง จ.เพชรบุรี

น.ส.กัญญา โชติวิทยาธารากร
๑๔๓ ม.๖ ต.สุรนารายณ์
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายจิตรไท วงศ์วัฒนาฤกษ์
๑๙๐๐ ต.มหาไทย
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายจิรวัฒน์ วีรกุล
๑๐/๒ ต.สุรศักดิ์
อ.เมือง จ.อุบล

น.ส.จุฬารัตน์ ธนาไชยกุล
๓๗/๑๔ ต.ศรีศรีท้อ
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายอาทร จันทร์หา
๔/๑ ต.ศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

น.ส.เอราวรรณ บ่อคำ
๒๒๑ ขอยไชยวงศ์ ต.ไปบ้านดอน
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายวิจิตร ศรีเจริญ
จ.ฉะเชิงเทรา

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นายธนิต ดันติศิริยะกุล

๘๑ ถ.รัชฎา

อ.เมือง จ.ภูเก็ต

นายธีรวัฒน์ ศรีนิครินทร์

๔๔๔ ถ.โพธิ์กลาง

อ.เมือง จ.นครราชสีมา

น.ส.นงลักษณ์ ศิริพร

โรงพยาบาลขอนแก่น

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายปัญญา ศักยภักดีไชย

๒๐ ถ.ศุภกิจ

อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

นายประยงค์ คณาพันธุ์

๒๔ ม.๑ ต.นาสว่าง

อ.เคชอุดม จ.อุบลฯ

นายวรรณ เทล่ำใหญ่

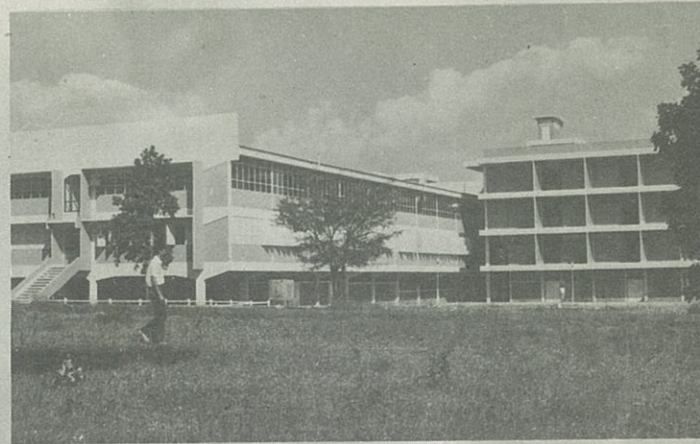
๔๒๔ ถ.หน้าเมือง

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายวิระ ปรีชา

๔๔/๔ ม.๒ ต.อุทัยใหม่

อ.เมือง จ.อุทัยธานี

นายศักดิ์ ไซยกิจบุญ

๑๐๔-๑๑๑ ถ.มหาดไทย

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายศรีชัย คุรุสันธิ์

โรงเรียนสาธิต

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นายสนธิ เหลืองใหญ่

๑๗/๔ ถ.ปลัดเมือง

อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

วิทยาลัย
เทคโนโลยี

นายทวีสิทธิ์ สุขกุล

๑๕๐ หมู่ ๒ ถ.อำนาจกิจ

อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์

นายเกรียงไกร เมืองหงษ์

๒๕ หมู่ ๔ ต.นาสะบาย

อ.เมือง จ.ยโสธร

นายเทียนสือ แซ่เล้า

๔๐ ถนนคหาธร

อ.เมือง จ.ราชบุรี

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นายสมเกียรติ ศรีจรรย์
ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นางสาวรสสุคนธ์ เหล่าใหญ่
๔๒๔ ถ.หน้าเมือง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายคณิศร สุนทรวิวัฒน์
๑๐๔ ถ.ลำพญา
อ.บางเลน จ.นครปฐม

นายเลิศชัย เจริญชัยรักษ์
๔๔ ถ.ประชาสโมสร
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายณรงค์ หมั่นพลศรี
๔๓๔ ถ.ศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายชาญวิทย์ พงษ์ชาญสวัสดิ์
๑๕๑๑/๒๒ ถ.พหลโยธิน สามเสนใน
พญาไท กรุงเทพฯ

นายมงคล ศิริธนาบุญวงศ์
๑๒๑ หมู่ ๔
อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

นายสุชาติ พังประเสริฐกุล
๗๔ หมู่ ๓
อ.บางเลน จ.นครปฐม

นายคณิศร บุญจรรยา
๔๖๗ ซอยสายน้ำทิพย์ (๒๒) ถ.สุขุมวิท
พระโขนง กรุงเทพฯ

นายชวลิต เข้มพรหมมา
๑๘ หมู่ ๑๗ บ้านโพธิ์ตาก
อ.ศรีเชียงใหม่ จ.หนองคาย

นางสาวสุวิภา นภากาศ
๔ หมู่ ๔
อ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวบุญช่วย ศันตเกษร
๔๔/๗ หมู่ ๔ ซ.สุขาภิบาล
บางแค กรุงเทพฯ

นางสาวรัชฎา ไสยสมบัติ
๖๒-๖๔ สดุดียิมานกาล
อ.วารินา จ.อุบลฯ

นางสาวมิ่งขวัญ เรียงชัย
๔๓๓/๒๖ ถ.ศรีเทพ
อ.เมือง จ.นครพนม

นายสมศักดิ์ ธนสุนทรสุทธิ
๗๗/๓๖๔ ถ.สุขาภิบาล
อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ

นายสุชาติ คำทรัพย์
๖๔๑/๔๐ ทองประเสริฐ
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นางสาวบุญสม หรรษาศิริพจน์
๒๐๔ ถ.ศรีสำโรง
อ.โคกสำโรง จ.ลพบุรี

นางสาวสุวรรณี ศิริยสกุลพัฒน์
๔/๒๔ ตลาดใหม่ดอนเมือง
อ.บางเขน กรุงเทพฯ

นางสาวกัลยา พนมอุปถัมภ์
๑๘๔๔/๑๔๗ ถ.จรัลสนิทวงศ์
อ.บางพลัด กรุงเทพฯ

นางสาวธีรรัตน์ คำตันเจริญ
๒ หมู่ ๓ ต.โพธิ์กลาง
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายณรงค์ เกิดบุญ
๑๕๒ หมู่ที่ ๕
อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

นางสาวกุลวดี วัชรวัฒนานนท์
๓๖๖ ถ.โพธิ์กลาง
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นางสาวพริมา สมโต
๑๐๐/๓๔๔ หมู่บ้านนักกีฬาแหลมทอง ซอย ๑๐
อ.พระโขนง กรุงเทพฯ

นางสาวศุภลักษณ์ สิงห์น้อย
๑๕๐ ถ.วงศ์สว่าง ซอยวัดมัสยิดศรัทธาธรรม
เขตดุสิต กรุงเทพฯ ๔

นายสุวิน ตั้งดำรงธรรม
๔๖๐ ถ.ลาดพร้าว สามเสนนอก
เขตห้วยขวาง
กรุงเทพฯ ๑๐

นางสาวจารุรัตน์ นิยมเกียรติกุล
บริษัทผลิตภัณฑ์อาหารเซ็นทรัล จำกัด
กม.ที่ ๓๓ ถ.พหลโยธิน กรุงเทพฯ

นายสาคร ภูพัฒน์วิบูลย์
๑๕๒ หมู่ ๑๒
อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นายวิรัช ภิรมย์
๑๙/๒๐ ถ.ช้างเผือก ต.บ้านเกาะ
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายประสิทธิ์ สวัสดิ์คั้ง
๔๓๔ ถ.ศรีจันทร์ ต.ในเมือง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายอุทิศ พลทะมัย
๑/๑๓ ถ.โพธิ์
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นางสาวศรินทร์ สุวรรณพงศ์
๒ ถ.ประสิทธิ์
เขตดุสิต กรุงเทพฯ

นางสาวอชเชย ศรีสุพล
๑๘๒ ถ.มิตรภาพ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวศิริกมล โชติสุวรรณ
๓๔๔ หมู่ ๑ ถ.ประชาธิปไตย
เขตราชบุรีบุรีรัมย์ กรุงเทพฯ

นายเอกชัย ปรี้งปัญญาสกุล
๒๐๔๕ ถ.เจริญกรุง
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ

นางสาววิไลวรรณ รอดมณี
๒๐ ถ.สุชาภิบาล ๑ ซอย ๖๐ การเคหะฯ
อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ

นางสาวอมรา ศรีมงคล
๑๔/๓ ถ.ราชวิถี เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๔

นางสาวอโณทัย ธรรมปิยานันท์
๒ ถ.ศักดิ์ใหม่
อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

นางสาววิริยา หงษ์คำทอง
๔/๑ ถ.อภัยวงศ์ ต.ศาลเจ้าพ่อเสือ
อ.พระนคร กรุงเทพฯ

นางสาวเพ็ญแข แซ่ตัน
๔๔/๑ ถ.เศรษฐศิริ ต.สามเสนใน
อ.พญาไท กรุงเทพฯ

นางสาวสุจิตรา คชเสนี
๘๖ ถ.บุรีรัมย์-ประโคนชัย
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

นายวันชัย ถิ่นทผล
๒๖ ถ.เสรี ๔ ซอย ๑๐
อ.พระโขนง กรุงเทพฯ

นายอภิรักษ์ ญาณภักดิ์
๒๓๔ ถ.ปิยะบุตร
อ.บ้านหมี่ จ.ลพบุรี

นางสาวจินตนา รุ่งวัฒนโสภณ
๑/๔๔ ถ.เพชรเกษม
อ.ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ

นายอภิชัย ศิวประภากร
๑๔๓-๑๔๔ ถ.เทพนิมิต
อ.เมือง จ.อุบลฯ

นายอึ้งศักดิ์ สวัสดิ์พาณิชย์
๑๑๔ ซอยเจริญพร ถ.ประสิทธิ์
สามเสนใน กรุงเทพฯ

นางสาวจรัสพร สนิทวงศ์ชัย
๒๘๖/๑ ถ.โพธิ์

นางสาวจรัสพร สนิทวงศ์ชัย
๒๘๖/๑ ถ.โพธิ์
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายวิรัช ธรรมวีระพงษ์
๑๔๔ หมู่ ๓
อ.บ้านนา จ.นครนายก

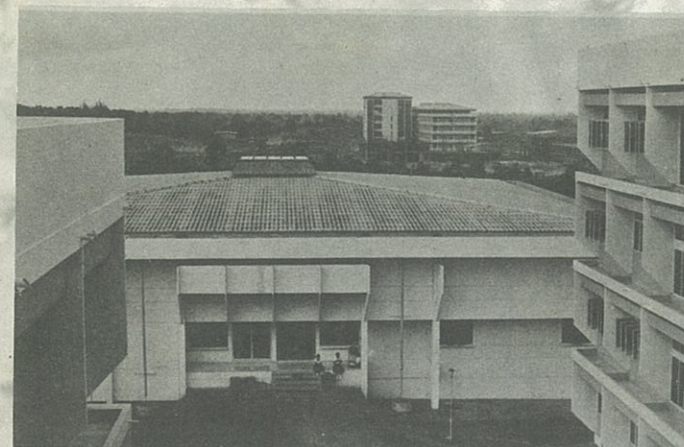
นางสาวเบญจวรรณ เชิงสะอาด
๔๘ ถ.หัวช้าง
อ.จตุรพักตรพิมาน จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวชลธิชา โรจนศรีญา
๓๔ ถ.๒ ถ.เพชรเกษม หัวหิน
จ.ประจวบฯ

นางสาวพรพิมล สติชัยไทย
๕๕ หมู่บ้านชัยณรงค์
ท้ายขวาง กรุงเทพฯ

นางสาวสิริโสภิต ทรัพย์สุนทร
๗๕ ถ.ลาดพร้าว
อ.บางเขน กรุงเทพฯ

นางสาวดาเรศ แสงวิมลรุ่งเรือง
๑๔ หมู่ ๔ ถ.เพชรทึง ต.บางยอ
อ.พระประแดง จ.สมุทรปราการ

นางสาวกฤตยา แสงเจริญ
๒๔ ปทุมธานี
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวกัญญา คันธสิริกุล
๑๔๒/๑ ซอยสุขสันต์ ๖ ถ.พหลโยธิน บางเขน
กรุงเทพฯ

นางสาวเกศินี ulyangkul
๖/๒๐๓ ต.ศาลเจ้าโรงทอง
อ.วิเศษชัยชาญ จ.อ่างทอง

นางเกตุแก้ว พลอยสังวาลย์
๒๔๒ หมู่ ๑ แขวงลาดกระบัง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ

นางสาวกมลดา แหม่มนง
๓๐๓ จ. ต.หนองแค
อ.หนองแค จ.สระบุรี

นางสาวจินตนา ศรีรัตนพันธ์
๔๔ ซอยรัชฎาภิเศก มิกกะสัน
พญาไท กรุงเทพฯ

นางสาวเครือวัลย์ นกทอง
๓๔/๓ ซอยสังคมสงเคราะห์ (จักรวิทย์ ๔)
ลาดพร้าว บางกะปิ กรุงเทพฯ

นางสาวจินดา สุลาณมุตติ
๒๗๗/๒-๔ ถ.ราชดำริ
อ.เมือง จ.นครปฐม

นางสาวจิราภรณ์ คันธสิริกุล
๗๗-๘๑ ถ.ราชวงศ์
อ.เมือง จ.เชียงใหม่

นางสาวจุฬา ภูวิบูลศิลป์
๖๓/๒ ถ.พหลโยธิน
อ.งาว จ.ลำปาง

นายจำลอง แดงสี
๑๖๓ หมู่ ๑ แสงทอง
อ.ประโคนชัย จ.บุรีรัมย์

นางสาวชนิดา คล้ายอมร
๑๒๑๔ ต.อัมพวา
อ.อัมพวา จ.สมุทรสงคราม

นายชาญชัย แซ่ฮุย
๓๖ ถ.สุรินทร์สิงขร
อ.เมือง จ.สุรินทร์

นางสาวสุติมา วงศ์วานิช
๑๔๑/๒ ฝ่ายท่า
อ.เมือง จ.สุราษฎร์ธานี

นางสาวสุจิตรา สังข์ทิกุล
๓๔ หมู่ ๔ ต.หนองตำลึง
อ.พานทอง จ.ชลบุรี

นายช้อน มุ่งเขตกลาง
๖ หมู่ ๔ ต.ขามสะแกแสง
อ.ขามสะแกแสง จ.นครราชสีมา

นางสาวดาณี วีระวังธยากรณ
๒๖๔ ซอยประสิทธิ์
อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

นางสาวสุภา อมรชิน
๔๒๐/๔ เกษมวิทย์ ต.บ้านสงบ
อ.เมือง จ.ชลบุรี

นางสาวอัญญา สุทธิธรรม
น.๔๐๐๔ ซอย ๒ เหนือ ๖ คอนเมือง
กรุงเทพฯ

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นางสาวนิศยา ดวงแสงฤทธิ์
๑๓๐ บ้านหนองสองห้อง ต.ค่ายบกหวาน
อ.เมือง จ.หนองคาย

นางสาวนิฏวรณ์ ชัยวัฒน์
๗๓๒ ถ.ศิษยา
อ.เมือง จ.สระบุรี

นางสาวนันทา พุกกลาง
๓๔๔ ถ.ชัยภูมิ
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นางสาวนวลจันทร์ ภักดีไทย
๑๑/๓ ถ.มิตรภาพ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวบานเย็น จันทร์ราช
๖๑ บ้านหนองแวง หมู่ ๔ ต.บรบือ
อ.บรบือ จ.มหาสารคาม

นางสาวเบญจมาศ กมลฉานนท์
๑๑๔ บ้านสีค้อ ต.กุดชุม
อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

นางสาวเบ็ญจวรรณ บ่อมเสมาศึกษ์
๔๔/๑ ซอยสวนสวรรค์ ต.ปรางค์
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นางสาวบุญไทย สิลาสง่าลักษณ์
๔๓๗/๓ เอกมัย
พระโขนง กรุงเทพฯ

นางสาวพรณี ศรีจำนงค์
๒๒๓-๒๒๗/๒ ต.โคกพระ
อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม

นายไพฑูย์ หังมีลาภ
๗๔ หมู่ ๓ ต.ในเมือง
อ.ศิขัย จ.อุดรดิต์

นางสาวบุญรี แสงชัย
๕๓ ถ.หลวง
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

นางสาวมะลิวัลย์ พงษ์จะโป๊ะ
๓๑-๓๔ ถ.ทรงศีล
อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา

นางสาวมารีสา ไกรฤกษ์
๔๖๗/๖ ซอยวิเศษ ๓ ถ.วิเศษ
บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

นายพรพจน์ หล่อพรพงศ์
ร้านชัยศิริพาณิชย์ หน้า บ.ช.ส.
อ.จัตุรัส จ.ชัยภูมิ

นางสาววรรณภา วิทย์วรรณ
๑๖๑ หมู่ ๒ ต.บางปลาม้า
อ.บางปลาม้า จ.สุพรรณบุรี

นางสาววันยา แสงศรี
๑๖๓ ประชาชื่น ซดนิเวศน์
บางเขน กรุงเทพฯ

นางสาววัลลภา เล้ากอบกุล
๗ หมู่ ๑ ถ.สุขุมวิท
อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี

นางสาวพวงเพ็ญ ชันประเสริฐ
๑๓/๑ ถ.เจริญนคร ต.บุคคโล
อ.ธนบุรี กรุงเทพฯ

นางสาวพัชณิภรณ์ หุมสวัสดิ์
๑๗๔ บ้านคึกคัก ต.นาอน
อ.เมือง จ.เลย

นางสาวพิมพ์มาศ จรูญศรีสวัสดิ์
๖ ตรอกคูน้ำ
อ.เมือง จ.พัทลุง

นางสาวเพชรรา คุณสันติพงษ์
๓๑-๓๔ ถ.เทพารักษ์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวยุพา ผู้กาญจนทวีป
๑๔๔/๓๓๑ ถ.สารใต้ (เซ็นทรัล ๓)
อ.ยานนาวา กรุงเทพฯ

นางสาวรัชฎี ไตรโกมล
๔๔๔/๑ ถ.เจนจบทิศ
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นางสาวรัตนภรณ์ ทนงศิลป์
๔๓๒ มรรคาชัย
อ.เมือง จ.สกลนคร

นางสาวรัชฎี เหล่าทวี
๔๖๒ ถ.น้ำอ้อม
อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

นายวัฒนา พรหมโคตร
๓๗ หมู่ ๔ บ้านหนองจอก ต.นางาม
อ.เสลภูมิ จ.ร้อยเอ็ด

นายวิรัตน์ เนตรหาญ
๑๗๕ ถ.วารินราชเคช
อ.เมือง จ.ยะโสธร

นางสาวศิริลักษณ์ คำวังรัตน์
๖๔ หมู่ ๖ ต.กระดังงา
อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม

นายสนอง ทองรักษ์
๗๔/๑ หมู่ ๗ ต.กุดเพียขอม
อ.ชนบท จ.ขอนแก่น

นางสาวสุวิพัชร์ บุศย์น้ำเพชร
๒๗๓/๒ วังชัยวัชร์
อ.หล่มสัก จ.เพชรบูรณ์

นายวรจักร พรหมมา
๒๔ หมู่ ๔ ต.บ่อไทย
อ.หนองไผ่ จ.เพชรบูรณ์

นางสาวสมลักษณ์ นิเทศกิจ
๒๔๔/๔๔ ตรอกเจ้าพระยาพิชัยคดี ๒
ถ.เจริญกรุง กรุงเทพฯ

นางสาวสมลักษณ์ วัชรศิริ
๓๔/๑ ซอยสังขะวัฒนะ ๑ ถ.ลาดพร้าว
บางเขน กรุงเทพฯ

นางสาวสุวิพัชร์ สำราญศิลป์
๑๑๐๔/๔ หลัง รพ.มหาสารคาม
อ.เมือง จ.มหาสารคาม

นางสาวสุกัญญา หังสุวัฒน์กิจ
๔๗-๔๘ สนิทนิคมรัฐ
อ.เมือง จ.สุรินทร์

นางสาวสุนทร นุชจะโป๊ะ
๑๗๔-๑๓๐ หมู่ ๑ บ้านศาลเจ้าไก่อ ต.หนองก
อ.ลาดยาว จ.นครสวรรค์

นางสาวสุมาลี จึงแสงสถิตย์พร
๒๔ ถ.แสงหินกร
อ.ชุมแสง จ.นครสวรรค์

นางสาวสุวิภา ชีวพันธุ์วัฒน์
๒๔๒ ถ. ถ.ราชพัณฑ์
อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

นายสุวัฒน์ รัตนเกษตรสิน
๓๗ ถ.ธาดานายายเดช
อ.จตุรพักตรพิมาน จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวสุวิภา โกศลวิเศษ
๔๒ ซอยหลังศาลเจ้า ถ.เกาะแก้ว
อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี

นางสาวอมรา มโนยศ
๒๐๔/๑ ถ.โชตินา
อ.แม่ริม จ.เชียงใหม่

นางสาวอมรา ละมุนเมือง
๑๒๔ บ้านโพธิ์ทอง ต.โพธิ์ทอง
อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

นางสาวอร่ามศรี เทพพนม
๔๑/๓๔ หมู่ ๒ ซอยจุฬาเกษม ต.บางเขน
อ.เมือง จ.นนทบุรี

นางสาวอัญชลี หันพงษ์ศิริกุล
๒๖๔ ต.ป่งสนุก
อ.เมือง จ.ลำปาง

นางสาวอารีณา อริยพงศ์
๔๐๑ ต.แม่กลอง
อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

นางสาวอารีรัตน์ บากาสะแด
๔๐ ตลาดยะหา
อ.ยะหา จ.ยะลา

นางสาวอำพร จันทร์รักษา
๓๐ หมู่ ๔ ต.ภูแจ้ง
อ.พนัสนิคม จ.ชลบุรี

นางสาวรัชฎี วรรณศรี
๗๐ หมู่ ๔ ต.นาจาน
อ.สิขมพู จ.ขอนแก่น

นางสาวยุพา จงสวัสดิ์
๔๔๖-๔๔๒ ถ.พรมราช
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

นางสาวจริยา รอดบำรุง
๒๑๒ กรมทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์
สนามเป้า กรุงเทพฯ

นางสาวสันทนา กนกศิลป์
๗๖/๓ ถ.หลังสถานีรถไฟ
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

นางสาวสุนันท์ แสงสุธรรม
๑๔๖ หมู่ ๔ ต.ชัยชุมพล
อ.สันเล จ.อุดรดิต์

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

ว.ท.การแพทย์

นายชู้ศักดิ์ อนุศาสนนันท์

โรงเรียนพิบูลวิทยาลัย

อ.เมือง จ.ลพบุรี

นายทวีศักดิ์ น้าธวัช

๑๒/๑ ครอบพิบูล สาธิตใต้

ยานนาวา กรุงเทพฯ

นายสิทธิชัย เข้มมนะสินชัย

๔๔/๑๓ ถ.กลางเมือง

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายสุทธิพันธ์ จิตนิมมาศ

๓๔๕/๑-๒ ถ.อัมมาตย์

อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายสมชัย ศรีนศิริวัฒน์

๑๐๒๖/๒-๓ ถ.บางนา

พระโขนง กรุงเทพฯ

นายสมศักดิ์ คุณจักร

๔๑/๔๓ ครอบพระยาสมุทร

ถ.จารุเมือง ปทุมวัน กรุงเทพฯ

น.ส.อรรณิศา แซ่ฮึง

๓๐๔/๔๓-๔๔ ถ.ประจักษ์

อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี

นายอภิชาติ บัณฑิต

๔๔/๓ ถ.เพาเนียม

อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี

นายอัชช แสงวิจิตร

๖๓/๔๓ ซอยเสนานิคม ๑

พหลโยธิน กรุงเทพฯ

นายพรเทพ ชีรพงษ์

๗๐/๑๔๒ ประชานิเวศ ๒

ค.ท่าทราย อ.เมือง จ.นนทบุรี

นายศิชัย พังเพิ่มพูลศิริ

คณะแพทยศาสตร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

น.ส.ยุวดี บุคคา

๓๑๔/๒๐ ค.หมื่นไวย

อ.เมือง จ.นครราชสีมา

น.ส.วราภรณ์ ศิพยนคร

๑๔-/

น.ส.วราภรณ์ ศิพยนคร

๑๔-๒๓ ถ.ชวนชื่น

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายวโรดม บุญวิสุทธิ

นายวโรดม บุญวิสุทธิ

นายวโรดม บุญวิสุทธิ

นิมิตร์จิตต์บริการ

ค.ปากข้าวสาร อ.เมือง จ.สระบุรี

นางสาวสุนีย์ นิธิสินประเสริฐ

๑๗๕/๖ ถ.รองเมือง ซอย ๔

ค.รองเมือง

อ.ปทุมวัน กรุงเทพฯ

วิทย์ศาสตร์

นายอุดมศักดิ์ สีลาประเสริฐ

๖๔๓ ถ.ศรีจันทร์

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายสุรศักดิ์ ตู้นิม

๑๑๔ ตลาดห้วยกระบอก

บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

นายกิตติพล บุณนิม

๑๑๔ ริมคลองสามเสน

พระราม ๖ กรุงเทพฯ ๔

นายธีระวัฒน์ ห่มทอง

๑๗๐๔/๓๒ ตลาดศรีเทพ

อ.ตากสิน จ.นครสวรรค์

นายทรงศักดิ์ ศรีวิไล

๔๐/๓ ค.เชื่องใน

อ.เชื่องใน จ.อุบลราชธานี

นายนิรัตน์ อยู่กิตติ

๔๖ ม.๑ ต.บ้านกอก

อ.จัตุรัส จ.ชัยภูมิ

นายประสงค์ มณีศิริ

๗๓ ซอยพานิชย์การอนบุรี ถ.จรัลสนิทวงศ์

ค.วัดท่าพระ บางกอกใหญ่

กรุงเทพฯ

นายวัชรวิทย์ บุตะเขี้ยว

๒๔๐ ถ.เจริญนคร

อ.คลองสาน กรุงเทพฯ

นายสมปรารถ เรืองแสง

๑๗๔ ถ.มหาไทย

อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายเสรี จันทร์โยธา

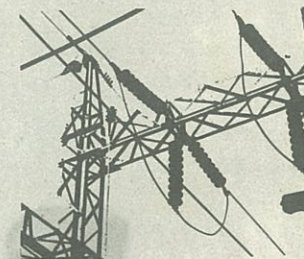
๗๐๖/๒ ถ.วราวุฒ

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

นายอุบลย์ วันไชยธนาวงศ์

๑๔/๑๐ ถ.ราชดำเนิน

อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายจักรกฤษณ์ แพนสมบัติ

๔๔ หมู่ ๗ ต.โคกก่อ

อ.เมือง จ.มหาสารคาม

นายชาญชัย ประสงค์รัตน์

๓๔๔ ถ.เลียบสันติสุข

อ.แก่งคอย จ.สระบุรี

นายชาญยุทธ เหล่าวัฒนาถาวร

๕๗๖/๒๒ ศรีเทพ

อ.เมือง จ.นครพนม

นายทรงศักดิ์ วงศ์คำ

โรงเรียนการช่างชายขอนแก่น

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายนิมิต ธรรมวิวัฒน์

๓๔๔ ถ.เลียบสันติสุข

อ.แก่งคอย จ.สระบุรี

นายบุญล ชรัสเสถียร

๑๓๑/๑๐ พัทธยาใต้

อ.บางละมุง จ.ชลบุรี

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นายปัญญา ตั้งวิบูลย์ผล
๖๔๒ ถ.โสมพะมิตร
อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์

นายประภาส นาคสุทธิ์
๑๐๑ บ้านพักรถไฟ ถ.รถไฟ
ต.ในเมือง
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายประสิทธิ์ มงคลศรีสวัสดิ์
๔๔๔-๔๖๐
อ.สมเด็จ จ.กาฬสินธุ์

นายพาฬ ลิ้มสวัสดิ์
๓๑/๑ ต.เขาสวนกวาง
อ.น้ำพอง จ.ขอนแก่น

นายมนตรี ชนะชัยวิบูลย์วัฒน์
๑๔๒ เรืองแสงการวี
อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร

นายมานิต จงเจริญ
๑๓๐ ถ.พระยาทาน ต.พระปฐม
อ.เมือง จ.นครปฐม

นายอินชัย อานันทสกุล
๒๔๔ ถ.ศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายวัฒนะ สัมแดงสงวน
๑๑๔ ถ.คิปปะระสา
อ.เมือง จ.นครปฐม

นายวัฒนา ผาสุใจ
๓๓/๔ ถ.พระยาภิรมย์
อ.เมือง จ.ลพบุรี

นางสาววัลย์ ชินจตุพร
๓๓๖/๔ ถ.ศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายวิฑูรย์ โล่ห์วิชัย
๔๔๐-๑ ถ.โพธิ์กลาง
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายวิจิตร ชัยชนะศิริวิทยา
๔๐/๑-๒ ถ.เทศบาล
อ.เมือง จ.สุรินทร์

นายวีระพล คำนาศิริชัยสวัสดิ์
๒๑๒/๔ ถ.เกาะหวาย
อ.ปากพลี จ.นครนายก

นายศักดิ์ จันทมุธา
๓๔๔ ซ.เทวีวรรณ
อ.บ่อปรานา กรุงเทพฯ

นายสนธิ สุวรรณระ
จ.๑/๓๔๓ ต.ชุมพล
อ.โพธิ์ชัย จ.หนองคาย

นายสมบัติ ศิริจามรณ
๑๔๑/๗ ถ.หลังเมือง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายสมทรง อรรถโกวิท
๔๖/๒ ซ.วัดกระจำนิจ
ถ.ตากสิน บุคโล กรุงเทพฯ

นายสุเมธ กิจกอบชัย
๑๑/๑ ถ.ริมทางรถไฟตะวันออก
อ.เมือง จ.นครปฐม

นายอดิศักดิ์ บัวบูชา
๔๔๔ สมาลบำรุง
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายอานนท์ บุญเทียม
๑๐๔ ม.๒ ต.กลางใหญ่
อ.เขื่องใน จ.อุบลราชธานี

นายกมลพันธ์ เคชะอ่ำโพ
๔๑/๑ ถ.เชื้อเพลิง
อ.ยานนาวา กรุงเทพฯ ๑๒

นายคมสัน วิชชุต
๑๔๔ ถ.ราชภาติโนย ต.ศรีภูมิ
อ.เมือง จ.เชียงใหม่

นายจิระพันธ์ ปริชาธิ์
๒๐๔ ม.๓ ต.หนองซาก
อ.บ้านปิง จ.ชลบุรี

นายชิต ไชโย
๓๓/๑ ม.๔ ต.บางขันแตก
อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

นายชัยรัตน์ สมบุญวงศ์
๖๔๓/๖๔ ต.บางพุทรา
อ.เมือง จ.สิงห์บุรี

นายชำนาญ อภิชาติบรรลือ
๑๑-๑๓ ซอยหลังศาลเจ้า ถ.เมืองเก่า
อ.พนมดง จ.ชลบุรี

นายฉานนท์ โพธิ์จินดา
๒๔ สุขุมวิทซอย ๑๑
อ.พระโขนง กรุงเทพฯ

นายณนพคุณ ภริยาผล
๔๓ ซอยทิพย์วารี
ต.วังบูรพา กรุงเทพฯ

นายประสิทธิ์ ปิยะรัตนไพร
๑๔๔ ต.บางคาเถร
อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

นายมานพ ปิยะศิลป์
๓๔-๔๐
อ.บรบือ จ.มหาสารคาม

นายวรพจน์ เสงี่ยม
น.๔๐๒๑ บ.น.๖
กองพันอากาศดอนเมือง
กรุงเทพฯ

นายวิชัย ศรีกาญจน์
๔๐๔/๑๒ ซอยอยู่ดี ตรอกจันทร์
อ.ยานนาวา กรุงเทพฯ

นายวิชัย อานันทสกุล
๒๔๔ ถนนศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายวิทยา ภัทรปราโมทย์
๓๗/๒๒ ตรอกสมานมิตร
อ.ยานนาวา กรุงเทพฯ ๑๒

นายวิรัตน์ ชนะสิทธิ์
๑๔๔ ซอยสังข์ทอง พหลโยธิน
อ.บางเขน กรุงเทพฯ

นายวิสุทธิ์ ชัยยศกุลกิจ
๑๔๗ ถนนเพชรบุรี
ประตูน้ำ กรุงเทพฯ

นายศักดิ์ชัย โอภาสวิชัย
๘๗๑/๒ ถ.สามเสน
อ.คูสิต กรุงเทพฯ

นายสถาวร โบว์เสวรงค์
ถ.๓๔/๔๗ โรงเลื่อยจักรน้ำชัยเสรี
ต.หนองไผ่
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายสิทธิชัย ผดุงพัฒนากุล
๑๒๖ ต.แสงสัน
อ.ลำปลายมาศ จ.บุรีรัมย์

นายสิทธิชัย อุดมธนาวัฒน์
๖/๖ ถ.สุรการ
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายสุเมธ จันทร์วิทยานุกิต
๓๒๔/๑๐ ถ.ราษฎร์เจริญ
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายสุวิชัย เจริญศรี
๓๖๔ ม.๔ ต.แซะ
อ.ครบุรี จ.นครราชสีมา

นายอภิชาติ ทิวาวรรณวงศ์
๔๒๔/๓๔๔ พหลโยธิน
อ.สำโรง จ.สมุทรปราการ

นายอารยันต์ อำนวยโยธิน
๑๓๑/๔๑๔ ถ.พหลโยธิน ต.คลองเตย
อ.บางเขน กรุงเทพฯ

นายอินทรชิต ทอริจิต
๒๑๒-๒๑๔ โรงพิมพ์ศิริวัฒน์
ถ.หลังเมือง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายกมล โฉมอ่อน
๓๔๒ อุดมสุข
สุขุมวิท กรุงเทพฯ ๑๑

นายจันต์ จิตต์จนะ
๓๐๔ วิทยุอุปถัมภ์ ลาดพร้าว
อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ

นายฉัตร ชัยวาท
๑๐๐๖ เจริญเมือง
ต.ในเมือง จ.สกลนคร

นายชนาธิป วิจิตร
๔๔ ซอยอารีย์สัมพันธ์ ๔ สามเสนใน
พญาไท กรุงเทพฯ

นายชูศักดิ์ อุ่มสมบัติชัย
๑๓/๒-๓ ถ.สภิตยนิภา
อ.วารินชำราบ จ.อุบลราชธานี

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นายเดิมศักดิ์ พึ่งวีระวงศ์
๓๔๗ นิเวศวิวัฒน์กิจ ค.เมืองปัก
อ.ปักธงชัย จ.นครราชสีมา

นายเทวัญ ศันชนะเทรินทร์
๔๖-๔๗ ร้านตั้งเสียงเฮง
ถ.มะลิวัลย์ ค.โนนหัน
อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น

นายธนิศ ครอบสัตย์
๑๓๔๑ ถ.พหลโยธิน ค.ปากเพรียว
อ.เมือง จ.สระบุรี

นายธรรมชัย เขาวปรีชา
๔๖๖ ซอยไผ่สุวรรณ์ ถ.กรุงเทพ-นนทบุรี
กรุงเทพฯ

นายประเมษฐ์ สัทธิวงศ์
๑๖๖๑ ซอยพูนสิน สุขุมวิท ๖๖/๑
อ.พระโขนง กรุงเทพฯ

นายประสิทธิ์ ศศิธรโรจน์ชัย
๓๓๔ ถ.สันติสุข
อ.แก่งคอย จ.สระบุรี

นายไพฑูรย์ วิเศษการ
๔๔/๕ วนชัยชาญยุทธ
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นายไพศาล เทียนเงินเจริญ
๒๗/๔๔ ตลาดท่าเรือคลองเตย
ถ.สุนทรโกษา กรุงเทพฯ

นายสมชาย วราภาสกุล
๒๔๔๓ ห้องภาพพญาไกร ถ.เจริญกรุง
ค.วัดพญาไกร

อ.ยานนาวา กรุงเทพฯ ๑๒

นายสมศักดิ์ ปิยะภาณี
๔๓ ถ.พหลโยธิน ค.วังบูรพา
กรุงเทพฯ

นายสุชิน ยิ่งคะประคิษฐ์
๑๓๖๖ ถ.สุทนต์
อ.แก่งคอย จ.สระบุรี

นางสาวสุวิณี ยืนยง
๖๐๐ ถ.พรหมราช
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

นายอนามย์ อภัยโส
๔๒ ถ.สารภณมิตร
อ.เมือง จ.นครพนม

นายเอกชัย สุพรรณพันธ์
๑๔๐๔ ซ.สองพี่น้อง ถ.สำโรงเหนือ
จ.สมุทรปราการ

นายกิตติศักดิ์ เจริญรัตน์
๒๔๒ หมู่บ้านมิตรภาพ ๒
อ.พระโขนง กรุงเทพฯ

นายโกศล ท้าวเงิน
๒๓๓๔ ซอยเกษตรศาสตร์ ๑
ถ.พหลโยธิน กรุงเทพฯ

นายชลธิศ จาตุญญลักษณ์
๒-๓ ม.๒ ค.บ้านหม้อ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายไพฑูรย์ ศรีทองคำ
๓๔/๑ ถ.ศรีศรียุธยา
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายวัฒนชัย กิพย์โพธิ์เมือง
๗/๑ ถ.รมย์บุรี
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

นายสรารัฐ สิงห์ตรงทำงาน
๒๔๑ บ้านหม้อ
จ.สระบุรี

นายสว่าง จึงธนาวงศ์
๒๐๗-๒๑๑ ถ.เขื่อนธานี
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

นายสมชัย ธนสารศิลป์
บริษัทสหพัฒนพิบูลย์ จำกัด
กรุงเทพฯ

นายอนุสรณ์ เจริญศรี
๗ ประชาสัมพันธ์
อ.เมือง จ.ยโสธร

นายวิวัฒน์ เจริญสุข
๗๔ บ้านโพธิ์ใหญ่ ค.บ้านเล่า
อ.เมือง จ.เลย

นายวิศาล ตั้งเลิศใหญ่
๑๑๐ ศาลาแดงซอย ๑
กรุงเทพฯ ๔

มนุษย์-สัตว์

นางสาวกรรณิการ์ จันทร์นวล
หอสมุดมหาวิทยาลัยศิลป
มหาวิทยาลัยศิลปากร พระราชวังสนามจันทร์
อ.เมือง จ.นครปฐม

นางสาวกุลธิดา สงวนรัมย์
ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์-สังคม
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

นายโกวิท รพีพิศาล
หอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

นางสาวเข็มจิรา เวชสาร
ห้องสมุดวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ถ.พระรามหก กรุงเทพฯ

นางสาวจางกมลณี มนต์เสถียร
๓/๒๗ สุขุมวิท ซอย ๑๔
อ.พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑

นายชัยฤทธิ์ วงศ์วิชัย
๓๔๓/๗ ถ.สมสาบารุง
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายทองชัย วัฒนศักดิ์ศิริ
๖๔๑/๖๒ ถ.ทองประเสริฐ
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายธงชัย พานู
๓๓๔/๓ ถ.เสริมสวัสดิ์
อ.พล จ.ขอนแก่น

นางสาวประภัสสร ท่อนาค
๖๔/๓ ถ.รวมเทโช
อ.เมือง จ.ลพบุรี

นายปิยะพงศ์ จตุพร
๑๔ ถ.รอบเมือง
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวเพชรรัตน์ ไรจน์คำพงษ์
๑๔๐๔/๒๔๑ ซอยร่วมพัฒนา
ถ.จรัลสนิทวงศ์ บางพลัด
กรุงเทพฯ

นางสาวยุวดี แก้วมั่ง
หอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

นางสาวศศิศาตร์วิทย์ มหารักษ์
ถ.พลแสน
อ.เมือง จ.โคราช

นางสาวลาวัณย์ ชัยนันท์สมิตย์
หอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

นางสาวลำปาง นามมาตย์
ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์-สังคม
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

นางสาววรจิตต์ ลีวานนท์ชัย
หอสมุดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
วิทยาเขตธนบุรี
บางมด กรุงเทพฯ

นายสิทธิชัย ลำธารทรัพย์
ห้องสมุดคูหาทองหลาง
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่
อ.หาดใหญ่ จ.สงขลา

นางสาวสุวรรณ์ นทะศิริกุล
๔ ถ.เดชอุดม ซอย ๒
ต.หนองไผ่ล้อม
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นางสาวสุภารัตน์ งามธรรมา
ห้องสมุดวิทยาลัยกรุงเทพ
กล้วยน้ำไท กรุงเทพฯ

เพื่อนเธออยู่ไหนใด ?

เพื่อนเธออยู่ไหนใด ?

นายสุพุมลชาติ วาฬวิจารณ์
๒๓๕/๒ ถ.หลังศูนย์ราชการ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวสมจิต กาญจนวาทิตย์
๒๒ ถ.ประสิทธิ์สงคราม
อ.เมือง จ.กาญจนบุรี

นายสมชาย เล็กเจริญ
ห้องสมุดวิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิ
อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

นางสาวกานา ศรีบานเย็น
โรงเรียนสันกำแพง
อ.สันกำแพง จ.เชียงใหม่

นางสาวอำพร อารารัตนสกุล
หอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอนแก่น

นางสาวปฐมาภรณ์ สุทธิสินวงศ์
ห้องสมุดวิทยาลัยศาสนาสุรินทร์
อ.เมือง จ.มหาสารคาม

แพทย์ ตาสมัคร

น.ส.จินตนา ดันธิกุล
๔๗๔ ถ.โพธิ์กลาง

อ.เมือง จ.นครราชสีมา
น.ส.คินา อารยะสังพงษ์
๔๐๐ ถ.ศรีจันทร์

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายอนุชา พัวไพโรจน์

๔๐๔ ถ.ศรีจันทร์

อ.เมือง จ.ขอนแก่น

น.ส.นิตยา สุทธิสินทุ
๓๐๔ ม.๑๕ ถ.ช้างเผือก
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายประมวล เลื่องวัฒนาพิชัย

๒๔๐-๗ ถ.หลังเมือง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

น.ส.มณฑิยา เป็ล
๑๒๓/๔ ถ.ศรีสุข

อ.เมือง จ.อุดร

น.ส.อัญชลี โชยสัง

๑๔๔/๑ ถ.มณีนันท์

อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร

น.ส.รจนา วีรศักดิ์
๗๔/๑ ม.๑๔ ต.ท่าทราย
อ.เมือง จ.นนทบุรี

น.ส.วัฒนา แสงสิง
๔๓ ถ.ราษฎร์อนุสรณ์

อ.เมือง จ.ตราด

นายวีรชัย โค้วสุวรรณ

๑๔๔๒/๑ ถ.พหลโยธิน

อ.เมือง จ.สระบุรี

นายสุนันท์ แมนเมือง
๓๔ ม.๑ ต.จระเข้
อ.หนองเรือ จ.ขอนแก่น

นายทรรษา แคศิริ

๔๔-๔๗ ถ.หลวง ต.ในเมือง

อ.เมือง จ.อุบลฯ

น.ส.อรพิน ใจสิน

๑๔๐๒/๒๔-๒๖ ถ.สุขันต์

อ.เมือง จ.ศรีสะเกษ

นายพรชัย ปรีชาพันธ์
๑๔/๖ ถ.แยกวิไล ถ.สรรพสิทธิ์
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

นายวีระพันธ์ ศาสณทิกษ์
๒๓๔ บ.๑ ต.ทุ่งครุ เขตราชบุรี
กรุงเทพฯ

นายฉัตรชัย สวัสดิ์กุล
๒๑/๒๒ ถ.วิภาวดี ซอยอาทิตย์
บางขุนเทียน กรุงเทพฯ

นายสมเจต ใจภักดิ์
๖๑/๑ หมู่ ๒ บ้านจิว
อ.สามโคก จ.ปทุมธานี

นายศิริศักดิ์ โกศลคุณาวรรณ
๒๗/๒๔ ถ.กระโสม
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายวีระศักดิ์ พัฒนกุลชัย
๑๖๒ ถ.แจ้งสนิท
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายเด่นศักดิ์ อภิชนตระกูล
๒๔๖/๑ ถ.ศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายธงไชย เล็กเจริญสุข
๔๗ สุขุมวิท ๖๑
กรุงเทพฯ ๑๑

นายประสิทธิ์ รัตนขวานนท์
๔๔ สามัคคีอุทิศ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายพงษ์ศิริภูมิ วิเศษกุล
๔๒ ปทุมธานี ๑๑
กรุงเทพฯ ๑๑

นายเจริญ ชีรภัทร์
๗๐/๑๖๓ หมู่บ้านโอฬารพัฒนา ๒
ถนนสุขุมวิท บางกะปิ
กรุงเทพฯ ๒๕

นายเกรียงไกร โชประการ
๓๔ หมู่บ้านเสรี ห้วยหมาก
บางกะปิ กรุงเทพฯ ๒๕

นายวรวิทย์ รักสงฆ์
๗๕๔/๒ ถ.นครสวรรค์
อ.เมือง จ.มหาสารคาม

นายวรวิทย์ พันธุ์ศิลา
๑๐๔ ถ.สุนทรเทพ
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวทวงมาศ ศรีสุขวัฒน์
๔๒๔ ซอย ๒๑ คลองจั่น
บางกะปิ กรุงเทพฯ ๒๕

นายกิตติพงษ์ สารรัตน์
๒๓๗/๑ ถ.สมารักษ์ ต.หนองแสง
อ.วาปีปทุม จ.มหาสารคาม

นายชจิตร เพ็ญสุขสวัสดิ์
ร้านเตี้ยเลี้ยงใต้ ศูนย์การค้าชุมชนตลาด
ถ.มะลิวัลย์
อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น

นายเลอชาติ บุญเอก
๑๖๐ เรืองแสนกรรฐ์
อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร

นายสำเริง ไพบูลย์
๑๔๔/๑๔ บ้านพักสำนักงานชลประทานที่ ๖
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นายเมธี พานสายดา
๑๕๒/๔๒๗ ต.ในเมือง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายสมชัย สิริชัยพัฒน์
๒๔-๒๕ ถ.นิเวศน์ภิรมย์
อ.บึงทองชัย จ.นครราชสีมา

นายอนวัช เคชะศาตร์
๔๓ ถ.ประเสริฐพงศ์
อ.เมือง จ.สุโขทัย

นายนิมิต วีระกุล
๒๕ ศรีสุรนาถ หมู่ ๔ ต.ห้วยเหิน
อ.ท่ามะกา จ.กาญจนบุรี

นายไพบูลย์ เข้มเรืองเจริญ
๑๓๒ ประชาสโมสร
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายสมคิด ใจประสพ
๑๔๔-๑๔๔ ถ.สุระสงคราม ต.ท่าหิน
อ.เมือง จ.ลพบุรี

นายพงษ์เทพ แซ่โค้ว
๑๒๔/๔ ถ.อิสรภาพ ต.บ้านช้างหล่อ
บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

นายชูศักดิ์ แสงสุขสันต์
๔๘๖/๑๒ ซอยอยู่ดี ต.บางโคล่
อ.บางนา กรุงเทพฯ ๑๒

เพื่อนเราอยู่ไหน?

เพื่อนเราอยู่ไหน?

นายเฉลิม วัฒนบุญวงศ์
๑๗๔ ซอยโรงเรียนวัดยานนาวาวิทยาเขต
อ.สาทรประดิษฐ์ ย่านนาวา
กรุงเทพฯ ๑๒

นางสาวเพ็ญพร สวัสดิพันธุ์
๒๖-๓๔ อ.ปทุมเทพภักดี ต.วารินชำราบ
อ.วาริน จ.อุบลราชธานี

นางสาวจุมพฏี สุเสนา
๗๗๐/๑ อ.เจ้าเงาะ
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายศักดิ์โมท บุญส่งสวัสดิ์
๔๗๔/๔๒ อ.สาครพิทักษ์ ต.มะขามหย่ง
อ.เมือง จ.ชลบุรี

นายปรีชา สิงหา
๑๔๖๔ อ.อุไรรัตน์
อ.แก่งคอย จ.สระบุรี

นายชิตชัย จันทร์วงศ์
๔๓ อาคารพิบูลวัฒนา สามเสนใน
พญาไท กรุงเทพฯ

นางสาวอรรดา ไชยกุลวัฒนา
๔๐-๔๑ ซอยภูมิ-สีคิ้ว ต.บ้านค่าย
อ.เมือง จ.ชัยภูมิ

นายศิริโรจน์ สุคนธฉายา
๓๔๔ หมู่บ้านมิตรภาพ ซอยอ่อนนุช ๑
ต.หนองบอน พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๐

นายอรรถพร กิจพาณิชย์
๗๗ หมู่ ๔ ต.บางมด
เขตบางขุนเทียน กรุงเทพฯ ๑๔

นายสุเทพ ไชยบุตร
๒๔๐/๔ ต.ประสาธน์
อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

นายณิธิ์ ยุติธรรม
๔๗๑ ซอย ๓๑ อาคารสงเคราะห์คลองจั่น
บางกะปิ กรุงเทพฯ ๒๔

นายวิโรจน์ แก้วเรือง
๓๖๒ หมู่ ๗ ต.หนองหญ้าไซ
อ.สามชุก จ.สุพรรณบุรี

นายชาญชัย ถาวรอนุกุลกิจ
๔๔๒ อ.ลาดพร้าว
บางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐

นายวิชรินทร์ สรรวิชัย
๔๒/๑ หมู่ ๒ ต.ท่าใหม่
อ.เมือง จ.จันทบุรี

นายเคชา วรณเปก
โครงการพัฒนามัคมา
ปทุม.๒๔๔ ปท.อุดร
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายประสงค์ อ่ำพันขาว
๑๐๔ วังชมภู
อ.เมือง จ.เพชรบูรณ์

นายรัตนชัย สายชู
๑๑๔ หมู่ ๓ ต.บางมด
ราชบุรีบุรีรัมย์ กรุงเทพฯ

นางสาวกนกพร โดยชื่นงาม
๓๔๔ ซอยพร้อมพรรณ ดินแดง
สามเสนใน พญาไท กรุงเทพฯ ๔

นางสาวจินดารัตน์ สรรวรักษ์
๒๒๒/๔ ต.ป่าโมก
อ.ป่าโมก จ.อ่างทอง

นางสาวมุกดา ยอดแก้ว
๑๒/๒ อ.เทพกษัตรี
อ.เมือง จ.ภูเก็ต

นายกฤษดา จิงสกุลเจริญ
๑๓๔ ชนปรีดา
อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

นายคำรัง ชำนาญรบ
๒๓๔ ตำบลเกษม
อ.เมือง จ.เพชรบุรี

นายสุชาติ แสงนิพนธ์กุล
๔๔ ซอยพาดิณกุล อ.พระโขนง-คลองตัน
กรุงเทพฯ

นายโกศล หาญอาษา
๗๔/๔ อ.ศรีจันทร์
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายบุญยวิทย์ รัตนกร
๓๔๖/๔ อ.ศรีอยุธยา
พญาไท กรุงเทพฯ

นายทิวา ประสิทธิ์วุฒิ
๔๔/๑ อ.ศาลาแดง
อ.เมือง จ.ชุมพร

นายแมน บุโรทานนท์
๗๓๓/๑ ราชพฤกษ์
อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

นายโพธิ์ชัย ดันทุลพงษ์
๔ สุขุมวิทซอย ๔
อ.พระโขนง กรุงเทพฯ

นายอึ้งย้ง เตโชหาร
๔๔๔ ตลาดท่าเสา
อ.เมือง จ.อุตรดิตถ์

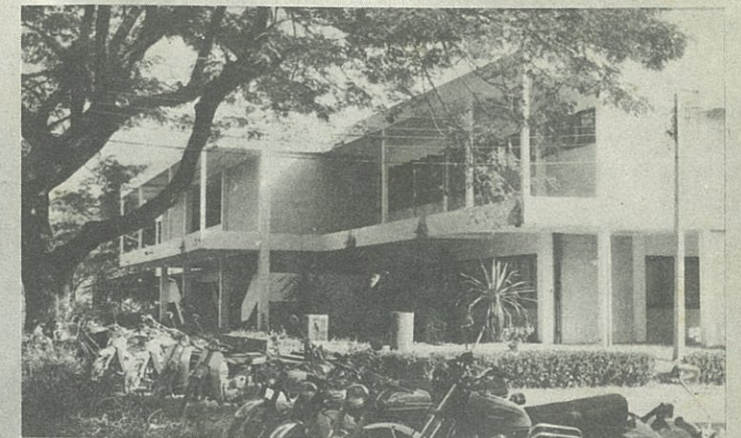
พันศักดิ์ กางหาญ
๑๔๐/๑ หมู่ที่ ๔
นายอนุพงศ์ อารังหวั่ง ตำบลเมืองเก่า
๒๐๐/๑๔๔ อ.พัฒนาการ อำเภอเมือง
เมืองทองนิเวศน์ ๒ พระโขนง จังหวัดขอนแก่น
กรุงเทพฯ

ดีเคซีเอส

นายชินทร์ มาบจะบก
๓๔๔๓ อ.มูขมบดี
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นางสาวณัฐกร เสน่ห์ศักดิ์
๖๒/๔ ตลาดพร้าวซอย ๓๔
อ.บางเขน กรุงเทพฯ

นางสาวธนรัตน์ สอนสา
๑๒๒๔ อ.นาครีชัย
อ.เมือง จ.มหาสารคาม

นางสาวนงเยาว์ ตั้งคำ
๒ ถนนท่ากลาง
อ.เมือง จ.ตรัง

นางสาวนารี จินดาเวช
๑๒๗๔ หลังเทศบาล
อ.เมือง จ.สระบุรี

นายบุญเลิศ พรหมเดชะ
๑๔๑/๑ อ.นิภาโย
อ.เมือง จ.นครพนม

นางสาวบุษกร อิศริกุล
๑๒๑/๔ ซอยเฉลิมหล้า อ.พญาไท
อ.พญาไท กรุงเทพฯ

นางสาวปราณี ร่วมทอง
๑๓๔ หมู่ ๗
อ.เมือง จ.ปราจีนบุรี

นางสาวพวงพร โอภาสศิริชัย
๔๒๐ หมู่ ๑๓ ต.เวียง
อ.เมือง จ.เชียงราย

นายพลศิลป์ จันทบุตร
การไฟฟ้า
อ.ท่าลี่ จ.เลย

นางสาวศิริพร เดชมหาพรานนท์
๓๔/๑-๒ ปทุมธานี
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

เพื่อนเราอยู่ไหน?

เพื่อนเราอยู่ไหน?

นายสุรเชษฐ เจริญพันธุ์
๗๔/๑๔ ถ.นิราศ
อ.เมือง จ.บุรีรัมย์

นายศรายุทธ สาริกะวณิช
๓๔๔ ถ.ปากครอง
ภาษีเจริญ กรุงเทพฯ

นายสมนึก กุศลกุล
๔๐/๔ ถ.พवार
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายเกื้อกูล สาธนะสุทิน
๗๔/๖ ถ.อตุลยาเดช
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายจกกันต์ ผิวงาม
๑๒๖/๗๒ ซอยอหยา
บางขุนเทียน กรุงเทพฯ

นางสาวอุไร ไชยวงศ์
๑๔ บ้านกลาง ต.บุหว่า
อ.สันป่าตอง จ.เชียงใหม่

นายเฉลิมพล ไชยวัฒน์
๗๒/๔๔ ซอยจินตคาม
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นายสมยศ จันทร์เปล่ง
๑๔๐ หมู่ ๑ ต.บางตะบูน
อ.บ้านแหลม จ.เพชรบุรี

นางสาวปัทมา ชินวัชนะ
๒๕๒ ถ.เรืองราษฎร์
อ.เมือง จ.ระนอง

นางสาวสุมาลี เทพเกษตรกุล
๑๓๔ ถ.พานิข ต.กำแพง
อ.อุทุมพรพิสัย จ.ศรีสะเกษ

นางสาวสุพรรณวาท โกธธรรม
๕๓๔
อ.ท่าตะโก จ.นครสวรรค์

นายสุวรรณ กฤตยากรนุกงศ์
๔๔-๔๖ ซางสมาคมวายเอ็มซีเอ ถ.วรจักร
อ.บ่อผาง กรุงเทพฯ

นายเสรี เจริญผล
๔๐๗-๔๐๘ ถ.กองวัดหิน ต.ปากช่อง
อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

นายเสรี เจริญผล
๔๐๗-๔๐๘ ถ.กองวัดหิน ต.ปากช่อง
อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

นายอรรถสิทธิ์ ลิ้มปัทยากุล
๒๐๖ ถ.มังกร
อ.บ่อผาง กรุงเทพฯ ๑

นางสาวอรรณพ วงษ์วิบูลย์สิน
๔๔/๑๖ ซอยพาดิซไบเบิ้ล ถ.กรุงเทพเกษม
อ.ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๕

นางสาวอรอนงค์ อุดิต
๑๔ ซอยจินตนาถ ถ.กรุงเทพ-นนทบุรี
อ.บางซื่อ กรุงเทพฯ

นายอภิชาติ ศิษะเทศ
หมู่ที่ ๗ กองบิน ๒ ถ.พหลโยธิน
ต.เขาพระงาม
อ.เมือง จ.ลพบุรี

นางสาวราศรี หวังจินดา
๔๔ หมู่ ๑ ต.เนินทราย
อ.เมือง จ.ตราด

นางสาวสัณห์ เขตสมุท
๑/๔๔ ถ.สุขุมวิท
อ.เมือง จ.ระยอง

นายศักดิ์ สว่างคุณ
๒๒ หมู่ ๓ ต.ทุ่งเบญจา
อ.ท่าใหม่ จ.จันทบุรี

นายสมรรถ ศิริพนาศร
๖๔๔/๗ ถ.บำรุงเมือง
อ.เมือง จ.นครพนม

นางสาวสมนิตย์ เจริญธีระนาถ
แผนกบริการการเรียนการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

นางสาวสมปอง ศรีกลยา
๓๖ หมู่ ๒ ถ.มิตรภาพ
อ.บ้านไผ่ จ.ขอนแก่น

นายสมหวัง พันธุ์ชัยเพชร
๔๔ หมู่ ๖ ต.กระทุ่มราย
อ.ประทาย จ.นครราชสีมา

นายสมภาณ อ่อนจรี
๓๐ ถ.สุทรเทพ
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวสุกัญญา เนติรังษีชรา
๓๔๑-๓ ถ.รอบเมืองคานนอก ต.โพธิ์กลาง
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นางสาวอนงค์ ศันวนิช
๑๓ ไอลนชัย ต.บุกิต
อ.ระแคว จ.นราธิวาส

นายปรีชา แสงวัฒนกุล
ท่าเรืออุบลชัย
อ.พระพุทธบาท จ.สระบุรี

นายสมบัติ บุญทอง
ธนาคารออมสิน สาขาสมุทรสงคราม
ต.แม่กลอง อ.เมือง จ.สมุทรสงคราม

นางสาวขวัญใจ ใจดี
๒๓๓ หมู่ ๔ ต.จันทิก
อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา

นางสาวปิยนุช ชูอนากุลธร
๑๓๑ ซอยพุทธไธสล ถ.เจริญกรุง
กรุงเทพฯ

นายพิพัฒน์ กรแก้วสกุลเดช
๓๗ อรุณมรินทร์
อ.บางกอกน้อย กรุงเทพฯ

นางสาวกิมสิริรา ศศิฎฐิ
๔๔/๒ ถ.มหาวิทยาลัย
อ.เมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

นางสาวไพจิตร ภูเป้าทอง
๓๔ บ้านเสียว ต.หัวจัว
อ.ยางตลาด จ.กาฬสินธุ์

นางสาวมยุรี ชโยภาส
โรงเรียนชุมชนบ้านชาด บ้านชาด
อ.พล จ.ขอนแก่น

นายอวยพร สังข์ทอง
๔๒ หมู่ ๑ ต.บ้านด้อง
อ.เวียงสระ จ.สุราษฎร์ธานี

นางสาวพิพวรรณ ฤทธิฐานิ
๑๐๖๔/๒ ถ.นิชัย
อ.เมือง จ.หนองคาย

นางสาววิวรรณ ศรีฤทธาณกุล
ร้านไทยเฮง
อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี

นางสาวสุตา พัฒนกุล
๓๒๒/๒๔ หมู่บ้านอยู่เจริญ ถ.อโศก-ดินแดง
อ.ห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๔

นายอภิรักษ์ จุลบุญชัย
๖๖ สัจจราษฎร์กิจ
อ.กมลาไสย จ.กาฬสินธุ์

นางสาวพรพรรณ วิธิน
๖ ซอย ๑๔ ถ.นิชัย
อ.เมือง จ.สระบุรี

นางสาวพรรณรัตน์ สงเคราะห์
๑ หมู่ ๑ ต.อัมม
อ.ไทรโยค จ.กาญจนบุรี

นายมนตรี ประทีปจินดา
๔๐ หมู่ ๔ ต.สวนใหญ่
อ.เมือง จ.นนทบุรี

นายวิรัช วิฑูรย์วิทย์ลักษณ์
๖ ซอยเชษฐาบางนา
พระโขนง กรุงเทพฯ

นายวิทยา ทับทิมทอง
๒๗/๔ ต.หนองปากโลง
อ.เมือง จ.นครปฐม

นายสิริพงษ์ ปัญญวัฒน์
๒ ถ.สำราญวิชัย
อ.เมือง จ.เลย

นายสุรเดช เรียงสีมา
๑๗ หมู่ ๒ ต.นิเวศน์
อ.ธวัชบุรี จ.ร้อยเอ็ด

นายวิรัช รัตนวิธานิ
๒๑๗/๒๔ ประชาราษฎร์ ๒
บางซื่อ กรุงเทพฯ

นางสาวจิราพร พลอยงาม
๔๖/๒ ถ.สามัคคีอุทิศ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายสุทัศน์ จุลนิธิ
๗๔ ถ.คุณสำราญ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวสุนันท์ แสงงามมงคล
๔ ซอยศูนย์วิจัย ๑๔ ถ.เพชรบุรีตัดใหม่
กรุงเทพฯ ๑๐

นายอภิชัย บวรกิตวงศ์
๖/๑๑๑ แพลดการเคหะ ๖ คลองจั่น
แพลด ๖ อ.บางกะปิ กรุงเทพฯ ๒๔

นายอภิเรก ธัญญาดิทธิ
๓๓๔/๑ ถ.ศิษย์โลก-บึงพระ
อ.เมือง จ.พิษณุโลก

เพื่อนเราอยู่ไหน?

เพื่อนเราอยู่ไหน?

นางสาวศิริพร ศรีบุรุษ
๓/๕ หมู่ ๔ ต.ปึงนังรักษ์
อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี

นายเจริญฤทธิ์ จันทน์เจริญ
๔๔ หมู่ ๔ ต.หัวรอ
อ.เมือง จ.พิษณุโลก

นางสาวเครือวัลย์ มงคลศิลป์
๓๓๔ เสรี ๖ ซอย ๗ หมู่บ้านเสรี
พระโขนง กรุงเทพฯ

นางสาวอรุณี คมดีพัฒน์พงษ์
๓๕/๗-๔ ต.หายโศก
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวปิยนุช ชูนากุลธร
๑๓๑ ครอบงมพุทธโอสธ ต.เจริญกรุง
กรุงเทพฯ

นางสาวทองรุ่ง โสมสูงเนิน
๔๔๔ อ.ปราสาท
จ.สุรินทร์

นางสาวนงเยาว์ เสถียรวัฒน์
๒๕๑ ต.อินทนิล
อ.ศรีเชียงใหม่ จ.อุบลราชธานี

นางสาวเสาวนีย์ ห่านสกุล
๕๔/๑๐ ต.มธุรส ต.สะพานหิน
อ.สะพานหิน จ.ภูเก็ต

นางสาวจิตติมา แซ่โต้ว
๓๔/๔๓ ต.พานิชนกเจริญ
อ.พล จ.ขอนแก่น

นายประสงค์ กัลยาณธรรม
๑๕ อาคารสงเคราะห์ กองสลาก เอ็มบี
พระโขนง กรุงเทพฯ ๑๑

นายสุบรรณ ประเสริฐสังข์
๑๔-๑๔ ตลาดอาจสามารถ
อ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวกาญจนา บรรณาลัย
๑๑ หมู่ ๑
อ.พนมไพร จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวประภาพร สำเรียงจิตต์
๔๔ ท่าสร้อยน้อย
อ.เมือง จ.ลำปาง

นางสาวมยุรี ภูมามา
๔๑/๔ พารัทธพารณศึก
อ.เมือง จ.นครราชสีมา

นางสาวอุไรรัตน์ ภูจินาพันธ์
๔ หมู่บ้านพาราค ช้างเผือก
อ.เมือง จ.เชียงใหม่

นายเนาวรัตน์ ศิริพงษ์วงศ์
๓๗๖ ตลาดพุด
อ.บ้านนาสาร จ.สุราษฎร์ธานี

นายวิรัช รัตนวิธานต์
๘๐ ศรีนครินทร์
อ.กันตัง จ.ตรัง

นายมะหะมะนอร์ แว
๖๓๔ ต.อิโรวะ
อ.เมือง จ.ยะลา

นางสาวทวีพร ศรีสุภรณ์
๓๐๓ อีแซทส์ ตลาดพายุทะเล
อ.พยุหะคีรี จ.นครสวรรค์

นางสาววรรณภา ระแบบเลิศ
๐๒๖/๑ ต.กะโรม
อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช

นางสาวปรารถนา สังข์น้อย
๔๐ ซอยแสงอาทิตย์ ต.ดินแดง
อ.พญาไท กรุงเทพฯ ๔

นางสาวเกศณีย์ พลองนอก
๒๐๑ ซอยจินตคาม ต.พवार
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นางสาวกฤษณา รัตนานุสรณ์
๔/๑ ต.ราษฎร์บำรุง
อ.หัวทะเล จ.นครราชสีมา

นางสาวสุมาลี วิสัยศิริกุล
๖๑-๖๓ ต.พานิชนกเจริญ
อ.เมือง จ.เพชรบุรี

นางสาวภาวณา วิจิตรวัฒนา
๔๔ ซอยอารีย์สัมพันธ์ ๔
อ.พญาไท กรุงเทพฯ ๔

นายมงคล อุบลแก้ว
๒๒๐/๑ กลิกรทุ่งสร้าง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายวิเชียร คณา
๔๑ หมู่ ๔ ต.ภูคเค้า
อ.มัญจาคีรี จ.ขอนแก่น

นางสาวสุนิษา เขาวนวัฒนา
๔๔๔/๒๓ ต.พระราม ๔
อ.บางรัก กรุงเทพฯ ๕

นางสาวสุนันท์ น้อยสารบรรณ
ร้านบรรจงพาณิชย์
อ.สมเด็จพระ จ.กาฬสินธุ์

นางสาวสมคิด วงษ์ประเสริฐ
๑๓/๖ ราชมรรคาโน
อ.เมือง จ.นครปฐม

นางสาวณัฏฐ์ แพทย์ช้าง
๔๑/๑๔ ซอยอินทรีประสิทธิ์ ต.ประจักษ์
อ.เมือง จ.อุดรธานี

นางสาวจิราพร พลอยงาม
๔๖/๒ ต.สามัคคีอุทิศ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวธรรมา ภูสณเฑียรวิทย์
๔๔/๑ สุขเกษม
อ.เมือง จ.สกลนคร

นางสาวเนรมิตร ถนอมขวัญ
๑๑๑/๔ ซอย ๔ นครสวรรค์ราช
อ.เมือง จ.ลพบุรี

นางสาวธิดาวิทย์ พงษ์ภมร
๒๓๔ ต.นายเมือง ต.วางพสุธา
อ.เมือง จ.สิงห์บุรี

นางสาวรัชฎี คุ้มเสถียร
๑๒๕ ต.ศรีตะกั่วป่า
อ.ตะกั่วป่า จ.พังงา

นางสาวนันทน์ วงศาโรจน์
๔๑/๕๖๐ ปุริวิกรม ๒
รามอินทรา กรุงเทพฯ ๒

นายเลิศศักดิ์ ณะศรีธนะ
๔๔/๔ รณชัยชาญยุทธ
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นายสมพร ไชยชนะ
๒๔ หมู่ ๔ ต.จังหาร
อ.เมือง จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวพรสวรรค์ สิงห์บุตร
๓ หมู่ ๗
อ.อาจสามารถ จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวตรุณี โกเมนเอก
๗๐/๓ ต.โนนหัก
อ.บางแพ จ.ราชบุรี

นายวรวิทย์ สุทธิประภา
๓๔๗ ต.โสมพะมิตร
อ.เมือง จ.กาฬสินธุ์

นางสาวรัชฎี ภูคัง
๓๔ หมู่ ๒ ต.บางกระสอ
อ.เมือง จ.นนทบุรี

นางสาวสายใจ วชิระพี
๔๖๔๓ ต.สมเด็จพระเจ้าพระยา
คลองสาน กรุงเทพฯ

นางสาวเปรมฤดี มหาภาสกร
๑๓๗ ต.มหาราช
อ.พระนครศรีอยุธยา กรุงเทพฯ ๒

นางสาววิมลยา เกตุตะพันธ์
๖๔/๑๐๐ ต.ซอญ ๖ แผ่นดินทอง ศิวานนท์
อ.เมือง จ.นนทบุรี

นางสาววิรัตน์ พงษ์ศิริ
๕๓ พงษ์ประสิทธิ์
อ.ห้างฉัตร จ.ลำปาง

นางสาวกระจำจิดร์ คัมแสน
๒๑ หมู่ ๑๒ ต.ภูคเค้า
อ.พนมไพร จ.ร้อยเอ็ด

นางสาวนิตยา ใจคาบ
๑/๖ ต.สวนหลวง
อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร

นางสาวนงนุช นุแปงตา
๒๔๔ ตลาดท่าพระ ต.ท่าพระ
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายประทีป โพธิ์วิสุทธิ
๒๔ หมู่ ๓ ต.ศาลากลาง
อ.บางกรวย จ.นนทบุรี

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

เพื่อนเราอยู่ไหน ?

นางสาวรุ่งนภา มาลัยรัตน์
๒๒/๖๖ ซอยปทุมวิภา ห้วยขวาง
อ.ปทุมธานี กรุงเทพฯ ๑๐

นางสาวบุญศรี อินทิลาศ
๒๓๑ ซอยสารสิน ถ.ราชดำริ
กรุงเทพฯ ๔

นายสุกิจ กสิบาลแก้ว
๑ หมู่ ๗ ต.เจดีย์
อ.เมือง จ.สุรินทร์

นายถาวร กันเมธ
๑๔ บ้านขามป้อม ต.บัวลาย
อ.บัวใหญ่ จ.นครราชสีมา

นางสาวพรรณทิภา เกื้อกลิ่นเกียรติ
มว.ตชด. บกร้อย ๔
อ.เมือง จ.หนองคาย

นางสาวสุนิษา พานิช
๓๓๓ หมู่ ๖ เวช
อ.ตะพานหิน จ.พิจิตร

นางสาวศิวพร เคา์ธรรม
๔๗๓/๔๔ จ.วัดสนิมทวงศ์ ๓๔
อ.บางกอกน้อย กรุงเทพฯ ๗

นายสวัสดิ์ เพชรบูรณ์
บ้านพักหลังสถานีตำรวจ
อ.คลองหลวง จ.กำแพงเพชร

นายสมศักดิ์ เพชรมาลา
๓๑/๑ ถ.เพชรเกษม
อ.ทุ่งสง จ.นครศรีธรรมราช

นายสุชีพ พิษญาติพิพงษ์
๓๑๔ พหลโยธิน
จ.อุบลราชธานี

นางสาววันจิ จรุงศิริวัฒน์
๔๐/๒๔-๒๔ ร่มเกล้า
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นางสาวภาณี สมุทรรัตนกุล
๔๔๔/๑ ถ.ท้ายบ้าน
อ.เมือง จ.สมุทรปราการ

นางสาวดวงสมร ขวัญคำ
๑๔/๓ ซอยทรัพย์
อ.บางรัก กรุงเทพฯ

นายประวิทย์ อังคีศิริตระกูล
๔๖-๔๖ ถนนหน้าเมือง
อ.เมือง จ.ขอนแก่น

นายผดุงชัย ภูพัฒน์
๑๗๖ ถ.บุษบา
อ.เมือง จ.พิจิตร

นางสาวมยุรี อินทาส
๔๔/๔-๖ ถ.พลเทพ
อ.เมือง จ.อุบลราชธานี

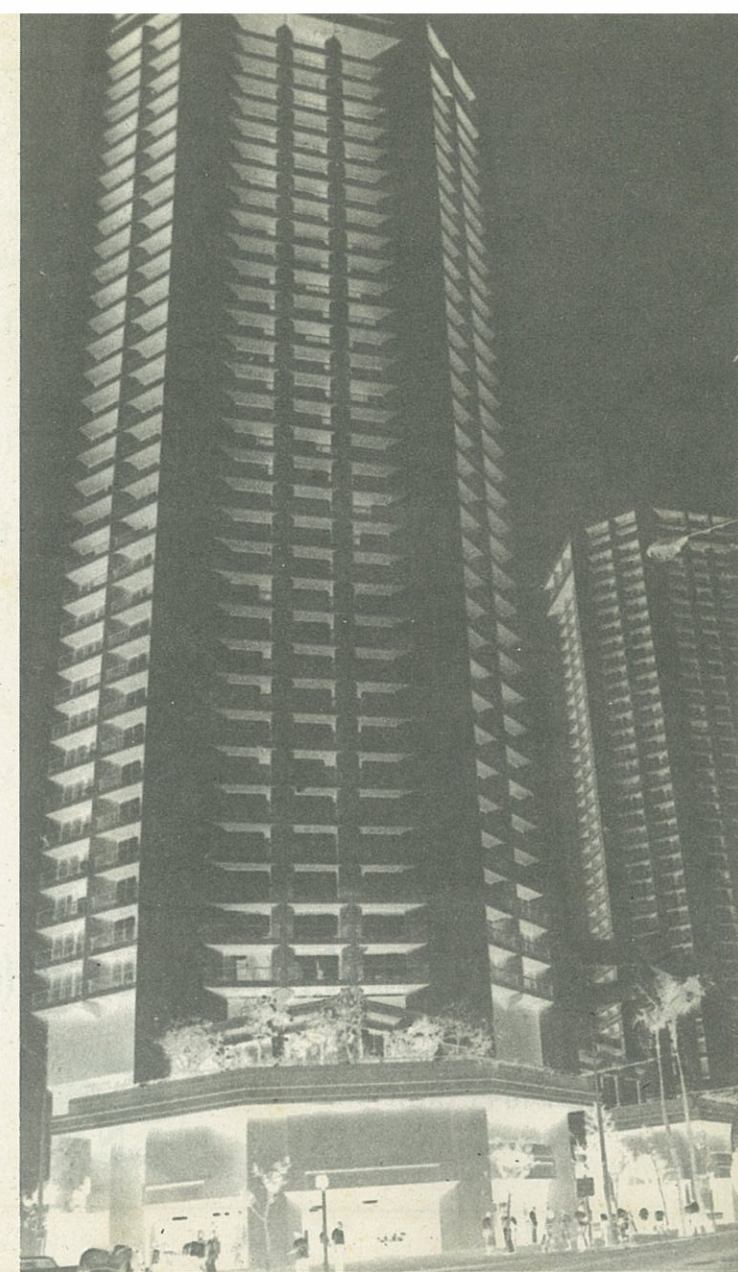
นางสาววันจิ ชูศิริจิตรา
๑๐๔ หมู่ ๔ ต.เจดีย์หัก
อ.เมือง จ.ราชบุรี

นางสาววิภา จงแก้ววัฒนา
๑๙๖/๑ ถ.รถไฟ
อ.เมือง จ.ราชบุรี

นางสาวสมานี นิรันดสุข
๔๒ หมู่ ๔ บ้านหนองหอย ต.โนนคำ
อ.สูงเนิน โคโรนา

เพื่อนเราอยู่ไหน?

ผู้อุปการะคุณ :

ขอแสดงความยินดีในความสำเร็จการศึกษาของ
บัณฑิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น ปีการศึกษา ๒๕๒๑-๒๕๒๒
ด้วยความปรารถนาดี

จาก

ผลิตภัณฑ์นมผง เมจิสำหรับทารก

บริษัท เอ.เอ็น.บี.ลาบอราตอรี(อำนวยการเภสัช) จำกัด

เลขที่ 39/1 ถนนรามอินทรา กม. 9
แขวงคันนายาว เขตบางกะปิ
กรุงเทพมหานคร

โทรเลขย่อ "อำนวยการเภสัช"
โทร. 5109111-5

รับออกแบบโครงสร้างต่างๆ

รับเหมาก่อสร้างทั่วไป

ดำเนินงานโดย วิศวกรรุ่น๘

ด้วยอกินันทนากการ

จาก

ห้างหุ้นส่วนจำกัดแสนวดี ก่อสร้าง

๓๖๙/๑๐ ถนนสามเสน วชิรพยาบาล ดุสิต กรุงเทพฯ

โทร ๒๘๘๒๒๓๑๓

B.GRIMM CENTENNIAL YEAR 1878-1978

1978: B. Grimm is the oldest German firm in Thailand.

It has been a long and eventful 100 years for B. Grimm. Little did Bernhard Grimm realise when he set up business in Siam in 1878 that he had planted an acorn. To-day that acorn has become a massive oak tree. From a small pharmacy in New Road, to to-day's modern offices in New Petchburi Road and the factory in Hua Mark,

B. Grimm is the oldest German firm in Thailand.

To-day, B. Grimm is 100 years old. It is a major supplier of electrical engineering and equipment, household and industrial appliances, pharmaceuticals, airconditioning and refrigeration, mechanical engineering, telecommunication and electronics, and scientific and hospital supplies.

B. Grimm has always been

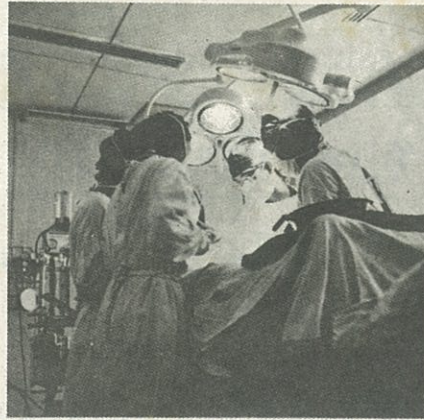
proud to be part of Thailand: Erwin Mueller, Adolf Link, and to-day Dr. Gerhard A. Link, have all served as Thai Honorary

Consuls. B. Grimm will continue to serve the nation and help develop modern Thailand.

The philosophy of the company is summed up by Dr. Gerhard Link, one of the Managing Partners:

"Based on

100 years experience, our production and sales programs are designed to meet the essential needs of the Thai people and its diversified economy."

"Our production and sales programs are designed to meet the essential needs of the Thai people."
Dr. Gerhard Link.

B.GRIMM & CO. R.O.P.
Established 1878

1643/4 New Petchburi Rd. P.O. Box 66
Bangkok, Thailand Tel. 2524081
Cable: Thai Grimm Telex: Th. 2614

SYBRON | Taylor

THE SYSTEMS APPROACH TO PROCESS CONTROL FROM TAYLOR

สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ ชีวิตเป็นภัย
สิ่งแวดล้อมเลวร้าย อันตรายต่อลูกหลาน

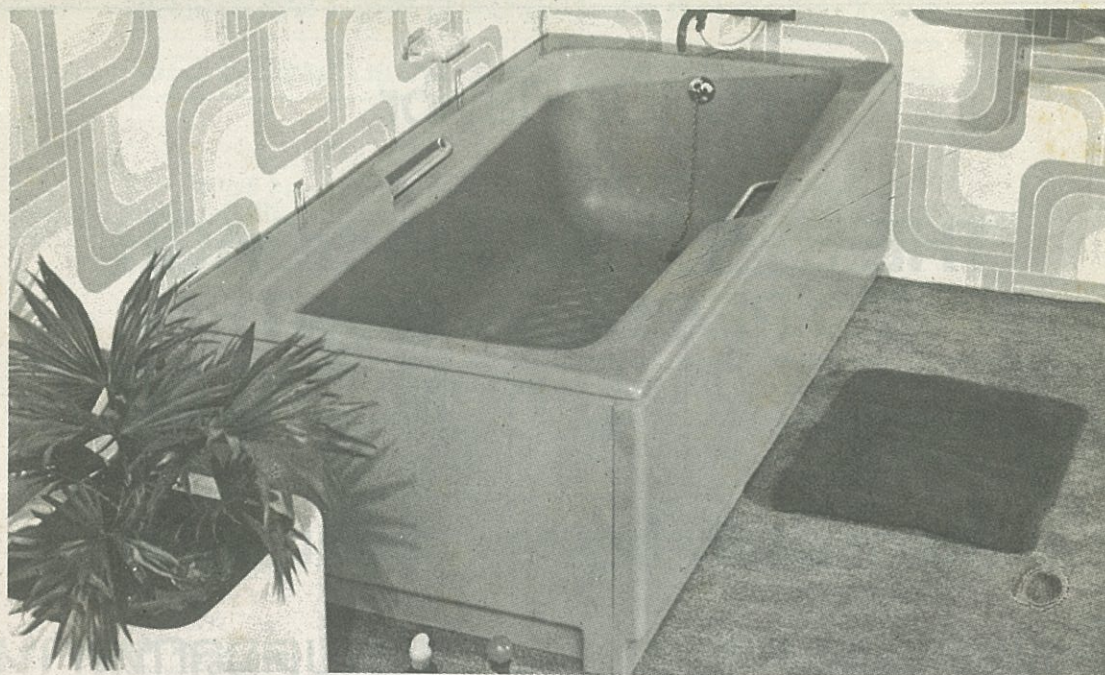
บอบอบคุณ

บริษัท โพลีเทคโนโลยี แอนด์ คอนซัลแตนท์ จำกัด
POLYTECHNOLOGY & CONSULTANTS CO., LTD.

411-413 Mahaprutaram Rd, Bangruak, Bangkok, Thailand.

Tel. 2330393, 2340344, 2330396, 2340638 โทร. P.L.T. Cable: "RUNGRUANG"

ด้วยอิทธิพลจากการ จาก

บริษัท ช.วรรณกิจอุตสาหกรรม จำกัด

ผู้ผลิต อ่างอาบน้ำ **BROS**
สนใจติดต่อ ตัวแทนจำหน่าย

บริษัท ชาญพรกิจ จำกัด

407-413 ถ.มหาพฤฒาราม กรุงเทพฯ

2358300 2330393 2330396

ดำเนินงานโดย **นิรันดร์ พัทธกษมโนรมณ์** (วศ.8)

บริษัท ขอนแก่นอุตสาหกรรมไม้ จำกัด
東林實業有限公司
KHON KAEN WOOD CURING INDUSTRIAL CO., LTD.
182 ถนนมิตรภาพ อ.เมือง ข.ขอนแก่น โทร.236347

จำหน่าย

ไม้พื้นอบไล่รังสั่น, ไม้พื้นอบไล่รังสั่นรอบตัว, ไม้ปาร์เก้
โมเสค, ไม้แปรรูปทุกขนาดๆ, บานประตูหน้าต่าง, ไม้ประดับ
ภายใน, ไม้ไม้ มะค่าโมง, แดง, ประดู่, ตะเคียนหิน, เตย, เตย
ตะแบก, เตย, และเนื้อแข็งอื่นๆ

ร้านขนม ฮั่วเกีย (แม่เฮียงเจ้าเก่า)

32-34 ถนนพหลโยธิน หน้าโรงพยาบาลเจ้าพระยา จังหวัดขอนแก่น

ผู้ผลิตและจำหน่าย ☎ 236838

ถั่วกระจาก ถั่วตัด
จันอับ นานาชนิด
จังหวัดขอนแก่น
สะอาด ปลอดภัย

ตบตี๋ ขนมห-
ที่ลือชื่อที่สุดของ
และภาคอีสาน
ถูกหลักอนามัย

วิลลา โฮเต็ล

7/1 ถ. อมตยา แขวงจาก ถ.กลางเมือง
อ.เมือง ข.ขอนแก่น โทร. 236640

7/1 AMARTAYA RD. KHONKAEN THAILAND TEL 236640

รอยยิ้ม

รอยยิ้ม คือรอยแห่งความสุข ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดกับใคร
เอสโซ่ ถือเป็นการกิจที่จะสร้างรอยแห่งความสุขนี้ ให้แก่สังคมไทยทั้งโดย
ทางตรงและทางอ้อม ด้วยการให้ความร่วมมือ และสนับสนุนพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมของบ้านเมืองเช่นอ่านวยประโยชน์ต่อการศึกษาของชาติ
 อีกทั้งยังช่วยพัฒนาเผยแพร่วิทยาการด้านเทคโนโลยีต่าง ๆ
เอสโซ่ มีความปิติยินดีที่มีโอกาสร่วมรับภารกิจอันสำคัญในการสร้างและ
รักษารอยแห่งความสุขนี้ นานเท่านาน เพื่อสังคมส่วนรวม สำหรับปวงชน
ทุกฐานะบนผืนแผ่นดินไทย

ด้วยความปรารถนาดีจาก เอสโซ่

รู้อะไรใหม่สู่รู้วิชา

เชลล์ส่งเสริมการศึกษาของไทย

การมีพลเมืองฉลาดช่วยให้ชาติเจริญ เชลล์ซึ่งเป็น
ส่วนหนึ่งของสังคมไทยตระหนักในสำคัญข้อนี
เชลล์จึงจัดงบประมาณส่วนหนึ่งสำหรับบำรุงการศึกษา
ของไทยเป็นประจำเสมอมา โดยให้ทุนการศึกษา
ชั้นมหาวิทยาลัยปีละหลาย ๆ ทุน แก่นิสิตนักศึกษา
ที่เรียนดีแต่ขาดทุนทรัพย์ ส่งผู้ทรงคุณวุฒิไปบรรยาย
เฉพาะวิชาตามมหาวิทยาลัย สถานศึกษา และสถาบัน
ต่าง ๆ ให้มีภาพยนตร์สารคดี หนังสือ อุปกรณ์ทาง
วิทยาศาสตร์ และอื่น ๆ แก่โรงเรียนทั่วไป
เพื่อประกอบการสอน จัดรายการวิทยุและโทรทัศน์
เพื่อการศึกษา เช่น รายการ "มหาวิทยาลัยทางอากาศ"
และ "การตอบปัญหาภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์"
นี่เป็นส่วนหนึ่งในนโยบายของเชลล์ที่มุ่งทำ
ประโยชน์ให้แก่สังคมไทย
และการศึกษาของไทย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

ขอนแก่น ส. ศิริ

122-126 ถนนหน้าเมือง อ. เมือง จ. ขอนแก่น

☎ 237406

จำหน่าย: อุปกรณ์โรงสี โรงเลื่อย

ลูกปัดทุกชนิด เครื่องเหล็ก และนอตสกรู

ทุกขนาด

71/4-5 ถนนกลางเมือง
อ. เมือง จ. ขอนแก่น

โทร. 236581

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

หลักเมือง ไพธอร์ไนเจอร์
(สก็๊ปปี้)

ศูนย์รวมอุปกรณ์ช่างยนต์ เติียงชุดวิวาห์สวยหรู
* เฟอริเทอริอี่ห์ห่า *

17-19-21 ถ.ศรีจันทร์ เยื้องศาลเจ้าพ่อหลักเมือง

ขอนแก่น

☎ 236050

ห้างหุ้นส่วนจำกัด

ชุมแพก่อสร้าง

219-222 ถนนมะลิวัลย์ อ.ชุมแพ

จ.ขอนแก่น

จำหน่าย ไม้แปรรูป อุปกรณ์ก่อสร้าง
รับเหมาก่อสร้าง ทุกชนิด

☎ 311297

อภินันทนาการจาก

ธนาคารกรุงเทพฯ สาขาอำเภอเมืองขอนแก่น

อภินันทนาการ

จาก

โรมา โฮเต็ล

ห้องอาหาร ชอร์เรนโต้ และ รมณีย์ คอฟฟี่ชอป

ศูนย์การค้า ร.ส.พ.

อยู่ใจกลางเมืองขอนแก่น ติดตลาดเทศบาล 2 ถนนหน้าเมือง
ใกล้คิวรถบขส. - ศาลากลาง และเป็นทำเลการค้าที่เจริญสุดยอด

ดำเนินการโดย

บริษัท สยามบันทิก จำกัด

อาคารไคว้ยมอเตอร์ ถนนมิตรภาพ ขอนแก่น
สนใจเช่าติดต่อที่ **คุณวราชน หรือ คุณอุษณีย์** ฝ่ายประชาสัมพันธ์
ของบริษัทฯ โทร. 236520, 237444

อภินันทนาการจาก

โรงพยาบาลนตร์ ราชา, รามา

ก่อนเข้าชมกรุณาฉีกหางตัว ช่วยภาษีรัฐ และพัฒนาบ้านเมือง

อภินันทนาการจาก

ห้างหุ้นส่วน จำกัด โรงสีไฟพลเจริญ

สำนักงานเลขที่ ๒ ถนนสายชุมแพ-ภูเขียว อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น

โทร ๓๑๑๐๔๒, ๓๑๑๐๖๒, ๓๑๑๐๘๒

อภินันทนาการ

จาก

ร้านอาหารเพ็ญ

อภินันทนาการจาก

คุณชนิดา คล้ายอมร

คุณสรวิชัย บุศย์น้ำเพชร

คุณกุหลาบ แหยมมก

ฟาร์มหุบสบู่ อ.ชะอำ จ. เพชรบุรี

อภินันทนาการจาก

บริษัทแสงประทีปเดินรถ จำกัด

จ.กาฬสินธุ์ โทร. ๔๑๒๔๔

ประกอบการขนส่งโดยสารประจำทาง

กรุงเทพฯ-กาฬสินธุ์-สกลนคร-นครพนม

โดยรถปรับอากาศชั้น ๑, ชั้น ๒ และธรรมดา

ด้วยบริการที่รวดเร็ว ปลอดภัย ไว้ใจได้

อภินันทนาการ

จาก

โรงเรียนอนุบาลนครเฉลิม

หมู่จินเขต ถนนงามวงศ์วาน กรุงเทพฯ

ร้านสินไทย

๘๗๗-๘๗๙ ถนนศรีจันทร์ อ.เมือง จ.ขอนแก่น

โทร. ๒๓๖๐๑๘, ๒๓๗๐๒๙

นายสงวน เกียรติสุนนท์
ผู้จัดการ
โรงไฟฟ้าไทยสงวนชุมแพ
217 ถนนสำราญวารี อ.ชุมแพ จ.ขอนแก่น
โทร. 311137-8

อภินันทนาการ
จาก
ห้างหุ้นส่วนจำกัด ขอนแก่นวิทยา
107 ถนนร่วมจิตต์ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
โทร. 277418

อภินันทนาการ
จาก
ห้องอาหารนิวเฟรนด์ (ยุคปรับปรุงใหม่)
สี่แยกถนนหลังเมืองตัดถนนชวนชื่น
อ.เมือง จ.ขอนแก่น โทร. 236946

อภินันทนาการ
จาก
ห้องอาหารบัวแดง

อภินันทนาการ
จาก
ชาญทวี

อภินันทนาการ
จาก
หน้าเมืองวิทยา

ขอนแก่นวิทยาศาสตร์
KHON KAEN SCIENTIFIC SUPPLY
66/14 คีวรรธ บ.ข.ส. อ.เมือง จ.ขอนแก่น
โทร. 236309

อภินันทนาการ
จาก
บริษัท รวมทวีขอนแก่น จำกัด
ผู้แทนจำหน่าย รถยนต์บรรทุกทุกยี่ห้อ ทุกรุ่น- ทุกแบบ
172-184 ถนนหน้าเมือง จ.ขอนแก่น
โทร. 236001-2 236130

อภินันทนาการ
จาก
บริษัท โตโยต้า ขอนแก่น จำกัด

48/1-2 ถนนมิตรภาพ อ.เมือง จ.ขอนแก่น
โทร. 237462

อภินันทนาการ
จาก
ลิโด้ไนท์คลับ

อภินันทนาการ
จาก
ขอนแก่นโบล์
ห้องอาหารปองเรอบาส
บองซู ซูเปอร์คลับ

68 ถนนพิมพิสุต จ.ขอนแก่น โทร. 236728

ร้านอาหารไพร

ตั้งอยู่ข้างสนามเด็กเล่น เจ.ซี.
ริมบึงแก่นนคร (สาขากาลพฤกษ์ มข.)
บริการท่านในราคาเป็นกันเอง

อภินันทนาการ
จาก

ร้านอาหารสวนศรี

(ตรงข้ามสถาบันเทคโนโลยีขอนแก่น)

ดำเนินงานโดย ศิษย์เก่า มข.

ห้างหุ้นส่วนจำกัด จตุรพรเคมี

123 ถนนร่วมจิต อ.เมือง จ.ขอนแก่น โทร. 237236

จำหน่ายและรับสั่งจากต่างประเทศ
เครื่องมือแพทย์และเครื่องใช้ในโรงพยาบาลทุกชนิด
เครื่องทดลองทางวิทยาศาสตร์ ฯลฯ
เคมีภัณฑ์ทุกชนิดและเครื่องแก้ว

สัญลักษณ์แห่งความมั่นใจ

จาก

ฟิชบล็อก : คอนกรีตบล็อก มาตรฐานที่ใช้ในงานก่อสร้างศูนย์แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และเป็นคอนกรีตบล็อก ชนิดเดียวในภาคอีสานที่สามารถปรับปรุงคุณภาพ และรูปแบบ ให้เข้ากับมาตรฐานบล็อกชั้นน้ำ ของกรุงเทพ อีกทั้งได้ทำการทดสอบ คุณภาพจากห้องทดลองคณะ วิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มาแล้วว่า มีความแข็งแรงที่สุดในบรรดาคอนกรีต ชั้นน้ำของประเทศไทย

ฟิชไฟฟ้า : ในอนาคตอันใกล้นี้(มกราคม ๒๕๒๓)ทางโรงงานจะผลิตท่อคอนกรีตอัดแรง ออกสู่ตลาด โดยใช้เครื่องผลิตอันทันสมัย จากต่างประเทศ และสามารถผลิตท่อให้ได้คุณภาพสูงเท่าท่อ คอนกรีตชั้นน้ำของกรุงเทพเช่นกัน

นอกจากนั้น ทางโรงงานยังจำหน่าย ค.ส.ล. สำเร็จรูป เหล็กเส้น และวัสดุก่อสร้าง

อื่นๆอีกด้วย โปรดติดต่อ โรงงาน ป.รุ่งเรือง คอนกรีต ๒๖๔ ถนนมิตรภาพ ขอนแก่น

เพิ่มชีวิต ชิวา